

ВЕЛИКА СРБИЈА

ISSN 1452-9165

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

БЕОГРАД, ОКТОБАР 2011. ГОДИНЕ
ГОДИНА XXII, БРОЈ 3475

**НЕЋЕМО У
ЕВРОПСКУ
УНИЈУ!**

Др Војислав Шешељ

**ФЕНОМЕНОЛОГИЈА
БАЛКАНСКОГ
ДЕСПОТИЗМА**

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАЖА
БЕОГРАД 2000

Др Војислав Шешељ

**ВЕЛЕНДАЈНИЧКИ
ПРОЦЕС**

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАЖА
БЕОГРАД 2001

Др Војислав Шешељ

**НАРКОМАНИЈА
БУКА МАНИТОГА**

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАЖА
БЕОГРАД 2000

Др Војислав Шешељ

**СРБИЈА ПОД
АМЕРИЧКИМ БОМБАМА**

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАЖА
БЕОГРАД 2002

Др Војислав Шешељ

**ПАКЛЕНИ
ПЛАНОВИ ЗАПАДА**

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАЖА
БЕОГРАД 2001

Др Војислав Шешељ

**КОНТРАРЕВОЛУЦИОНАР
У БУДАОЖЕР РЕВОЛУЦИЈИ**

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАЖА
БЕОГРАД 2001

Др Војислав Шешељ

**ДОСМАНИЈСКИ
ЗУЛУМ НАД СРБИЈОМ**

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАЖА
БЕОГРАД 2002

Др Војислав Шешељ

**ГЛАВНИ МИЛОШЕВИЋЕВ
ПОЛИТИЧКИ РОБИЈАШ**

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАЖА
БЕОГРАД 2002

Др Војислав Шешељ

**УБИСТВО
МИНИСТРА ОДБРАНЕ
ПАВЛА БУДАОВИЋА**

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАЖА
БЕОГРАД 2002

Др Војислав Шешељ

**ДОСМАНИЈСКИ СЕЗМЕНИ
НА ПРАВНОМ ФАКУЛТЕТУ**

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАЖА
БЕОГРАД 2002

Др Војислав Шешељ

**ГЛОГОВ КОЛАЦ
У ДОСОВСКОМ СРЦУ**

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАЖА
БЕОГРАД 2002

Др Војислав Шешељ

**ДОСМАНИЈЕ КАО
НОВИ ЗАЊИЧАРИ**

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАЖА
БЕОГРАД 2002

Др Војислав Шешељ

**ЧЕТНИЧКА САБЛА НАД
ДОСМАНИЈСКОМ ГЛАВОМ**

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАЖА
БЕОГРАД 2004

Др Војислав Шешељ

**ЖИГОСАЊЕ
ДОСМАНИЈСКОГ
БЕШЧАШЋА**

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАЖА
БЕОГРАД 2003

Др Војислав Шешељ

**СТАНКО СУБОТИЋ
-ЦАНЕ ЖБАЦ
КРАЉ ДУВАНСКЕ МАФИЈЕ**

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАЖА
БЕОГРАД 2006

Др Војислав Шешељ

**КРВАВЕ РУЧЕРАЕ
МАДЛЕН ОЛБРАЈТ**

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАЖА
БЕОГРАД 2006

Др Војислав Шешељ

**ГЕНОЦИДАНИ
ИЗРАЕЛСКИ ДИПЛОМАТА
ТЕОДОР МЕРОН**

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАЖА
БЕОГРАД 2004

Др Војислав Шешељ

**ЂАВОЛОВ ШЕГРТ
ЗЛОЧИНАЧКИ РИМСКИ ПАПА
ЈОВАН ПАВЛЕ ДРУГИ**

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАЖА
БЕОГРАД 2005

Др Војислав Шешељ

**ВАШИНГТОНСКИ
СЕКСУАЛНИ МАНИЈАК
БИЛ КЛИНТОН**

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАЖА
БЕОГРАД 2005

Др Војислав Шешељ

**СВЕДОК ОДБРАНЕ
СЛОБОДАНА МИЛОШЕВИЋА
У ХАШКОМ ПРОЦЕСУ**

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАЖА
БЕОГРАД 2005

Др Војислав Шешељ

**У ЧЕЉУСТИМА
КУРВЕ ДЕА ПОНТЕ**

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАЖА
БЕОГРАД 2006

Др Војислав Шешељ

**ЕНГЛЕСКИ
ПЕДЕРСКИ ИСПРАК
ТОНИ БЛЕР**

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАЖА
БЕОГРАД 2005

Др Војислав Шешељ

**КРИМИНАЛАЦ
И РАТНИ ЗЛОЧИНАЦ
ХАВИЈЕР СОЛАНА**

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАЖА
БЕОГРАД 2006

Др Војислав Шешељ

**ПОДМУКАН
ГАЛСКИ ПИЦОПЕВАЦ
ЖАК ШИРАК**

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАЖА
БЕОГРАД 2006

Др Војислав Шешељ

**ХИТАЕРОВИ
НАЈВЕРНИЈИ СЛЕДБЕНИЦИ
ХЕЛМУТ КОЛ И ХАНС ГЕНШЕР**

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАЖА
БЕОГРАД 2006

ВЕЛИКА СРБИЈА

ЗЕМУН
ТРГ ПОБЕДЕ 3

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ

Оснивач и издавач
Српска радикална странка
За издавача
др Војислав Шешељ

Главни и одговорни уредник
Елена Божић-Талијан
**Заменик главног
и одговорног уредника**
Марина Томан

**Помоћник главног
и одговорног уредника**
Момир Марковић

Редакција
Иван Нинић, Борис Алексић,
Душан Марић, др Никола Жутић,
Слађан Мијаљевић, мр Дејан Мирковић,
мр Александар Мартиновић,
Огњен Михајловић

Унос текста
Златија Севић, Весна Марић,
Љубинка Божовић,

Лектура и коректура
Ивана Борац

Техничко уређење
Северин Поповић

Председник Издавачког савета
Др Ђорђе Николић

Издавачки савет
Проф. др Војислав Шешељ,
Милорад Мирчић, Гордана Поп-Лазич,
Драган Тодоровић, Мирко Благојевић,
Душко Секулић, Зоран Красић,
Паја Момчилов, Наташа Јовановић

Штампа
ДОО „Драгић“, Зрењанин
Ђорђа Јоановића 20,
23000, Зрењанин, тел. 023/535-491

Редакција прима пошту на адресу
„Велика Србија“, Трг победе 3,
11080 Земун; рукописи се не враћају

Новине „Велика Србија“ уписане су у
Регистар средстава јавног информисања
Министарства за информације под бројем
1104. од 5. јуна 1991. године.

CIP - Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд
329(497.11)

ВЕЛИКА СРБИЈА : новине Српске радикал-
не странке / главни и одговорни уредник
Елена Божић-Талијан. - Год. 1, - бр. 1 (12. јул
1990) - Београд : Српска радикална странка,
1990-. 30 cm

Месечно

ISSN 1452-9165 = ВЕЛИКА СРБИЈА
COBISS.SR-ID 19291650

Српски радикали са Србима на Косову и Метохији

- Косово и Метохија је Србија

2

Протест

- Престаните да убијате Србе
на Косову и Метохији

5

Радикално

- Нећемо у Еврпоску унију

6

Инцијатива

- Зауставити приближавање ЕУ и НАТО-у

9

Издајничка политика

- Напредњачко клицање
Европској унији

12

Мешетар

- Мићуновићеви јавни радови

15

Скандалозно

- КФОР пуца у Србе
Тадић ради за НАТО

16

Слобода Шешељу

- Политичка инструментализација
Хашког трибунала

20

Интервју: Милорад Мирчић

- Запад прави војвођанску нацију

22

Катастрофа

- Режимско матирање Србије

24

Расипништво

- Спонзоришу о трошку народа

31

Алармантно

- Насиље рефлексија
друштвене и економске кризе

34

Брига за грађане

- Хуманији услови за лечење

37

Апсурд

- Зашто је храна
у Србији скупа

44

Српски радикали са Србима на барикадама на северу Косова и Метохије

Косово и Метохија је СРБИЈА

„Европска унија има алтернативу, али српски народ и Србија немају алтернативу“, поручио је потпредседник Српске радикалне странке Зоран Красић Србима на северу Косова и Метохије који својим телима бране не само своје домове, већ и државу. Красић је заједно са посланицима СРС-а Филип Стојановићем и Миланом Аврамовићем 21. септембра предводио страначку делегацију која је боравила на северу Косова и Метохије. Отишли су да дају подршку голоруком народу који истрајава у намери да опстане слободан, без окупаторске чизме.

Катастрофална политика да Европска унија нема алтернативу и да су у њој наши пријатељи који нам желе добро, као што смо небројено пута до сада чули, не само од представника режимских партија, већ и од СНС-а, ових дана на Косову и Метохији доживљава своју кулминацију. Пријатељство САД и ЕУ према Србији манифестује се силом, грубим нападима, повређенима и рањенима. Након што су голоруки цивили 27. септембра на административном прелазу Јариње као глинени голубови гађани стандардном НАТО бојевом муницијом, притисци Кфора на Србе се не смањују, већ се сваким даном појачавају. Одлучне да заштите интересе шиптарске НАТО државе, снаге Кфора готово свакодневно довлаче све више опреме за насилно уклањање барикада. Делегација СРС-а уверила се да су Срби, с друге стране, одлучни у намери да остану на барикадама док год Кфор и Еулескс на тере-

ну не потврде статусну неутралност. Поручују, ако Кфор и Еулескс кажу да више неће превозити косовске полицајце и царинике и ако врате те људе са прелаза, отвара се простор за нормално кретање. Поставља се питање шта ће урадити Влада Републике Србије да спречи ново крвопролиће, попут оног које се десило на Јарињу.

Режим испуњава захтеве Европске уније

На исти начин на који то чине и НАТО и ЕУ, Србима прети и Борислав Стефановић, шеф преговарачког тима Београда, поручујући представницима локалних самоуправа на северу Косова и Метохије да ће, уколико Срби не

пристану на царине и не уклоне барикаде, Кфор и Тачијеве специјалне снаге кренути насилно да их уклањају. Члан Председничког колегијума СРС-а и председник Скупштинског одбора за Косово и Метохију Љубомир Краговић оцењује да је Борислав Стефановић, саопштавајући представницима локалних самоуправа на северу Косова и Метохије да царине на Брњаку и Јарињу морају да постоје, признао да власт у Београду прихвата захтеве Европске уније и да једино што ради, то је да помаже да се заокружи тзв. држава Косово. Нешто слично је поновио и председник Србије Борис Тадић на састанку са представницима четири општине на северу Косова и Метохије

ЕУ нам отима Косово и Метохију

Решавање ситуације на Косову и Метохији треба да се врати у Савет безбедности, а не да буде под окриљем Европске уније, јер она нам отима јужну српску покрајину а бацила је око и на Војводину, Рашку област. Док је народ јединствен, можемо и рачунати на суверенитет и територијални интегритет, уколико народ није јединствен, онда смо сви слаби, подложни разним утицајима и не можемо да одбранимо оно што смо наследили од својих предака. Ово је посао који треба да ради држава. Држава треба да буде у првом реду овде, на међународним састанцима, разговорима итд, поручио је потпредседник СРС Зоран Красић у разговору са Србима на барикадама. Они су се сложили у оцени да се на барикадама брани територијални суверенитет Србије и да режим због тога не може да бежи од одговорности, већ мора да стане у одбрану интереса Србије.

у Београду, инсистирајући је да се омогући слобода кретања Кфору и Еулексу, додуше уз услов да не превозе шиптарске царинике, заборављајући при томе да мисија Еулекс има за циљ да на терену реализује план Мартија Ахтисарија и помогне успостављању тзв. шиптарских институција на Косову и Метохији, па самим тим и царине. Залагање за Еулекс значи уједно и пристајање на укидање српских институција, што је један од захтева Европске уније.

Желимо да живио у држави Србији

„Срби са севера Косова и Метохије већ 90 дана на магистралним путевима траже своја права, траже да живе ту где су живели њихови преци, траже да живе у држави Србији и ништа више. Разлог за постављање барикада је то што су снаге Кфора у координираној акцији са мисијом Еулекс, са владом Хашима Тачија непризнате државе Косово, и нажалост, са властима у Републици Србији, поставиле службенике те непризнате државе на прелазима у Јарињу и Брњаку да обављају царинске послове и да врше граничну службу“, каже Добросав Добрић, председник Скупштине општине Звечан.

Делегација Српске радикалне странке уверила се у јединство народа на барикадама и одлучност у намери да одбране не само своје домове, већ и територију Србије. „Ви сте пример како у целој Србији треба да се испољава јединство, а то не би требало да буде тешко јер тежите очувању Србије“, истакао је Красић у разговору са Србима на барикадама код села Зупче. Пред-

Голоруки народ против тенкова

„Кфор је са јаким снагама ударио на голоруки народ, на наше сестре и мајке које су храбро стале у прве редове. Ти људи, који не заслужују да их назовемо људима, да на жене пљускају сузавац. Употребили су прекомерну силу и по налогу својих ментора са запада покушали да згазе српски народ. Народ се храбро одупро“, прича председник Општинског одбора СРС Зубин Поток Владан Томовић, описујући ноћ када је Кфор силом покушао да уклони барикаде.

седник Општинског одбора СРС Зубин Поток Владан Томовић нагласио је да на барикадама има мушкараца и жена свих узраста и свих професија, али и деце. „Ми смо очували јединство, дневна политика је заборављена. Овде смо сви гурнути у исти проблем, у исти казан, и то пре свега небригом режима Републике Србије. Ми смо спремни да се жртвујемо, јер другог избора нема-

мо, немамо куда да идемо са својих вековних огњишта. Овде се брани Устав Републике Србије, овде се брани интегритет Републике Србије“.

Срби на барикадама су одлучни у намери да се проблем реши под окриљем Савета безбедности Уједињених нација, доследним спровођењем Резолуције 1244. У том контексту волели би да поново виде српску војску и полицију на Косову и Метохији.

Томовић наглашава да режим мора да прекине самоубилачку политику под геслом „Европска унија нема алтернативу“, јер то води уништењу сопственог народа и државе, као и да опозове мисију Еулекса, која је показала да штити шиптарске интересе.

Срби на барикади у Јагњевици рекли су делегацији Српске радикалне странке да се не плаше ни Кфора ни тенкова, већ једино потеза власти у Београду. Потпредседник српских радикала Зоран Красић позвао је окупљене Србе на јединство. „Док су грађани јединствени и на све могуће начине спречавају да их неко посвађа неким ситним подметањима, ово има добру перспективу. Наравно, и добро је упозорење онима који су на власти да

Праве границу

„Хоће од административних прелаза да направе граничне прелазе, хоће да поставе границу где никада није била, хоће да поделе Србе од Србије. Е, томе се супротставља овај народ и истрајан је и јединствен да оствари своје циљеве“, истиче Добросав Добрић председник Скупштине општине Звечан и председник Општинског одбора СРС Звечан.

Србија нема алтернативу, а не да Европска унија нема алтернативу“, рекао је Красић и додао да се на барикадама не брани само Србија, већ и сви Срби, без обзира где се налазили.

Државни интереси на Косову и Метохији

Режим, међутим, наставља да тргује територијом државе. Еуфорично слави препоруку Европске уније за кандидатуру за чланство у тој организацији иако је цена коју Србија за то

треба да плати велика. Србија мора да се одрекне 15 одсто своје територије, да призна НАТО државу Косово. По налогу Брисела и Вашингтона, режим Бориса Тадића одриче се Косова и Метохије. ЕУ и НАТО годинама условљавају Републику Србију захтевом да

призна или да се сагласи или да на други начин не омета успостављање нове државе Косово, која настаје једностраним проглашењем независности.

Пробриселски режим заборавља да Косово и Метохија има положај сштинске аутономије у оквиру суверене државе Србије и да из таквог положаја следе уставне обавезе свих државних органа да заступају и штите државне интересе на Косову и Метохији у свим унутрашњим и спољним политичким односима. Режим се више од месец дана оглушује о захтев Српске радикалне странке да сазове ванредну седницу Народне скупштине Републике Србије о катастрофалним догађајима на Косову и Метохији, као директној последици политике режима Бориса Тадића да Европска унија нема алтернативу (до тренутка закључења овог броја седница није заказана). Српска радикална странка изашла је у јавност са још једним захтевом, у коме се од председника Тадића и власти у Србији тражи да се хитно прихвати прелог Руске Федерације да делегација Републике Србије на највишем нивоу, укључујући председника, оде у Москву и да са руским партнерима и пријатељима усагласи став који би довео до заједничке позиције у вези са догађајима на Косову и Метохији. Међутим, власт се оглушила и о овај предлог, као што је и питање зашто је отказана посета руског министра одбране почетком октобра остало без одговора. Режим греша и одбацује подршку Руске Федерације, савезника који би Србији дао сигурност против једностранних аката Европске уније и наставља са спровођењем пробриселске политике територијалног, економског и политичког урушавања Србије. До закључења овог броја Срби на северу Косова и Метохије су и даље на барикадама, одлучни да бране не само своје домове, већ и Србију. Кфор и Еулекс су одлучни да бране интересе шиптарских терориста и тзв. државе Косово, режим Бориса Тадића одлучан је у спровођењу политике да Европска унија нема алтернативу, а ЕУ је одлучна у намери да настави са започетим процесом отимања Косова и Метохије од Србије.

Р. В. С.

„Европска унија и Америка, користећи Еулекс и Кфор, отима Србији Косово и Метохију. Режим без стида и срама, не да спречава, него слави и помаже да јужна српска покрајина више не буде у саставу Србије, а све зарад стицања кандидатуре за чланство у ЕУ“, оцењује Љубомир Краговић.

Посланици Српске радикалне странке у Скупштини Србије поручили амбасадору САД

Убице, престаните да убијате Србе на Косову и Метохији

- Док се у српском парламенту у присуству америчког амбасадора Мери Ворлик савијало пријатељство са САД, докле се НАТО армада, предвођена Американцима, припремала да опет пуца у Србе који бране север Косова и Метохије

Поводом посете амбасадора САД Мери Ворлик Народној скупштини 19. октобра, посланици Српске радикалне странке изразили су протест због злочиначке политике коју њена земља води према Србији и српском народу.

Пред салом у којој је обележено 130 година српско-америчких односа, посланици су блокирали улаз, носећи бројне транспаренте. На српском су

Медији су известили да је Риза Халими у шали рекао Ворликовој да сад може да каже да су и њу дочекали с песмом у Србији, али се убрзо прешло на теже теме.

– Амбасадорка Ворлик дошла је овде да пренесе налоге и да испланирају како да заједничком акцијом уклоне барикаде, јер је Тадићев циљ да преда Косово и Метохију. Дошла је да каже како треба да се понашају када амерички тенкови и снајперисти кре-

ну на Србе који бране барикаде – рекао је Борис Алексић, члан Председничког колегијума Српске радикалне странке, на конференцији за новинаре која је одржана одмах после протеста.

Он је истакао да је „срамота што

јатељство са САД, да им јасно кажемо да већ 20 година Американци чине злочин над српским народом, спроводе геноцид. Криви су за злочин против мира, који је по међународном праву најтежи злочин. Они су разбијали Југославију, а сада намеравају да заврше са Србима на Косову и Метохији – казао је Алексић, најоштрије осуђујући то што Тадић, Цветковић и цела Влада Србије беспоговорно прихватају поруке које им доноси Ворликова и њена свита.

Алексић је подсетио да је Српска радикална странка поднела интерпелацију против Владе Србије због њеног односа према Косову и Метохији. Међутим, интерпелација ни после два месеца није стављена на дневни ред Скупштине.

Алексић је оценио да режим води политику „испод жита“ и да зато радикалима није било дозвољено да уђу у Салу 1, где је америчка амбасадорка предала инструкције за обрачунавање са непослушним Србима са барикада.

Р. В. С.

биле исписане поруке: „Децу вам нећемо опростити“, „20 година злочина САД над Србима“, „Убице, престаните да убијате Србе на Косову и Метохији“, „НАТО-злочин“, а било је и транспарентата на енглеском, попут „Блади Мери“.

Српски радикали су намеравали да уђу у Салу 1, у којој је била Мери Ворлик, али их је скупштинско обезбеђење у томе спречило, те су запевали српску химну „Боже правде“, а уследиле су и „Видовдан“, „Срем’те се спрем’те“, „Српска се труба с Косова чује“ и песме у част др Војислава Шешеља.

се обележава годишњица пријатељства са САД, док се у исто време НАТО армада, предвођена Американцима, спрема да пуца бојевом муницијом и да опет рањава, да убија Србе на барикадама на северу Косова и Метохије“.

– Окупили смо се овде, док режим прославља некакво при-

Протест функционера Српске радикалне странке испред Председништва Србије

Нећемо у Европску унију

Посланици Српске радикалне странке у Народној скупштини Републике Србије и Аутономној Покрајини Војводини и одборници Скупштине града Београда предвођени потпредседницима странке одржали су протест 12. октобра 2011. испред зграде Председништва Србије, одакле су захтевали хитан прекид процеса кандидовања државе за чланство у Европској унији. Током скупа, који је одржан под називом „Нећемо у Европску унију“, требало је да буде уручено и писмо председнику Србије Борису Тадићу, у коме се од српског председника тражи да одустане од политике ко-

ја је ради бриселске утопије готово уништила Србију и њен народ, што је полиција онемогућила. На крају протеста, функционери су пред зградом Председништва пролили црвену боју, онако како су Тадићеви пријатељи проливали српску крв док су НАТО бомбе разарале Србију и Косово и Метохију.

Тадићева Бастиља

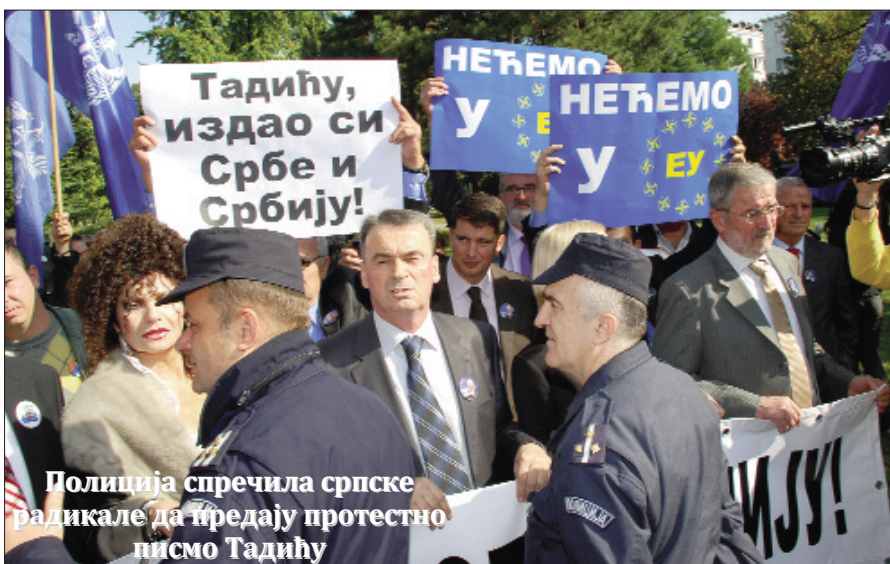
До председника се, међутим, ни овај пут није могло доћи. Зграда је била са свих страна окружена полицајцима, а кордон полиције је у једном тренутку почео да се „кошка“ са функцио-

нерима Српске радикалне странке, који су хтели да предају писмо за Тадића. Да би режим осигурао да српски радикали не добију подршку грађана, наредио је да полиција никога не пушта у простор где се протестује, па су сви прилази били блокирани.

Потпредседник странке Милорад Мирчић је у разговору са полицијом поручио да народни посланици желе да оду до председника државе, те да нема разлога за неспоразуме са полицијом, пошто је „исти човек узрок проблема – и што се радикали буне и што припадници МУП-а штрајују“. Полицајци су одговорили да не могу да пусте толико људи (око стотину) код председника, на шта је Мирчић тражио да прође макар пет потпредседника СРС, да доставе писмо за тог невидљивог и недодирљивог председника. Међутим, одговор је био одречан, јер „председник има неких државних послова“. Потпредседници Српске радикалне странке су били принуђени да одрже конференцију за медије, на којој је саопштено и шта је Председнички колегијум СРС поручио Тадићу у писму.

Европско отимање Косова и Метохије

Потпредседник странке Драган Тодоровић изјавио је окупљеним новинарима да очигледно нема неке вели-

Полиција спречила српске радикале да предају протестно писмо Тадићу

ке разлике између Кфора и Еулекса и власти Бориса Тадића, јер се и једни и други служе барикадама против Срба.

– Очигледно је да Срби немају шта да траже у овој држави. Очигледна је намера Бориса Тадића да изда српске националне и државне интересе и да Косово и Метохију преда Европи. Ми се нећемо придружити Европи. Ми као Српска радикална странка смо против тога. Европа неће прихватити Србију. Европа нас уцењује. Формално ће нам дати статус кандидата, али ће од нас тражити прво да се институције у четири општине на северу Косова потпуно укину. Пре тога, да се укине суд у Косовској Митровици и да се Србија потпуно одрекне целог Косова и Метохије. Очигледно је да Борис Тадић припрема нову превару грађанима Србије – казао је Тодоровић и подсетио да је то већ најавио Драгољуб Мићуновић у Стразбуру, у Савету Европе, када је тражио да се питање покрајине реши на међународној конференцији под покровитељством Европске уније. Пре тога ће, казао је Тодоровић, онај тзв. преговарачки тим пристати на све што је потребно да Косово добије ингеренције као независна држава, и тако створити ситуацију у којој ће питање статуса бити потпуно беспредметно.

Политички слепац

Потпредседник СРС Александар Мартиновић навео је да је словачки парламент управо одбио да изгласа Закон о фонду за спас евра, да је Грчка технички банкротирала, као и да је сличан сценарио скоро готов и у Ирској, Италији и Шпанији.

– А политички слепци који воде Србију хоће да нас уведу у Европску унију, у једну међународну организацију која је у политичком, у економском, у моралном смислу готово леш. Потпуно је јасно зашто је Борис Тадић одбио да прими писмо које су му упутили српски радикали. Зато што он и његови гласноговорници тврде да морамо да признамо независност Косова и Метохије, зато што је то, како он каже, реалност. Ми га питамо: како то Република Српска Крајина није била реалност. Како то Република Српска није реалност? Како да се, само кад су у питању непријатељи Срба и непријатељи Србије, признаје реалност? Кад су српски национални интереси у питању онда може Фрањо Туђман да убија хиљаде Срба у Српској Крајини, онда

Протестно писмо Председничког колегијума упућено Борису Тадићу

Борисе Тадићу,

Српска радикална странка захтева да твој режим одмах прекине процес кандидовања Србије за улазак у Европску унију и тиме застави ову самоубилачку политику разбијања српске државе.

Твоја слугерањска и издајничка политика довела је Србију до територијалног комадања и потпуног социјалног и економског краха.

Обмањивањем грађана о наводном „искреном пријатељству“ са Сједињеним Америчким Државама и о „путу без алтернативе“ у Европску унију, твој режим је Србији задао историјски ударац, угрозио виталне државне и националне интересе и довео земљу у крајње понижавајући положај.

Прозападна политика твоје власти доживела је потпуни пораз. Да имаш и мрву части, то би признао и себи и грађанима и повукао би се са власти. Уместо тога, ти настављаш безумно да ломиш кичму Србији.

Тругујеш територијом државе као својом прђијом. Одрекао си се Косова и Метохије. Жртвујеш и српску територију и српске главе по налогу Брисела и Вашингтона, само зарад бедног остатка на власти. Када обавиш прљав посао, они који су учинили највеће зло српском народу, а које си ти прогласио за своје пријатеље, одбациће те као најобичнију крпу.

Тадићу, престани да обмањујеш грађане Србије да ће живети боље ако се одреде за бриселску утопију. Одрицање од Косова и Метохије, Војводине, Рашке области, одрицање од легитимних националних интереса, од своје историје, корена и идентитета и брисање српског памћења сигурно није пут који води ка бољем животу, него пут ка уништењу.

Твој режим је до сада испунио све захтеве који су стигли из Брисела и Вашингтона и то је водило једино урушавању Србије и у територијалном, и у економском и у политичком смислу.

Тадићу, Српска радикална странка те поново упозорава да се процес дезинтеграције српских земаља неће зауставити са Косовом и Метохијом. Брисел и Вашингтон ће од тебе тражити да помогнеш и у урушавању Републике Српске и у њеном утапању у Босну и Херцеговину, а онда на ред долазе Војводина и Рашка.

Западу није потребна јака Србија, Западу је потребна слаба Србија којом ће моћи лако да управља и да је употреби за своје интересе. Ти, Тадићу, обављаш тај прљави задатак за њих, ти разбијаш Србију. Од тебе су још само гори Томислав Николић и Александар Вучић, који се труде да убеду дипломате у Бриселу и Вашингтону да Србију могу да уруше брже него ти.

Србија неће у Европску унију која нам отима Косово и Метохију и захтева даље распарчавање наше државе. Србија неће у Европску унију која не штити интересе обичних грађана, већ само крупних капиталиста. Србија неће у Европску унију којој је Србија потребна само као извор јефтине радне снаге.

Београд,
11. октобар 2011. године

Председнички колегијум
Српске радикалне странке

може НАТО да бомбардује Републику Српску, Србију и Црну Гору. Кад су Шиптари у питању, Борис Тадић каже: браћо, не можемо, то је реалност. То није реалност, то је насиље – поручио је Мартиновић и додао да је огромна већина грађана Србије уверена да Србија има праве пријатеље у свету, али они нису ни у Вашингтону, ни у Бриселу, ни у Паризу, ни у Лондону, ни у Берлину, већ у Русији и Кини.

Тужан дан за Србију

Како је протест био заказан управо за дан када је Европска комисија дала своју препоруку да Србија уђе у процес кандидатуре, председник београдског одбора СРС Немања Шаровић поручио је да Србији стижу нова условљавања.

– Данас је тужан дан у Србији, јер ће данас у Србији славити они који су у претходних једанаест година и национално, и економски, и у сваком другом смислу понижавали Србију. Јадна је награда у виду кандидатуре за чланство у Европској унији када се сетимо колико су наше деце, наших мајки и очева, браће и сестара убили зликовци из НАТО и водећих земаља Европске уније, када се сетимо колико су наших хероја отерали у хашки казамат, колико су наших фабрика продали у бесцење. Али није најгоре ни то што су нас уби-

јали, ни то што су нас понижавали, најгоре је то што нас данас терају да се томе радујемо и што тим понижењима за Србију нема краја – изјавио је Шаровић, додајући да је Брисел данас тражио да се одрекнемо Косова и Метохије, а сутра ће исто тражити и за Рашку и Војводину.

Избори су шанса

На крају је Милорад Мирчић истакао да радикали нису дошли да се сукобе са „браћом, српским полицајцима“, иако би Борис Тадић то желео, већ да му уруче писмо у коме Председнички колегијум Српске радикалне странке јасно каже да је највећи издајник у српском народу Борис Тадић.

– Оно што Борис Тадић чини за Србију је издаја која у досадашњој историји није забележена. Прича о томе да Европа нема алтернативу. За нас алтернативу нема само Србија, алтернативу нема само Косо-

во и Метохија. Он и његов режим од почетка раде на предаји српских територија, вичући на сав глас да не признају независност Косова и Метохије, а покрајина све више клизи у независност. Ми га овим путем упозоравамо: немој више да говориш да нећеш прихватити независно Косово, остаћемо и без њега и без Војводине и Рашке – поручио је Мирчић.

Он је упозорио Тадића и да ће писмо до њега наћи пут, али да није суштина у писму, већ у свим оним гладним, голим и босим грађанима Србије који не могу да дођу до Тадића и кажу му докле их је довео. Зато што окреће главу од свог народа и што су му добри сви сем његових суграђана, остаће цр-

ним словима записан у историји као највећи и најгори председник државе Србије.

„Њему је једини задатак био да хапси патриоте и да их испоручује Хашком трибуналу. Али, иду избори и надамо се да ће грађани Србије све ово добро сагледати и да ће коначно дати поверење онима које жели Србија, а не онима које подржавају америчка и друге амбасаде, као што је Борис Тадић“,

Р. В. С.

поручио је Мирчић.

Проливена боја симболизује пролиvenu српску крв на Косову и Метохији

Српска радикална странка предложила декларацију којом се редефинише спољна и унутрашња политика Србије

Зауставити приближавање ЕУ и НАТО-у

- У Предлогу декларације тражи се да парламент усвоји полазне тачке нове политике према Косову и Метохији, које би обавезале владу да поштује Устав и Резолуцију 1244 и да предузме све легитимне мере за заштиту грађана у јужној покрајини

Посланичка група Српске радикалне странке је 17. октобра предала у скупштинску процедуру Предлог декларације Народне скупштине Републике Србије, којом се тражи хитно заустављање преговора са Европском унијом и НАТО о приближавању или пуноправном чланству у тим организацијама. Таква мера је неопходна јер обе организације воде уцењивачку политику према Србији и

јасно је да се неће зауставити на отицању Косова и Метохије, већ ће тражити и „специјални статус“ за Војводину, Рашку област итд.

Конкретно, у Предлогу декларације стоји да „Народна скупштина Републике Србије констатује да ЕУ и НАТО годинама условљавају Републику Србију захтевом да призна или да се сгласи или да на други начин не омета успостављање нове државе Косово,

која настаје једностраним проглашењем независности“. У даљем тексту пише да се парламент неће помирити с тим што су предводници, помагачи и налогодавци формирања нове државе Косово чланице ЕУ и НАТО.

Зауздавање издајника

Истовремено, будући да се режим Бориса Тадића понаша издајнички, декларацијом би Влада Србије била обавезана да води одговорну, државо-

Скупља дара него мера

– Европска унија је у економском и финансијском смислу један леш и само политички слепац може да инсистира на томе да Србија постане члан такве међународне организације. Грчка је већ фактички банкротирала, само што то не желе јавно да признају. Сличан сценарио треба да се деси у Ирској, у Италији, у Шпанији. Људи из свих делова Европске уније долазе у Брисел и протестују против накарadne политике бриселске администрације. Поред свега тога, они који воде Републику Србију кажу да нема друге алтернативе за нас и нашу децу осим учлањења у Европску унију. Они који живе у Европској унији не могу да изађу на крај са проблемима са којима се суочавају – казао је Мартиновић и додао да они хоће из ње да изађу, јер су услови живота у Европској унији постали немогући.

Ми смо, како је истакао, једина држава у Европи која и поред свега тога хоће чланство у таквој дисфункционалној „породици“. При том, за то чланство треба да платимо цену коју није платио ниједан народ у Европи, а то је да признамо да један део наше државне територије више није наш.

творну и националну политику. То, између осталог, значи да од међународних мисија захтева решење за Косово и Метохију које је у складу са Уставом Србије и Резолуцијом 1244 и да донесе конкретне мере за настављање свих активности институција Републике Србије на територији јужне покрајине.

У документу се, наиме, полази од тога да Косово и Метохија има суштинску аутономију у оквиру суверене државе Србије па из таквог положаја следе уставне обавезе свих државних органа да у свим унутрашњим и спољним политичким односима заступају и штите државне интересе на Косову и Метохији.

– Ми кроз ову декларацију тражимо од владе да предузме све неопход-

не легитимне мере да заштити српски народ од насиља. За нас је неприхватљива платформа тзв. тима за преговоре да је статус нерешен и да око ње-

га треба да се договарамо са Приштином. Нарочито је неприхватљива међународна конференција (неки нови Дејтон), која би дефинисала статус Покрајине, јер према Уставу и Резолуцији 1244, за нас у Српској радикалној странци, статус АП Косова и Метохије је коначан и она је саставни део Републике Србије – изјавио је заменик шефа посланичке групе СРС Александар Мартиновић на конференцији за новинаре у Народној скупштини и додао да се са представницима Албанаца, под условом да то није ратни злочинац Хашим Тачи, може дефинисати само модел и степен аутономије.

Војска тзв. Косова

Све друго што ради тзв. тим за преговоре са Приштином, представља директно гажење и Устава и Резолуције 1244. Нормализација односа и наставак дијалога са Приштином, које од нас тражи Брисел, апсолутно су неприхватљиви и противуставни. Тај најновији услов за кандидатуру, који западне дипломате називају „нормализацијом односа“, треба да резултира признањем да Косово и Метохија није саставни део Републике Србије.

– Јасно је да нема краја уценама Европске уније и НАТО. Нико више у Србији не може да буде потпуно сигу-

Документ је у духу Устава

Српска радикална странка је поднела Предлог декларације не тражећи подршку од било које друге посланичке групе. Реално би било да документ добије подршку свих оних странака које се у јавности залажу за то да се очува суверенитет и територијални интегритет Републике Србије. Декларација је, према Мартиновићевим речима, писана тако да је прихватљива за све посланичке групе које сматрају да не сме бити политичке трговине са Косовом и Метохијом.

То значи да је писана у духу Устава Републике Србије и у духу Резолуције 1244 и потпуно усклађена са Пословником Народне скупштине.

Редакција Велике Србије објављује текст Декларације коју је СРС упутила Народној скупштини Републике Србије о заустављању политичких преговора Републике Србије са Европском унијом и НАТО у погледу приближавања или пуноправног чланства у тим организацијама, чије усвајање посланичка група Српске радикалне странке захтева по хитном поступку.

1. Народна скупштина Републике Србије констатује да Европска унија и НАТО годинама условљавају Србију захтевом да призна, или да се сагласи или да на други начин не омета успостављање нове државе Косово, која настаје једностраним проглашењем независности од стране привремених институција самоуправе у Аутономној покрајини Косову и Метохији.
2. Народна скупштина Републике Србије констатује да част и достојанство српског народа и Устав Републике Србије забрањују да се на територији Републике Србије формира нека друга држава.
3. Народна скупштина Републике Србије никада се неће помирити са чињеницом да су предводници, помагачи и налогодавци формирања нове државе Косово на територији Аутономне покрајине Косова и Метохије, Република Србија, управо државе чланице Европске уније и НАТО.
4. Народна скупштина Републике Србије констатује да се већ десет година приближавање и евентуално будуће чланство Републике Србије у Европској унији и НАТО систематски условљава увек неким новим захтевима, чим би испуњењем Република Србија уништила част и достојанство српског народа и деловала супротно Уставу Републике Србије.
5. Народна скупштина Републике Србије констатује да су најновији захтеви Европске уније, без обзира на биране речи, којима се условљава даљи процес приближавања Републике Србије Европској унији, апсолутно неприхватљиви и у директној супротности са Уставом Републике Србије.
6. С обзиром да политички процес заснован на условљавању показује да се ради о неисцрпној листи захтева, да се могу очекивати и нови захтеви, а да је сасвим неизвестан исход политичког процеса, Народна скупштина Републике Србије захтева и налаже заустављање свих политичких преговора органа Републике Србије са Европском унијом и НАТО пактом који би имали за циљ приближавање или пуноправно чланство у Европској унији и НАТО пакту.
7. Народна скупштина Републике Србије захтева да Влада Републике Србије предузме неопходне мере за доследно поштовање Резолуције Савета безбедности УН број 1244 од стране Савета безбедности и свих међународних мисија под окриљем УН на Косову и Метохији.
8. Народна скупштина Републике Србије осуђује свако насиље на Косову и Метохији које се спроводи над Србима и позива да се криза настала једностраним актима органа самопроглашеног Косова реши преговорима са међународним мисијама под окриљем УН.
9. Обавезује се Влада Републике Србије да од међународних мисија захтева да, у складу са својим мандатом и оквирима одређеним Резолуцијом Савета безбедности УН број 1244, не дозволе једностране активности привремених институција у Приштини којима се угрожава мир, стабилност, изналажење решења у складу са Уставом Републике Србије и Резолуцијом Савета безбедности УН број 1244.
10. Обавезује се Влада Републике Србије да донесе конкретне мере усмерене на настављање свих активности институција Републике Србије на територији Косова и Метохије у условима додатних насртаја и притисака привремених институција самоуправе и дела међународне заједнице као што су Европска унија и НАТО пакт.
11. Обавезује се Влада Републике Србије да у свим околностима које би могле да наступе учини све што мора, у складу са Уставом Републике Србије, на заштити живота и имовине, права и слободе грађана покрајине, а посебно српског и другог, насиљем угроженог становништва.
12. Ову декларацију објавити у „Службеном гласнику Републике Србије“.

ран да ли је ово последњи услов који Србија наводно треба да испуни да би добила кандидатуру, односно да би једног дана постала чланица НАТО. Нико не може да нам гарантује да сутра неће тражити да на неки начин признамо специјални статус, рецимо, Војводини или Рашкој области, или неком другом делу државе – рекао је Мартиновић.

Како је очигледно да НАТО трупе, у форми Кфора, нису на Косову и Метохији да обезбеде живот, слободу и безбедност Срба, већ да је Кфор оружана сила тзв. републике Косово и да је спреман да на силу уклони барикаде које су Срби поставили, неопходно је хитно усвајање Предлога декларације којим се заправо дефинишу полазне тачке нове политике према Покрајини.

Србе на Косову и Метохији убијају
а Николић и Вучић не одустају од Европске уније

Напредњачко клицање Европској унији!

Српска напредна странка увесела је последњих месеци своје бираче али и остатак јавности у Србији потпуно контрадикторним и збуњујућим порукама по питању Косова и Метохије и уласка Србије у Европску унију. Имајући у виду да је реч о два супротстављена циља, функционери „напредњака“ не само да противрече једни другима, већ је честа појава да Николић и Вучић у једној изјави противрече и себи самима. Свесним да због бирача у Србији морају на речима да бране Косово и Метохију, иако би га се најрадије одрекли; такође свесним да због налогодаваца из Брисела морају да наставе деструктивни пут Србије ка ЕУ, у мозговима Николића и Вучића јавила се „двомисао“.

Двомисао

Према светски познатом писцу Џорџу Орвелу, који је први дефинисао термин двомисли, она је „умеће да се у свести истовремено држе два противречна веровања, и да се прихвате оба“. Управо је то метод којим се служе Николић и Вучић.

– Партијски интелектуалац зна у ком правцу треба да мења своје памћење; он је дакле свестан да изневерава стварност; али применом двомисли он се исто тако уверава да стварност није повређена. Овај процес мора бити свестан, иначе се не може извести с довољном прецизношћу, али исто тако мора бити и несвестан, иначе би са собом носио осећање лажливости, дакле и кривице. Двомисао се налази у самом срцу мислиоца – писао је својевремено Орвел, не слутећи да ће његову „двомисао“ усавршити много година касније у Српској напредној странци.

У наставку дефиниције готово да је до детаља описана актуелна политика Српске напредне странке.

– Говорити свесне лажи, а искрено веровати у њих, заборављати сваку чињеницу кад постане незгодна, а онда, кад постане потребна, извући је из заборава за онолико времена колико је потребно, порицати постојање

Кфор и Еулкс
се обрачунавају са Србима...

... а Николић кличе
Европској унији

објективне стварности а све то време имати у виду стварност која бива порицана – све то је неопходно потребно – написао је Орвел у својој књизи „1984“.

ЕУ отима Косово

Европска унија, уз САД и НАТО, главни је спонзор и помагач у постизању независности Косова и Метохије. Апсолутна већина земаља ЕУ признала је Косово и Метохију, снаге Еулекс директно помажу развој нелегалних приштинских институција и учествују у прикривању злочина над Србима.

Војници земаља ЕУ који су у саставу КФОР-а, као на пример Немци, на Косову и Метохији директно се стављају на страну Албанаца, иако би требало

их, у одсуству било каквог морала, на опште згражавање јавности, пореди са својим синовима.

Упитан какав би био став СНС ако ЕУ постави услов Србији да призна тзв. Косово, Николић је на телевизији Б92 отишао корак даље од издајничке политике режима Бориса Тадића и рекао да је то као да га питају да ли да се „одрекне једног или другог сина“. Међутим, то не треба да чуди јер је у питању исти човек који је у интервјуу објављеном у листу „Новости“ изјавио да Србија мора да се консултује са ЕУ око одбране Косова (са истим онима који су признали независност и послали у покрајину окупациону мисију Еулекс која штити интересе шиптарских терориста).

да буду статусно неутрални.

Управо војници Немачке, која је чланица ЕУ, пуцали су на ненаоружане Србе на барикадама, а и у другим ситуацијама користили су силу над цивилним становништвом.

Челници ЕУ свакодневно шаљу поруке да Србија неће моћи да постане њен члан све док не призна нелегалну независност Косова и Метохије. Отворено се захтева гашење српских државних институција на Косову попут општина, поште, домовна здравља и школа.

Ипак, све ово није довољно Николићу и Вучићу да одустану од заговарања идеје да Србија треба да уђе у Европску унију.

Томина „деца“

У мору Николићевих бисера на тему Косова и ЕУ најпознатији је онај где

Од добијања статуса кандидата за чланство у ЕУ, које је толико прижељкивао, Николић не престаје да лицемерно упозорава режим Бориса Тадића да нас ЕУ условљава Косовом а онда изјави: „Србија економски и социјално не може да опстане без чланства у ЕУ“. Његов страначки колега Александар Вучић био је још јаснији, изјавивши да „најважнији партнер Србије мора да буде Европска унија“.

Поред „двомисли“, Николић болује и од амнезије, вероватно последице лажног штрајка глађу, јер је недавно изјавио да „никада није чуо ниједан захтев из ЕУ да Србија призна Косово“. Грађани Србије свакодневно такве захтеве могу да виде у медијима, али не и Николић.

Сина ће на референдум

Колико воли свог „сина“, Николић је показао када је рекао да ће расписа-

ти референдум „Косово или ЕУ“. Николић је у интервјуу за „Блиц“ казао да је за сваку промену територијалне организације или државног уређења потребна двотрећинска већина у Скупштини, која би потом то питање поставила на референдуму.

– Ми политичари можемо рећи: „Шта нас брига за ЕУ, Косово може да буде само аутономно“. Онај који тако прича, не намерава озбиљно да се бави политиком“, рекао је Николић додавши: „Нама политичарима ће бити лепо и ако Косово буде у саставу Србије и ако не буде“.

Ако ће Николићу бити лепо ако Косово не буде у саставу Србије, то не значи да ће лепо бити и Српској радикалној странци и већини грађана Србије.

Иначе, Николић је вероватно једини „отац“ који је спреман да понуди „ликвидацију“ свог „сина“ на референдуму. Другим речима, Николић је спреман да се игра са статусом Косова и Метохије на референдуму.

За Николићем не заостаје ни његов саборац у упропашћавању Србије Александар Вучић, који је после избијања кризе на барикадама изјавио да је, „без обзира на последња дешавања на Косову, Србији потребан напредак и приближавање ЕУ“.

Значи, без обзира што ЕУ учествује и подржава нападе на Србе од стране окупационих снага по СНС, Србија треба да настави приближавање Бриселу.

Не треба да заборавимо да је после оружаног напада на српске цивиле на Јарињу, у ком је рањено седам Срба, ЕУ осудила демонстранте а не КФОР. Осим званичног става Брисела, и неколико земаља ЕУ, међу којима је и Француска, изнело је став да су Срби криви за инцидент.

Николић обећао признање

Уосталом, о напредњачкој спремности да се одрекну Косова и Метохије, недавно је говорио и један од Николићевих конкурената у додворавању ЕУ, лидер ЛДП Чедомир Јовановић, тврдећи да је Николић приликом посете Бриселу обећао признање Косова.

– Николић по ходницима ЕУ обећава оно што нико у Србији није спреман да учини, само да би добио подршку за долазак на власт. Човек који се одрекао своје прошлости, данас је спреман да понуди своју улогу у прећутном признавању независности Косова, само ако добије миг – изјавио је недавно Јовановић.

Р. В. С.

Радикали издејствовали осуду КФОР-а

• *Захваљујући напорима Српске радикалне странке, пред Саветом Европе је изнета пуна истина о нападу окупационих снага НАТО 27. септембра на Србе на барикади у Јарињу*

Посланици Српске радикалне странке – чланови делегације Народне скупштине Републике Србије у Парламентарној скупштини Савета Европе издејствовали су усвајање Декларације о осуди оружаног насиља јединица КФОР-а над ненаоружаним цивилним становништвом српске националности на територији Аутономне Покрајине Косова и Метохије. Захваљујући труду радикала, Парламентарна скупштина Савета Европе осудила је интервенцију КФОР-а и затражила да наредбодавци и извршиоци одговарају.

Текст декларације

У тексту који је предложила Српска радикална странка осуђује се непотребна и несразмерна интервенција војника КФОР-а, а напад је окарактерисан као покушај масакра.

– Парламентарна скупштина Савета Европе констатује да је 27. септембра 2011. године јединица КФОР-а извршила оружаном насиљем над цивилима који су мирно протестовали на административном прелазу Јариње. Имајући у виду да је рањено шест цивила, лако се може закључити да су припадници КФОР-а покушали да изврше масакр над цивилним становништвом. Парламентарна скупштина осуђује непотребну, несразмерну и прекомерну употребу силе над цивилима у месту Јариње и тражи да се наредбодавац и припадници КФОР-а позову на одговорност – стоји у тексту усвојене декларације.

У даљем тексту Парламент Савета Европе захтева од КФОР-а да се придржава резолуције Са-

вета безбедности УН број 1244.

– Парламентарна скупштина осуђује деловање КФОР-а које угрожава безбедност цивилног становништва, слободу кретања, а нарочито то што КФОР ствара нове границе, изван мандата одређеног Резолуцијом Савета безбедности УН број 1244. Парламентарна скупштина Европе подсећа на континуитет насиља које има за циљ непоштовање Резолуције 1244 Савета безбедности и брутално кршење Европске конвенције у присуству и уз учешће представника међународне заједнице на територији Аутономне Покрајине Косова и Метохије.

Парламентарна скупштина ће наставити са праћењем ситуације на територији Аутономне Покрајине Косова и Метохије као што је то и чинила – истиче се у тексту декларације.

Заслуга СРС

Посланик Српске радикалне странке Борис Алексић каже да је усвајање декларације заслуга појединаца, пре свега из Српске радикалне странке, и да је срамота што иза ове декларације није стала држава.

– Постигли смо да декларација постане важећи документ овог заседања, али је велика срамота да држава није стала иза тога, већ је то заслуга појединаца. Тим пре што уочи одласка у Стразбур није одржан састанак делегације на коме би се договорили како ће се бранити интереси Србије – рекао је Алексић.

Подршка пријатељских земаља

Иако декларација није добила подршку посланика владајућих странака из Србије, њу су подржале делегације из Републике Српске, Русије, Јерменије, Аустрије, као и делегација са Малте. Српска радикална странка је обезбедила подршку и довољан број потписа да се декларација о осуди насиља КФОР-а над ненаоружаним српским цивилима усвоји.

Захваљујући напорима Српске радикалне странке, пред Саветом Европе је изнета пуна истина о нападу окупационих снага НАТО 27. септембра на Србе на барикади у Јарињу. Тада су добро наоружани војници КФОР-а запуцали на голоруки српски народ на барикадама. Употребили су бојеву муницију, пуцали цивилима у леђа и ранили седам људи. Том приликом немачки и амерички војници су користили дум-дум метке а решетања нису поштедели ни возило хитне помоћи које је дошло да превезе повређене.

Тако се брани Косово и Метохија

Усвајањем ове декларације и трудом уложеним да се открије права истина о нападу НАТО војника на ненаоружане Србе, Српска радикална странка је још једном дала пример другим партијама у Србији како треба бранити Косово и Метохију. Српски радикали настављају да се боре за слободу овог дела српске територије на свим пољима, како у Парламенту Савета Европе, Скупштини Србије тако и на барикадама. **Р. В. С.**

Српска радикална странка захтева смену шефа српске делегације у Савету Европе

• **Мићуновићеви иступи су најочигледнији доказ да ДС на све могуће начине пристаје на уцене из Брисела и Вашингтона, да се Косово и Метохија потпуно отцепи од Србије – каже Драган Тодоровић**

Функционер Демократске странке и шеф српске делегације у Савету Европе Драгољуб Мићуновић покушао је да спречи усвајање Декларације о осуди оружаног насиља јединица КФОР-а над ненаоружаним цивилним становништвом српске националности на територији Аутономне Покрајине Косова и Метохије. Повод за Декларацију био је оружани напад НАТО окупатора 27. септембра у Јарињу, када је рањено седам Срба који су мирно демонстрирали на барикадама. Декларацију која је у Савету Европе усвојена на предлог Српске радикалне странке, и коју су подржале делегације Републике Српске, Русије, Јерменије, Аустрије и Малте, одбили су да подрже чланови делегације Народне Скупштине Републике Србије из Г17, Савеза војвођанских Мађара и ДС, као и шеф делегације Драгољуб Мићуновић. Због свега овога, Српска радикална странка поднела је захтев за смену Мићуновића са места председника скупштинског Одбора за међународне односе и са места шефа парламентарне делегације у Савету Европе.

Издаја у режији Брисела

Шеф посланичке групе Српске радикалне странке Драган Тодоровић, образлажући разлоге за смену Мићуновића, казао „да је, досадашње трогодишње деловање Мићуновића изузетно штетно по Републику Србију и по

српски парламент”.

– Чашу је прелило наступање Драгољуба Мићуновића у Савету Европе када је, у расправи око резолуције која је поднета у Савету Европе око догађаја на Јарињу, Мићуновић изнео своје виђење да би решење за Косово и Метохију требало наћи у некој новој конференцији, на којој би учествовали Србија и Косово и Метохија, али под покровитељством Брисела. То је најочигледнији доказ да Демократска странка и Борис Тадић покушавају да на све могуће начине пристану на уцене Брисела и Вашингтона, да се Косово и Метохија потпуно отцепи од Србије, али да они за то не буду проглашени одговорнима и да преваре грађане Србије – објаснио је Тодоровић.

Тодоровић је истакао да је једина шанса Србије да задржи Косово и Метохију утемељена у Повељи УН и Резолуцији 1244, а да су Мићуновићеви предлози контрапродуктивни...

– Прво је прихваћена мисија Еулекс, која је у суштини дошла да формира тзв. независно Косово и његове институције. Тако и сада, под покровитељством Брисела, како Мићуновић предлаже, десио би се тај последњи чин признавања Косова и Метохије као независне државе – објаснио је Тодоровић.

Демократија

на комунистички начин

Он је истакао да опструкција доношења Декларације о осуди оружаног насиља јединица КФОР-а над ненаору-

жаним цивилним становништвом српске националности на територији Аутономне Покрајине Косова и Метохије није једини разлог за тражење Мићуновићеве смене. Тодоровић је подсетио да Мићуновић већ три године спречава учешће Српске радикалне странке у парламентарним делегацијама.

– Када је формирана делегација која је требало да оде у холандски парламент, он је избегао да у ту делегацију уврсти чланове Српске радикалне странке. Када смо инсистирали да да образложење, одговорио је да је то зато што смо ми против Европе. Постоји ли у било којој држави у свету такав пример да парламент, ако формира делегацију, то уради без учешћа најјаче опозиционе странке? То је манир који Драгољуб Мићуновић примењује током ове три године. Многе делегације су тако биле формиране без представника Српске радикалне странке, јер је он одлучивао о њиховом саставу. Ми никада нисмо хтели да пристанемо на уцене. Нисмо ишли – рекао је он и додао да је Мићуновић као председник Одбора за међународне односе одбио да формира пријатељства са Ираном и са Белорусијом.

Смена по хитном поступку

Због свих његових недела, стекли су се услови да Мићуновић буде смењен и са места председника скупштинског одбора за међународне односе и са места шефа парламентарне делегације у Савету Европе. Српска радикална странка затражила је да Мићуновић буде смењен по хитном поступку како би парламентарни одбори могли да раде у пуном саставу и обављају своје послове и задатке. Нажалост, режим у Србији огрезао је у издаји државних интереса. На кључним функцијама у држави налазе се људи који делују директно против интереса грађана Србије, а Драгољуб Мићуновић је само један од њих. Режим је и овај захтев одбио кријући се иза словника Народне скупштине Републике Србије.

Р. В. С.

Мићуновић избегао састанак

У покушају да осујети подношење декларације, Драгољуб Мићуновић није заказао састанак чланова парламентарне групе пред одлазак у Стразбур.

– Елементарна обавеза председника парламентарне групе била је да сазове чланове делегације и да изнесе, ако ништа друго, онда своје мишљење – каже Тодоровић.

Режим одбија расправу о НАТО-у

КФОР пуца у Србе, Тадић ради за НАТО

Док војници окупационих снага НАТО пуцају на Србе на Косову и Метохији, режим Бориса Тадића убрзано ради на прикључењу Србије том злочиначком савезу. Посао прикључења НАТО-у Борис Тадић и тзв. министар одбране Драган Шутановац покушавају да обаве што скривеније и без јавне расправе, знајући да се већина грађана Србије противи сарадњи са том неофашистичком алијансом. У покушају да сакрије своја срамна дела, режим месецима одбија да на дневни ред Скупштине Србије стави Интерпелацију о раду Владе Србије коју су предложили посланици Српске радикалне странке.

Власт се боји расправе

Интерпелација која у потпуности доказује брутално кршење Резолуције Скупштине Републике Србије о војној неутралности поднета је још 26. јула али ни два месеца касније није стављена на дневни ред. У међувремену, војници НАТО, кршећи резолуције УН, помажу постављање шиптарске царине на северу Косова и Метохије и пуцају на српске цивиле који мирно протестују. Међутим, ни ово није довољно представницима режима да на дневни

ред дође питање сарадње Србије и НАТО алијансе.

– Сматрамо да је неопходно отворити расправу у Скупштини Србије о различитим процесима које спроводе Влада Србије и њени органи и институције а која за крајњи циљ имају такозвано „тихо“ или „пузеће“ учлањење Србије у НАТО. Све ово је у директној супротности са Резолуцијом о војној неутралности и може имати несагледиве последице по будући развој Републике Србије – наводи се у Интерпелацији посланичке групе Српске радикалне странке коју је у име групе поднео генерал Божидар Делић.

Склапају споразуме са окупатором

У образложењу интерпелације, Српска радикална странка наводи бројне потезе режима који су у директној супротности са Резолуцијом Скупштине Републике Србије о војној неутралности.

– Скупштина Србије је у мају, гласовима владајућих странака, изгласала Закон о потврђивању уговора између Владе Србије и групе националних директора НАТО за кодификацију о усвајању НАТО кодификационог система.

У јуну је изгласан Закон о ратификацији споразума са НАТО-ом о безбедности информација и кодексу о поступању – наводи се у интерпелацији.

И у једном и у другом случају посланици Српске радикалне странке су указали на чињеницу да ратификација ових споразума представља корак више ка прикључењу Србије НАТО и затражили одговор владе по том питању. После ратификовања споразума о безбедности информација и кодекса о поступању, 29. јуна 2011. године и после самита НАТО у Београду, од 13 до 15. јуна, постало је очигледно да Србија, односно њена „проевропска“ власт убрзавају темпо приступа тој злочиначкој организацији.

Актуелна влада, посебно министар одбране, па и сам председник Републике Србије, вероватно због страха од реакције грађана, који се добро сећају НАТО агресије из 1999. године, истрајавају у тврдњама да Србија не иде у НАТО и да нема промене става о војној неутралности, а споразуме правдају потребом бољег искоришћења могућности које пружа програм „Партнерство за мир“. Међутим, Борис Тадић је још 14. децембра 2006. године, приликом потписивања оквирног до-

кумента у Бриселу, рекао да жели да види Србију у НАТО.

– Желео бих да на крају овог процеса све балканске државе видим у НАТО-у, потпуно интегрисане у НАТО систем – рекао је тада Тадић.

Викилик открио праве намере

После избијања афере „Викилик“ објављене су две депеше у вези са сарадњом Тадићевог режима са НАТО алијансом. У првој, од 8. децембра 2008. године, после састанка министра спољних послова НАТО земаља, изнесен је став: „Београд иде евроатлантским смером, али да те тежње треба пажљиво прикрити“. Друга белешка је настала 5. фебруара 2010. године, после састанка Јована Ратковића, спољнополитичког саветника председника Тадића, и амбасадора Америке у Србији, Мери Ворлик.

После састанка, Ворлик обавештава Вашингтон да „Тадић верује да Србија не може заувек остати изван НАТО-а, али о томе не говори често, због тога што је ово питање политички осетљиво“.

Издајнички споразум са Кондолизом Рајс

У интерпелацији се Српска радикална странка осврће и на Споразум између Владе Републике Србије и Владе САД о заштити статуса, приступу и коришћењу војне инфраструктуре у Републици Србији, који је у име владе потписао лично председник Тадић у Вашингтону, 7. септембра 2006. године, са државним секретаром САД Кондолизом Рајс.

– То је убедљиво најгори споразум који је икада у историји потписао било који званичник са простора Србије и он довољно говори о томе колико је уопште Србија суверена држава. Одржавање НАТО самита у Београду јасно показује да је не само министар Шутановац, већ и цела влада заузела курс који постепено али неминовно води ка чланству у НАТО и да је у једном тренутку више неће бити важно да ли је Србија формално у НАТО-у – стоји у образложењу интерпелације коју су поднели радикали.

Војску кроје по НАТО стандардима

Тадић и Шутановац нису се задржали само на потписивању споразума са злочиначком НАТО алијансом. Примењујући спорне споразуме али и посту-

пајући по налозима НАТО „саветника“, извршена је реформа у Војсци Србије. У интерпелацији се наводе и конкретне промене које су настале у систему одбране: „Преузета је терминологија НАТО, њихова правила и стандарди; уведене су НАТО униформе, поздрављање и опхођење, чиновни попут бригадни генерал и комодор; организација и формација је потпуно прекопирана од НАТО; школовање великог броја официра у НАТО земљама (пример – 14 кадета у Америци), велики број курсева где се официри обучавају у различитим НАТО процедурама; увођење звања првог подофицира на нивоу сваке јединице и читаве војске...“

Српски радикали су указали и на то да су реформе у Војсци Србије спроведене под контролом канцеларије НАТО при Министарству одбране. У Министарству одбране, у склопу Сектора за људске ресурсе, формирана је Дирекција за промену каријере, у чијем је саставу центар за преквалификацију „Призма“. У команди НАТО у Бриселу формирана је стална мисија од 15 чланова, на челу са амбасадором при НАТО.

Да ли земља која је заиста неутрална у потпуности подређује своју одбрану и усклађује свој систем са војним савезом чији формално није члан?

НАТО условљава Србију признањем Косова

Иако Тадић нема храбрости да обавести грађане шта је главни услов за улазак у НАТО, то је уместо њега учинио стални представник Руске Федерације при НАТО-у Дмитриј Рогозин. Рогозин је упозорио јавност у Србији

да наша држава неће моћи да да постане чланица НАТО алијансе све док не призна једнострано проглашену независност Косова и Метохије.

– За улазак у НАТО Београду је потребно прво да призна независност Косова. Једно без другог је немогуће. Москву брине то што Србија ради уласка у НАТО може да промени свој став према Косову и тако нас доведе у необичну и непријатну ситуацију – казао је Рогозин.

Наиме, статут Алијансе забрањује чланство оним државама које имају територијалне спорове, што значи – да би Шутановац и Тадић завршили свој посао до краја, мораће да признају независност Косова. Ако режим не жели да призна Косово, због чега онда испуњава све захтеве и услове НАТО алијансе? Према Рогозиновим речима, „НАТО је фактички нарушио принцип неутралности, који је предвиђен мандатом УН и стао на страну Албанаца“.

– Само су после наше жестоке реакције почели да се повлаче назад. Русија је спремна да помогне српској браћи, али ми не можемо бити већи Срби него сами Срби. Пре него било шта урадимо, ми хоћемо да схватимо какав је став званичног Београда и постоји ли он – казао је Рогозин, индиректно оптужујући Тадића за блед став према окупационим снагама на Косову и Метохији.

Режим саучесник у злочину над Србима

На основу свега изнетог, јасно је да режим не поштује скупштинску резолуцију о војној неутралности. Јасно је да су Борис Тадић и Влада Србије огрезли у колаборацији са онима који су 1999. године убили неколико хиљада Срба и окупирали Косово и Метохију. Током окупације јужне српске покрајине убијено је 1000, а протерано више од 200.000 Срба. Тадић и његови министри су тиме постали саучесници у злочинима и криминалу који НАТО војници данас врше над Србима на северу Косова и Метохије. Српска радикална странка захтева да Србија прекине све активности, посебно у Министарству одбране, које воде приближавању Србије НАТО. Радикали неће одустати од намере да се о поступању Владе Србије расправља у Скупштини Србије. Очекујемо од грађана Србије да нам својом подршком помогну да спречимо режим да нас гурне у крвави загрљај НАТО алијансе.

Р. В. С.

Демонстрација силе шиптарског терористичког правосуђа и Еулекса

Ухапшени и осуђени због уласка у лажну државу

- **Нелегитимни шиптарски општински суд у Косовској Митровици, уз надзирање Еулекса, донео је пресуду којом је 13 српских држављана, возача и радника фирме „Еурокоп“ из Рашке, казнио са по 250 евра и на годину дана протерао са територије Косова и Метохије, уз образложење да су илегално прешли тзв. државну границу тзв. државе Косово**

Пише: Иван Нинић

Припадници тзв. Косовске полиције (КПС) ухапсили су 13 српских држављана, радника и возача камиона фирме „Еурокоп“ из Рашке, под оптужбом да су, 20.

септембра, илегално прешли границу и ушли на територију тзв. Косова. Према речима директора рударског комбината „Трепча“ Јована Димкића, ухапшене камионције су, у оквиру свог уобичајеног радног задатка, превозиле концентрат из „Трепче“ за Швајцарску. Они су, потпуно неочекивано, лишени слободе када су се затекли на тзв. царинском терминалу, који се налази у јужном делу Косовске Митровице.

У званичном саопштењу Бајрама Реџепаја, тзв. косовског министра унутрашњих послова, српске камионције ухапшене су „због илегалног уласка на Косово и одређена им је мера задржавања од 48 сати на основу одлуке јавног тужиоца“. Да је оваква одлука шиптарских терористичких власти имала искључиво политичку конотацију, говори изјава регионалног портпарола КПС-а Бесима Хотиија. Према његовим речима, возаче је привела погранична

полиција због илегалног уласка на Косово, али и „због сумње да су учествовали у постављању барикада“.

Терор због барикада

Портпарол КПС-а тврди да је постојала сумња да су, управо спорним камионима у претходном периоду, на северу Косова блокирани путеви, али да је истрагом утврђено да ти камиони нису служили за барикаде. Бесим Хотиија је рекао је да је предмет истраге било 20 камиона и да је утврђено да су возачи 13 камиона ушли нелегално на Косово, након чега је њих седморица задржано у притвору у Липљану, а по тројица у Подујеву и Вучитрну.

То је изазвало оправдану панику међу запосленима у „Трепчи“, али и међу грађанима општина са севера Косова и Метохије, који су у протеклом периоду мирно и легитимно протествовали. Опредељеност шиптарских власти да се обрачуна са „непошлућним“ Србима са барикада је још један доказ да је на делу демонстрација силе, и то уз подршку Кфора и Еулекса, који су ветар у леђа сепаратистима.

Уместо конкретне акције на међународном плану, представници Владе Србије су потпуно мирно посматрали хапшење својих држављана.

На страни Еулекса

Појединци попут Оливера Ивановића, државног секретара у Министарству за Косово и

Метохију и Раденка Недељковића, начелника Косовско-митровачког округа, били су вербално присутни, али само пред ТВ камерама. Обојица су својим медијским наступима додатно дали легитимитет Еулексу, уздајући се у правичност и законито поступање тог тела.

Недељковић је изразио очекивање да ће Еулекс преузети предмете и да ће возачи бити ослобођени и пуштени кућама. „Очекујем брзу реакцију међународне заједнице, пре свега Еулекса, јер су они задужени за правосуђе. Еулекс овде полаже испит, ово је испит поверења за Еулекс“, рекао је Раденко Недељковић.

Због сумње у пристрасност тзв. косовских власти, Министарство за Косово и Метохију затражило је да Еулекс преузме случај процесуирања возача. „Наше сумње у пристрасност и монтирање овог случаја од стране Приштине потврђује и чињеница да су ухапшени возачи протеклих дана и недеља без проблема обављали свој посао, а да то косовским властима није уопште сметало“, наводи се у саопштењу министарства.

„Еулексу сам указао на неодрживост оптужнице, јер пролазак поред пункта, наочиглед Кфора није нелега-

лан. Не ради се о кривичном делу, већ о прекршају“, рекао је Оливер Ивановић.

Обмана звана Еулекс

Без обзира на чињеницу да Еулекс ради на изградњи шиптарске државе, режим у Србији је највише наде у ослобађање ухапшених српских возача полагао у ову институцију.

Шеф преговарачког тима Београда Борко Стефановић рекао је да ће бити учињено све да се случај 13 возача пребаци у надлежност Еулекса. Он је оценио да је хапшење возача предузећа „Еурокоп“ из Рашке грубо кршење договора о слободи кретања од стране Приштине и наставак притисака на Београд са циљем да се „наша позиција пред следећу рунду дијалога отежа“.

Према Стефановићевим речима, добро је да постоји неко попут Еулекса, ко у оваквим случајевима може да се постави између Срба и привремених институција у Приштини. Међутим, теза да ће ухапшеним Србима судити надлежни правосудни органи Еулекса била је најобичнија медијска „патка“ представника Владе Србије, који су по ко зна који пут до сада испољили скандалозну сервилност према окупаторима из Европске уније.

„Прве консултације са Еулексом показују да су они упознати са случајем и да ће пратити даљи развој догађаја. Они сматрају да би преузимање случаја у овом тренутку одложило већ заказано рочиште, а то би значило да би Срби остали у притвору дуже него што би иначе требало“, објаснио је накнадно медијима Оливер Ивановић.

„За овај случај је задужена локална полиција у Митровици, а ми нисмо умешани и задужени смо само за мо-

ниторинг“, изјавили су представници Еулекса.

Како то Еулекс врши мониторинг над спровођењем „владавине права“ шиптарских квази-правосудних институција, говори чињеница да је ухапшеним држављанима Србије повређено право на одбрану у току поступка. Наиме, од 13 адвоката одбране који су додељени ухапшеним, 12 су били Албанци.

Срамна пресуда

Драматичну ситуацију у којој су се нашле камионџије окончао је општински суд тзв. Републике Косово у Косовској Митровици. Пресудом број К131/11, од 28. септембра 2011. године, коју је потписала судија Зехра Вербовци, 13 држављана Србије оглашено је кривим према наводима оптужнице општинског јавног тужиоца од 23. септембра 2011. године.

Према диспозитиву пресуде, која је оверена печатом „Републике Косово“, они су оглашени кривим јер су, 19. и 20. септембра, „у различитим временским интервалима, ушли на територију Републике Косово“.

„Неовлашћено, са разним транспортима прешли су гранични прелаз, државну границу преко илегалног споредног пута, претежно преко села Ђирковићи и места званог Вучија Рупа, које се налази близу овлашћеног граничног прелаза Јариње–Лепосавић, чиме су учинили кривично дело неовлашћени прелаз државне или административне границе из члана 114, став 1 Кривичног закона Косова“, наводи се у пресуди нелегитимног шиптарског суда.

Шиптарски суд је српске држављане осудио на новчане казне од по 250 евра, које се у случају неплаћања могу заменити казном затвора, а свакоме је досуђено и плаћање судских трошкова од по 20 евра. Такође, српским држављанима је изречена казна „протеривања странаца са територије Косова у трајању од годину дана“. Ову казну ће извршити Косовска полиција, у случају да било ко од њих у наредних годину дана, уђе на територију Косова и Метохије.

Ђутање владе

Скандалозно је да Влада Србије и председник Републике Борис Тадић нису предузели ниједну конкретну активност на међународном плану, чиме би изразили јасан протест у Уједињеним нацијама због хапшења возача фирме „Еурокоп“ из Рашке.

Једина званична реакција и порука, коју је пренео шеф Владине канцеларије за сарадњу са медијима Миливоје Михајловић, била је то да је Влада Србије од међународне мисије на Косову и Метохији затражила да се случај ухапшених возача реши и да је „важно да се више не понови“.

Још скандалозније је то што државни врх није реаговао на пресуду шиптарских институција у којој се дословце наводи да су српски држављани „неовлашћено прешли државну границу“ тзв. Косова. Оваква пресуда донета је уз турско мисије Еулекс, што додатно говори о кредибилитету и намерама „заштитника“ из Европске уније, који отворено раде на изградњи правних оквира лажне шиптарске државе.

Политичка инструментализација Хашког трибунала

- *Посланици Српске радикалне странке, чланови делегације Народне скупштине Републике Србије у Парламентарној скупштини Савета Европе, колегама презентовали књигу „Политичка инструментализација Хашког трибунала“. Књига садржи 90 поверљивих депеша из америчких дипломатских канала о директном мешању западних влада и њихових обавештајних служби у рад Хашког трибунала, које је недавно објавио Викиликс*

Пише: Владимир Мишковић

Чланови делегације Народне скупштине Републике Србије из Српске радикалне странке Драган Тодоровић, Вјерица Радета и Наташа Јовановић су, током октобарског заседања Парламентарне скупштине Савета Европе у Стразбуру, по четврти пут ове године алармирали европску и светску јавност, због најбруталнијег кршења људских права председника Српске радикалне странке др Војислава Шешеља и затражили ревизију свих поступака у Хашком трибуналу. Подељено је више стотина примерака књиге др Војислава Шешеља „Политичка инструментализација Хашког трибунала“, штампане на енглеском језику. Она садржи 90 поверљивих депеша из америчких дипломатских канала о директном мешању западних влада и њихових обавештајних служби у рад Хашког трибунала, од укупно преко 1200 депеша о Хашком трибуналу, колико је сајт Викиликс недавно објавио. Народни посланик СРС Наташа Јовановић сматра да поверљиве депеше, објављене у књизи, на недвосмислен начин показују да је Хашки трибунал потпуно у рукама страних обавештајних служби, пре свега америчке и британске, али и страних дипломата, који, у договору са Хашким тужилаштвом и судијама, врше притисак на рад трибунала. Она је искористила прилику да током парламентарне дебате у Савету Европе обавести присутне посланике о кршењу људских права у Хашком трибуналу.

– Другог дана заседања, 4. октобра, на дневном реду је била дебата о резолуцији посланика Марине Шустер из Немачке, „Национална сувереност у савременом међународном праву – потреба разјашњења“. Пријавила сам се

по тој тачки дневног реда и говорила о притиску који Сједињене Државе, НАТО и Европска унија врше на суверене земље, чинећи све да војном и сваком другом агресијом покоре народе и државе. Наводећи као пример књигу „Политичка инструментализација Хашког трибунала“, објаснила сам да државе, које имају режиме у служби Запада, не могу бранити своју сувереност, јер се агентуре западних земаља

мешају чак и у рад трибунала основаног одлуком Савета безбедности УН. Последња реченица мог говора је била да Викиликс депеше пружају довољно доказа да се преиспита и изврши ревизија свих поступака пред Хашким трибуналом. Утисак наше делегације је да су посланици у Савету Европе пропратили ову дискусију са великом пажњом – објашњава Наташа Јовановић.

Делегација Српске радикалне странке се два дана касније састала и са председником Палестине Махмудом Абасом. Предлог резолуције о признању Палестине као независне државе је 6. октобра, после обраћања председника Махмуда Абаса, усвојен у Парламентарној скупштини Савета Европе, и тим поводом, Махмуд Абас је организовао пријем за посланике Савета Европе. Сви чланови делегације Народне скупштине Републике Србије у Парламентарној скупштини Савета Европе су добили позивнице, али су пријему присуствовали само посланици Српске радикалне странке.

Француски дипломата:

Учинити све да Шешељ не постане председник

Једна депеша из 2006. године, која је део поднеска др Војислава Шешеља пред судским већем у Хашком трибуналу, тиче се извесног Гордона Монтања, бившег саветника за безбедност француског председника Жака Ширака. Он је предводио делегацију састављену од високих официра и државних чиновника, која се састала са сличном делегацијом из Сједињених Америчких Држава. Разговарали су пре свега о Блиском истоку, али изненада, током тих разговора, Монтањ је поменуо Војислава Шешеља и рекао да треба све да се уради како он не би постао председник. Борис Алексић оцењује да се на основу ове депеше најбоље види шта су све спремне да учине западне владе по питању Војислава Шешеља.

– Уколико се заиста покаже да су стране владе утицале на рад Хашког трибунала, а очигледно је да јесу, онда ми имамо правну основу да тражимо поништавање пресуда и поништавање, тј. ревизију поступака пред овим судом. Оптужнице и пресуде, које су донете на основу тих оптужница и таквих суђења, где су се мешале стране владе, не могу да буду легалне – истиче члан Тима који помаже припрему одбране др Шешеља и његов правни саветник Борис Алексић.

– Са великом пажњом и уважавањем су нас дочекали на том пријему. Лично сам председнику Абасу предала књигу и пренела му поздраве нашег председника. Он је дао сву подршку др Војиславу Шешељу, пошто је упознат, преко амбасадора Палестине у Београду, са доприносом који Српска радикална странка даје демократској борби палестинског народа за слободу. Сусрет са Махмудом Абасом ми је био један од најупечатљивијих – преноси своје утиске посланик српских радикала Наташа Јовановић.

Она наводи и појединачне примере посланика у Парламентарној скупштини Савета Европе. Посланик Либерално-демократске странке из Велике Британије Мајк Хенкок је у разговору са посланицима СРС истакао да је све материјале које су до сада поделили посланици Српске радикалне странке са пажњом прочитао. Књигу су са пажњом прихватили и чланови делегације БиХ из Републике Српске, из владајуће СНСД и из опозиционе СДС. Посланик Змаго Јелинчић из словеначке делегације је тражио још две књиге за себе, а један посланик из холандске делегације је, пошто је књига илустрована тако да на њој пише „TOP SECRET”, упитао како да чита документа који су тајна. Посланици Српске радикалне странке су му објаснили да то више није никаква тајна, јер сада сви могу читати те америчке депеше.

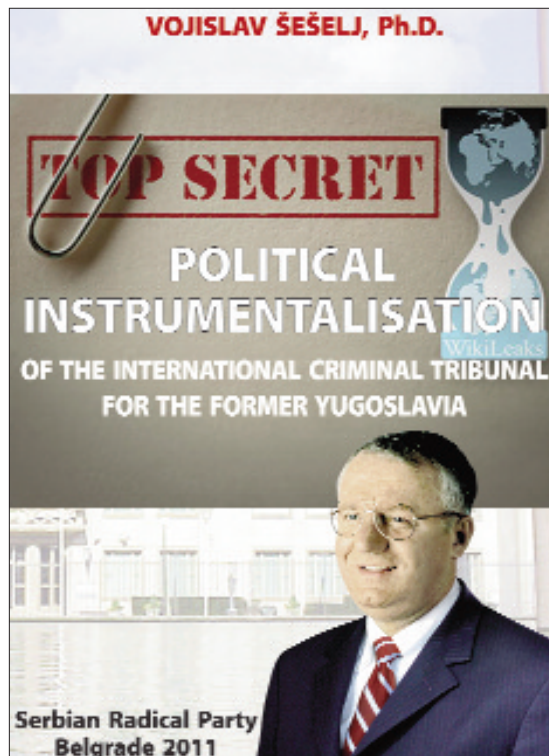
У селекцији депеша које су објављене у књизи „Политичка инструментализација Хашког трибунала” је, осим народног посланика Наташе Јовановић, учествовао и посланик Српске радикалне странке и правни саветник др Војислава Шешеља Борис Алексић, који је и писац предговора књиге. Он сматра да је алармирање европске и светске јавности у Савету Европе о Хашком трибуналу веома значајно, јер се у будућности може очекивати да ће Савет Европе покренути одговарајуће истраге, попут оне о трговини људским органима на Косову и Метохији, како би светска јавност сазнала да су трибунали попут хашког инструменти у рукама западних сила. Борис Алексић оцењује да Хашки трибунал ради по принципу који је неприхватљив у модерном међународном праву, јер је унапред одређено ко су кривци, док велике западне силе свакако неће доћи под удар тужилаца.

– У књизи су пренете одабране депеше које показују да је Хашки трибунал политичка институција на чији рад, а пре свега на рад тужилаштва, делују стране обавештајне службе, пре свих америчка, британска и француска обавештајна служба. Оне су, преко тужилаштва Хашког трибунала, бира-

ле кога ће да оптуже и састављале оптужнице на начин како то њима одговара. Оптужнице против Војислава Шешеља, Ратка Младића и других су добрим делом писали сарадници западних обавештајних служби. Људи који су растурали бившу Југославију писали су оптужнице против Срба како би до краја довели свој рат против српског народа – констатује правни саветник др Војислава Шешеља Борис Алексић.

Он подсећа да велика опасност од постојања Хашког трибунала и сличних судова прети и у будућности, јер се њихово наслеђе чува за неке будуће судске инстанце, а противправне методе Хашког трибунала, већ почиње да примењује и стални Међународни кривични суд у Хагу.

Чланови делегације Народне скупштине Републике Србије из Српске радикалне странке у Парламентарној скупштини Савета Европе планирају да и на сваком будућем заседању Парламентарне скупштине Савета Европе покрећу питање поступака против Војислава Шешеља у Хашком трибуналу, у складу са дневним редом сваког заседања, а ако им се не пружи прилика да покрену ово питање током дискусије, припремиће материјале које ће поделити посланицима.

Америчке, британске и француске злочине међународни судови неће процесуирати

Једна од депеша коју је објавио Викиликс садржи и доказе о директном притиску бившег заменика секретара Хашког трибунала, а касније секретара сталног Међународног кривичног суда у Хагу, извесног Француза Катале, на главног тужиоца Међународног кривичног суда Луис Морена-Окампа. Окампо је, током сусрета са студентима, који су посетили Међународни кривични суд у Хагу у склопу семинара „Хуманост у акцији”, изјавио да проверава и испитује акције америчких и британских трупа у Ираку. Катала је Окампу рекао да води рачуна шта прича и запретио му да му не падне на памет да на било који начин оптужује америчке и британске држављане, а истовремено је обећавао Американцима, што се види у депешама америчких амбасада, да нико од њихових грађана, али ни Британаца и Француза, неће бити оптужен пред Међународним кривичним судом. Борис Алексић оцењује да су се Сједињене Државе, Велика Британија и Француска, државе најодговорније за крвави рат на простору бивше Југославије и широм света, договориле са међународним судовима широм света, сталним или ад хок, да се не процесуирају грађани њихових земаља.

– То се види из депеша, а види се и из књиге Флоранс Артман. Она у својој књизи наводи речи представника НАТО пакта, који су изјављивали да су трибунал и НАТО једно и да амерички држављани свакако неће бити оптуживани пред Хашким трибуналом – примећује Борис Алексић.

Потпредседник СРС Милорад Мирчић објашњава за „Велику Србију“
зашто Запад прави нацију Војвођана

Вештачка нација за нову државу

- **Основна идеја је да се Србија потпуно поцепна. После Косова и Метохије следе Рашка и Војводина, која већ сада има све прерогативе федералне јединице, а не аутономне покрајине. Да би касније дошло до њеног лакшег одвајања, на овом попису је потребно да се званично уведу нова нација – тзв. војвођанска. То је метод који су САД и ЕУ успешно примениле на Црногорце и Црну Гору, каже Милорад Мирчић**

Сведоци смо да се на политичкој сцени Србије остварују сценарији смишљени у Америци и Европској унији, каже на почетку разговора за „Велику Србију“ члан Председничког колегијума Српске радикалне странке Милорад Мирчић. Према његовим речима, отимање Косова и Метохије и стварање вештачке нације „Војвођана“, чиме се припрема терен за отцепљење и северне српске покрајине, су само последњи догађаји у низу.

Противно Уставу Србије, АП Војводина је 10. октобра 2011. године добила званично представништво у Бриселу. Претходно је добила своју Академију наука, а сада је на делу званично формирање нове нације. Попис становника треба да послужи у ту сврху. Паралелно, врши се даљи притисак на Буњевце, како би се, опет вештачки, наставило њихово превођење у Хрвату. Зато је Војводина облепљен плакатима на којима су грађани позвани да се изјасне као Војвођани и Војвођанке, али и да се храбро изјасне као Хрвати и Хрватице.

На све ове опасности Српска радикална странка је одавно упозоравала и предлагала конкретне мере које би сачувале јединство земље. Међутим, демократе и нови издајници из СНС не слушају никога сем Брисел и Вашингтон, поручује Мирчић и додаје:

– Почетком распада СРЈ и стварањем нове нације, црногорске, ставили су нам до знања каквим ће се методама служити. Сада Запад користи то што Србија има проблеме на Косову и Метохији да би кренуо у реализацију плана за Војводину. Главни део тог сценарија је да се у српском корпусу у Војводини направи подела. Јер, смањивање броја Срба на подручју Војводине треба да доведе до ситуације попут оне на Косову и Метохији, а то је да Срби постану мањина. Паралелно са

поделама унутар српског корпуса, покушавају да наметну идеју да постоји још једна аутентична нација – Војвођани. Прављењем нове нације Војвођана, односно „Војвођанера“, иде се на поделу српског корпуса. Творци овог плана сматрају да ће Војвођани и Војвођанке бити они чији су се преци раније доселили у Војводину и да ће они бити супротстављени другима, који су касније досељавани.

- **Ко су Војвођани и зашто тврдите да су САД покушале да злоупотребе ту географску одредницу?**

Војвођани су географска одредница, али то име се, ради остваривања плана САД, користи као име нације. То је, уосталом, већ примењено у Црној Гори. Одредница Црногорци, која је коришћена за Србе који живе у Црној Гори, искоришћена је за покушај стварања нове нације. У Црној Гори је на почетку двадесетог века било 90 одсто етничких Срба, а на крају века су постали мањина. Запад би био задовољан да се на овом попису, за почетак, као Војвођани изјасни макар мали проценат становништва, један или два одсто. У наредном периоду би инсистирали да се та одредница искористи да се дефинише нова нација у српском корпусу. За то ће послужити овај попис.

Идеолози који раде за САД и ЕУ, стварајући нове нације, трасирају пут за стварање нове државе. Створена је Војвођанска академија наука, дефинисана је Статутом и прихваћена од већине у Скупштини Србије. Али, како може да постоји национална академи-

ја, а да нема те нације? Сада се прави нова нација и она ће потврдити Академију као институцију. Затим ће се, користећи све одредбе које је Статут дефинисао, ићи на све већу самосталност и отцепљење Војводине.

Војводина већ сада има све прерогативе федералне јединице, а не аутономне покрајине. Ако, противно Статуту, има ингеренције над науком и над делом извршне власти, шта би творце таквог стања спречило да кажу да, ради веће самосталности, Војводина треба да буде федерална јединица? То би омогућило да у тој федералној јединици, републици Војводини, буде и војвођанска нација. То је нешто што би привукло већи број људи. Локални патриотизам би овде био злоупотребљен на најгори могући начин, а то је за стварање нове нације, односно државе, која се поистовећује са нацијом.

- **Која је улога кампање „изјасни се као Хрват“ ?**

У координираној акцији која је смишљена у Вашингтону и Бриселу врши се континуирани притисак на поједине етничке групе. Конкретно, апел да се изјасне као Хрвати је притисак на буњевачку националну мањину која живи у Војводини. Тај притисак је најприсутнији на северу Србије, у деловима где су Буњевци заступљени у већем проценту. Тај континуитет се, када је реч о насилном превеоћењу Буњеваца у Хрвате, уочава од почетка двадесетог века.

• **На чему сте засновали став да је оно што се данас дешава у Војводини само логичан редослед догађаја?**

Српска радикална странка је и раније упозоравала на ту опасност, као и на то да ће свему томе претходити разбијање СРЈ, одвајање Црне Горе, да ће на ред доћи Косово и Метохија, стављањем Резолуције 1244 ван снаге, а онда усвајањем акта који се зове Статут АП Војводине почиње реализација пројекта који је погубан за српски народ на подручју Војводине. Рекли смо да ће истовремено бити актуелизована и питање Рашке области.

Комплетну одговорност за све што се десило сноси ДОС, који је, у својим различитим саставима, увек био политичка опција са задатком да разбија државу.

• **Када је усвојен Статут и Закон о преносу надлежности, СРС је изашла са ставом да ће то бити само додатни трошак за порезнике. На чему сте засновали те ваше тврдње?**

СРС је у праву, цела економска ситуација у Војводини то потврђује. Они који живе на простору Војводине имају ексклузивно право да плаћају веће трошкове и да више издвајају за државу, јер живе на територији АП Војводине, која по новом статуту има право на изворне приходе. Грађани, дакле, плаћају обавезе према локалној самоуправи, обавезе које су одраније имали према републици, а сада и према покрајини. Пракса је показала да су грађани били политички изманипулисани и да су од свега добили само још дубље завлачење руке у већ празан џеп.

Након овакве погубне политике ДС и њихових коалиционих партнера приступило се новој превари, а то је формирање квазиопозиционе партије која има за циљ да изазове још већу заблуду међу становништвом које живи

у Војводини. Они заступају исту тезу – да је Војводина локомотива која ће да увуче Србију у Европску унију и да покрене српску привреду. Обмана је у томе да и власт и део опозиције заговарају улазак у ЕУ без алтернативе. Они хоће да покажу како је подршка Унији широка и кажу: јесте да су сада мало већи издаци, али ће прво грађани Војводине осетити благодети од уласка у ЕУ. Што није тачно. Доказ за ове наше тврдње је и то што проверени противници јединства Србије дају подршку и власти и опозицији. Најбољи пример је председник Мађарске Орбан, који истиче добре односе које има са Демократском странком, али не заборавља ни Српску напредну странку. Дакле, рачунају да ће обмана бити комплетна ако у њој учествују и опозиционе странке. За разлику од СНС, Српска радикална странка јасно упозорава да је ово погубно за све грађане које и живе на територији Војводине.

• **Како треба посматрати питање имовине Аутономне Покрајине Војводине, конкретно, прашине која се дигла око железница?**

То само говори о бесмислености потеза власти. Оне желе да уведу Србију у Европу без граница. Из петних жила се труде да дезинтегришу границе Србије. Као папагаји понављају да је Дунав европска саобраћајница. Са друге стране, њихове иницијативе воде парцелисању саобраћајница. Сада то иде до нивоа да сваки округ има свој део аутопута или пруге, а касније ће се то вероватно наставити до нивоа локалне самоуправе и није искључено да неће укључити и саме месне заједнице! Тако да је то, само по себи, супротан процес. Суштина је да на тај начин створе још једну дежурну тему о којој ће грађани Србије расправљати, а они скупљати јефтине политичке поене.

• **Шта је са наговештајем да би Немци могли да потражују своју имовину на основу Закона о реституцији?**

То је све у склопу идеје да се умањи број Срба који живе на територији Војводине. Међутим, то ће узроковати да се припадници других националности такође осете несигурно. Покушава се пописом смањити број Срба, да статистика покаже да нас је мање од 65 одсто. Затим се покушава да се различитим иницијативама, корпус људи који су избегли, исели из Војводине, за шта се служе лажним обећањима, од тога

да ће им бити купљен трактор, фрижидер или пегла само да се врате у Хрватску. Тако желе да смање број српског становништва за неколико процената. Део сценарија је да реституција, коју јавности приказују као исправљање раније неправде, треба да послужи да се покрену потомци колонијалиста.

Сада се актуелизује питање враћања имовине, како они кажу, војвођанским Немцима. На прогнано становништво се тиме врши притисак да ће можда остати без крова над главом и друге имовине. Тако угроженим становништвом ће лако моћи да манипулишу.

Иначе, реч је о враћању имовине тзв. подунавским Немцима. То су највећим делом потомци припадника злогласне дивизије „Принц Еуген“. Кривотворење историјских чињеница и тврдња да нису сви били злочинци управо иде у том смеру да сви народи покушавају да своје припаднике фашистичког покрета прогласе за хероје. То није проблем. Проблем настаје онда када из петних жила покушавају да убеди и нас да их прихватимо као хероје.

• **Имате ли сазнања како грађани коментаришу ове најаве?**

Актуелна власт у Србији је увек тврдила да радикали шире лажне информације. Чак су и представници подунавских Немаца излазили пред медије са тврдњом да радикали шире панику без разлога, јер, наводно, нема речи о томе да они желе да им се врати имовина. Време је показало да су радикали били у праву.

Грађани не крију да реално страхују за своју судбину и судбину својих породица. Објављивање да иза захтева Немаца отворено стоји Европска унија и да је то један од услова уласка у ЕУ, додатно плаши те људе. У свакодневним разговорима уверили смо се да су грађани толико уплашени да већ сад размишљају како и где да нађу нови кров над главом. Има људи који живе у Бачком Јарку, Бачкој Паланци, Кикинди, Панчеву, Сомбору, у свим деловима Војводине, који, ако се деси повраћај имовине Немцима, морају да се селе одатле.

Поента је да актуелна власт излази у сусрет свему што тражи ЕУ и не пази колику ће и какву штету да нанесе својим грађанима.

Р. В. С.

Кандидатура Србије за чланство у ЕУ и одрицање од Споразума о слободној трговини са Русијом

Режимско матирање Србије

Пише: *мр Дејан Мировић*

Криминално понашање НАТО и Еулекса на Косову и Метохији се покушава сакрити медијском халабуком која се подигла око кандидатуре Србије за чланство

у ЕУ. Међутим, чињенице говоре да се ради о још једној обмани која има за циљ да скрене пажњу са напада на српске цивиле и отимања Косова и Метохије од стране ЕУ. Тачније, кандидатура Србији не доноси ништа у добро економском смислу, напротив.

У еуфорији насталој након 12. октобра 2011. која је пратила добијање Мишљења Европске комисије о кандидатури Србије за чланство у Европској унији¹⁾, скоро неприметно је у процедури Народне скупштине доспео Протокол о изменама споразума о слободној трговини са Русијом.

Иако је мишљење комисије о кандидатури Србије за чланство у Европској унији пратио само аналитички извештај Европске комисије од 138 страна који је, у суштини, скуп извештаја ЕК о напретку Србије (на такав закључак указује и задњи део Аналитичког извештаја у којем се наводе општи статистички подаци о Србији и који личи на извештај Републичког завода за статистику) и без обзира што је мишљење комисије само део ширег документа о проширењу ЕУ, под називом *Enlargement Strategy and Main Challenges 2011/2012*, настала је еуфорија, као да се ради о „судбоносном“ документу који доноси велику економску корист Србији.

Са друге стране, Протокол о изменама споразума о слободној трговини са Русијом је прећутан, иако у економском смислу много више утиче на привреду Републике Србије од мишљења Европске комисије о кандидатури за чланство у Европској унији.

Ова чињеница је још чуднија ако се зна да ће такозвано добијање кандидатуре за ЕУ (и даљи наставак европских интеграција) директно утицати управо на Споразум о слободној трго-

вини са Руском Федерацијом. Пре свега, Србија ће као чланица ЕУ морати да примењује члан 28 Уговора о функционисању Европске уније (други део Лисабонског уговора који је ступио на снагу 2009. године), у којем се прописује, према ставу 1: „Унија почива на царинској унији, која обухвата целокупну робну размену и подразумева забрану царина између држава чланица на увоз и извоз и свих дажбина које имају исто дејство, као и усвајање заједничке царинске тарифе у њиховим односима са трећим земљама“, и ставу 2: „Одредбе из члана 30 и из поглавља 3 овог наслова примењују се на производе који потичу из држава чланица, као и на производе пореклом из трећих држава који су у слободном промету у државама чланицама.“²⁾

Ступањем у ЕУ Споразум са Русијом постаје неважећи

Дакле, према одредбама Лисабонског уговора, Србија би ступањем у ЕУ ступила и у царинску унију ЕУ, која се заснива на заједничким царинама према трећим земљама. Зато је логично да ће престати да важи Споразум о слободној трговини са Руском Федерацијом. Ту логичну чињеницу не негира ни Венсан Дежер, представник ЕУ у Србији. Он је отворено изнео да ће пре чланства Србије у ЕУ бити преиспитан Споразум о слободној трговини са Ру-

ском Федерацијом. Тачније, на Одбору за европске интеграције Народне скупштине, Дежер је 13. октобра 2011. године, одговарајући на питање о важности Споразума о слободној трговини са Руском Федерацијом у случају да Србија једног дана приступи ЕУ, изјавио: „Сваки трговински споразум мора бити преиспитан када је нека земља на прагу пријема у ЕУ.“³⁾ Више него јасно за сваког ко без еуфорије прати овај проблем!

Општепознато је да је Руска Федерација формирала царинску унију са Белорусијом и Казахстаном 2010. године. Русија намерава да прошири царинску унију и на друге државе. У том смислу треба посматрати и потписивање Споразума о формирању зоне слободне трговине 18. 10. 2011. године у Петербургу са Украјином, Казахстаном, Белорусијом, Јерменијом, Киргистаном, Молдавијом и Таџикистаном (тржиште од преко 200 милиона потрошача). Наравно, као и ЕУ, царински савез ће имати јединствене царинске стопе и економску политику према трећим земљама, укључујући и ЕУ (којој Србија жели да приступи по сваку цену).

Ако се узму у обзир одредбе из члана 28 Уговора о функционисању Европске уније о заједничкој царинској тарифи чланица ЕУ према трећим земљама са једне стране, и формирање

царинског савеза Русије, Белорусије и Казахстана са друге стране, долази се до логичног закључка да Србија неће моћи да буде чланица две различите царинске уније.

Уосталом, међузависност између формирања царинске уније Русије, Белорусије и Казахстана и царинских закона у Србији се најбоље огледа у већ поменутом Предлогу закона о потврђивању протокола између Владе Републике Србије и Владе Руске Федерације о изузецима из режима слободне трговине и правилима о одређивању порекла робе уз споразум између Савезне Републике Југославије и Владе Руске Федерације од 28. августа 2000. године (предлог закона је у процедуру Народне скупштине Републике Србије упућен у октобру 2011. године). У образложењу предлога закона о потврђивању протокола између Владе Републике Србије и Владе Руске Федерације о изузецима из режима слободне трговине наводи се да се он доноси због стварања царинске уније коју су формирали: „Руска Федерација, Република Белорусија и Република Казахстан... која функционише у оквиру Евроазијске економске заједнице. Од 1. јануара 2010. године ступила је на снагу јединствена царинска тарифа, а такође и јединствени систем нетарифног регулисања у оквиру царинске уније. Такође, од 1. јула 2010. године је формиран јединствени царински простор царинске уније“.

Затим се наводи да се већ 2011. појавила потреба за смањивањем броја српских производа који су имали привилеговани третман на руском тржишту. Ради се о смањивању привилегованих права која је Србија имала као извозник на руском тржишту: „Протокол између Владе Републике Србије и Владе Руске Федерације о изузецима из режима слободне трговине и правилима о одређивању земаља порекла робе уз Споразум између Савезне Републике Југославије и Владе Руске Федерације од 28. августа 2000. године потписан је у Београду, 22. јула 2011. године. У име Владе Републике Србије, Протокол је потписао Небојша Ћирић, министар економије и регионалног развоја (Закључак владе 05, број 018-3500/2011. од 12. маја 2011. године) а у име Владе Руске Федерације Јевгениј Кудинов, трговински представник Руске Федерације у Републици Србији. Због јединственог приступа све три земље царинске уније, проширена је листа изузетака из режима слободне трговине.“⁴⁾

Дакле, уколико Србија не ступи у царински савез, и ако настави са европским интеграцијама, све више производа ће бити изузето из режима слободне трговине са Руском Федерацијом. Протокол је тек почетак. Дакле, нереално је и неодрживо са економске тачке гледишта да Србија истовремено одржава тесне везе са две одвојене царинске уније: и са Европском унијом и са Руском Федерацијом (и преко ње са царинским савезом од 2010. године). Србија ће морати да се одлучи у ближој будућности. Чини се да је избор у корист ЕУ већ донет након мишљења Европске комисије о кандидатури Србије за чланство у ЕУ датој 12. октобра 2011. године. Нажалост, власти у Београду се очигледно не руководе економским разлозима (већ политичким и идеолошким) када разматрају овај важан проблем.

Зато није тешко предвидети да робна размена између Републике Србије и Руске Федерације, која је износила 2, 6 милијарде долара у 2010. години, и која је само у првих пет месеци, 2011. године забележила раст од 40% у односу на исти период претходне године (од тога је српски извоз порастао за, скоро невероватних, 64%) неће моћи ни приближно тако успешно да се развија када Србија једног дана постаје чланица ЕУ.

Напротив, укидање Споразума о слободној трговини када Србија постане чланица ЕУ ће бити и окончање привилегованог статуса за српску робу на тржишту Руске Федерације и Царинског савеза (тренутно је то тржиште од око 170 милиона људи).

Уосталом, такав став има и потписник протокола о изузецима из режима слободне трговине, Јевгениј Кудинов. Он је 2. 3. 2011. године, на конференцији за новинаре у Лесковцу, изјавио да ће се Споразум о слободној трговини са РФ примењивати само до уласка Србије у ЕУ.⁵⁾

Може се закључити да ће након уласка Србије у ЕУ доћи до укидања споразума о слободној трговини са Руском Федерацијом (а по Венасану Дежеру и раније). После тога ће, логично, доћи и до пада прихода највећих српских извозника на руско тржиште, попут „Таркета“ из Бачке Паланке, „Хемофарма“ из Вршца, „Тетрапака“ из Београда, Новосадске фабрике каблова, „Гоше“ из Смедеревске Паланке, „Металца“ из Горњег Милановца, Научног института за ратарство и повртарство из Новог Сада и Фабрике бакарних цеви из Мајданпека, као и других предузећа. То су реални ефекти добијања кандидатуре за ЕУ.

Напомене:

- 1) COMMUNICATION FROM THE COMMISSION TO THE EUROPEAN PARLIAMENT AND THE COUNCIL/Commission Opinion on Serbia's application for membership of the European Union, Brussels, 12. 10. 2011.
- 2) Јањевић М. „Консолидовани уговор о Европској унији и Уговор о функционисању Европске уније (2008/С 115/01) са Повељом о основним правима Европске уније“, Службени гласник, Београд, 2009. стр. 68.
- 3) На седници Одбора за европске интеграције Народне скупштине Републике Србије од 13. 10. 2011. године. Посета Дежера је била због препоруке ЕК у вези са кандидатуром Србије.
- 4) „Образложење“ Предлога закона о потврђивању протокола између Владе Републике Србије и Владе Руске Федерације о изузецима из режима слободне трговине и правилима о одређивању земаља порекла робе уз споразум између Савезне Републике Југославије и Владе Руске Федерације од 28. августа 2000. године, Влада Републике Србије, 2011, стр. 31.
- 5) Привредни преглед 3. 3. 2011.

Власт кренула у обрачун са социјално најугроженијим грађанима

Режим удара по сиротињи

- **Министарство одбране Драгана Шутановца и Војна установа „Дедиње“ су, упркос привременој мери Првог основног суда којом се то изричито забрањује, искључили воду, струју и грејање Војном самачком хотелу „Депанданс – Звездара“ и тако 17 станара оставили без основних услова за живот**

Пише: Владимир Мишковић

У колективним центрима, тзв. војним самачким хотелима у Србији, у овом тренутку већ 20 година живи више од две хиљаде тзв. „војних бескућника“, војних лица и чланова њихових породица, прогнаних из западних српских земаља, док је у Београду регистровано око 650 таквих породица.

С обзиром да, осим хотела „Бристол“, сви остали објекти у Београду, али и у целој Србији, заправо представљају војне административне зграде без услова за становање, без кухиња и са заједничким купатилима, прогнаним војним лицима и њиховим породицама није обезбеђен ни минимум услова за живот. Објекте у којима су принуђени да проведу године нису могли ни откупити, нити мењати, а није им омогућено ни да постану носиоци станарског права.

Протеклих неколико месеци Министарство одбране Републике Србије

и Војна Установа „Дедиње“, који су најлежни за те објекте, уз измишљање непостојећих дугова и сличне махинације, почели су да истерују прогнана Србе на улицу или у друге сличне објекте, са истим или још горим условима за живот. Због тога су станари Војног самачког хотела „Депанданс – Звездара“, који се налази на углу улица Велимира Рајића и Хаџи Мустафине, у истоименом београдском насељу, 2. марта 2011. године тужили пред Првим општинским судом Министарство одбране, тражећи да им се обезбеде пристојни услови за живот, док се њихово стамбено питање не реши. **Први основни суд** у Београду је зато, одлуком од 10. марта, која је постала правоснажна 22. марта ове године, **забрањено Министарству одбране и ВУ „Дедиње“ коришћење и располагање собама у Војном самачком хотелу „Депанданс – Звездара“**, у којима се налазе прогнана војна лица и чланови њихових породица, а нарочито принудно исељавање из тих соба. Привремена мера траје до правоснажног окончања поступка.

Љути што не могу иселити несрећне станаре, Министарство одбране и ВУ „Дедиње“ не само да нису поштовали решење суда, већ су прибегли методом по којима би им позавидели и неки ратни злочинци! Дописом под редним бројем 1974-1, од 30. септембра ове године, Управа за општу логистику Дирекције за услуге стандарда Војне установе „Дедиње“ је од Клиничко-болничког центра „Звездара“ тражила раскид Уговора којим се КБЦ „Звездара“ обавезује да ће испоручивати топлотну енергију ВСХ „Депанданс – Звездара“, са образложењем да је хотел исељен, иако се нико од 17 станара хотела није иселио! Захтев је потписао директор Дирекције, потпуковник Дејан Мрљеш! Другим речима, Министарство одбране је одлучило да, непосредно пре таласа захлађења, искључи грејање станарима, међу којима има и тешких болесника, како би их присилило да се што пре иселе! То ВУ „Дедиње“ није било довољно, па су неколико дана касније на вратима хотела оставили претеће обавештење да, одлуком „надлежних инстанци Министарства

Министарство одбране не поштује одлуке суда и крши елементарна људска права

Народни посланик Српске радикалне странке и председник београдских радикала Немања Шаровић је, током своје посете несрећним станарима, истакао да су просторије, које се скупо плаћају, у веома лошем стању, а да у њима станују људи који су стари и болесни, те да је поступање Министарства одбране довело до велике материјалне штете, јер им је пропало и оно мало хране што су имали у замрзивачима. Шаровић је због тога 18. октобра алармирао јавност својим посланичким питањем Министарству одбране и председнику владе у Скупштини Србије, и подвукао да Министарство одбране игнорише цивилну структуру власти, па је, не поштујући решење и одлуку суда, искључило топлу воду, струју и грејање станарима Војног самачког хотела „Депанданс – Звездара“.

– Разговарали смо са женом која је шећерни болесник, која је на инсулину. Она не може ни своје лекове да држи у фрижидеру. Очигледно је да се ради о потпуној бахатости представника владајућег режима. Нема ни речи о цивилној контроли Војске Србије и Министарства одбране, који крше елементарна људска права. Имајући у виду временске услове, ови људи свакако не могу дуго преживети без струје, воде и грејања, поготово кад имамо у виду да су то стари и болесни људи. Надам да ће државни органи коначно реаговати у складу са законом. Ово су људи који су протерани из Хрватске, Босне и Херцеговине и практично нема никакве разлике између метода које су почетком деведесетих користиле уставне, када су касарнама искључивале воду и струју и овога што сада истим тим људима ради Влада Републике Србије – оцењује посланик Српске радикалне странке Немања Шаровић.

одбране ВСХ Депанданс – Звездара престаје са радом, па од 16. октобра 2011. године станари више неће имати ни грејање, ни струју, ни воду, а биће им укинута и одношење смећа! У потпису опет Мрљеш!

Станари ВСХ „Депанданс – Звездара“ су се за помоћ поново обратили Првом основном суду, који је 13. октобра 2011. године донео нову привремену меру, против које жалба није дозвољена, којом се забрањује Министарству одбране и ВУ „Дедиње“ да затражи и изврши обустављање снабдевања објекта Војног самачког хотела „Депанданс – Звездара“ топлотном и електричном енергијом, текућом водом, као и да наложи, затражи или изврши обустављање вршења послова одношења смећа из истог објекта. Та привремена мера Првог основног суда Министарству одбране и ВУ „Дедиње“ ништа није значила. Они су већ идућег дана, 14. октобра 2011. године искључили воду, струју и грејање несрећним станарима, па се седам породица са укупно 17 душа од тада смрзава, без струје и воде.

Сцена страве и ужаса

Станари су се обратили за помоћ Српској радикалној странци и редакцији „Велике Србије“. Новинар нашег листа се уверио у тешке услове у којима ови људи живе. Мрак у ходницима, светлост се пробија само кроз прозоре, кроз које, осим светлости долази и хладноћа, јер у собама нема ни једног јединог извора топлоте. Оронули зидови, пропале водоводне инсталације, собице без одговарајућих мокрих чворова, кров који само што не падне на главу. Неколико станара, који су у овом паклу већ 20 година, кажу да су топлу воду, и док је било, добијали само три пута недељно по два сата. Пожалили су се и да су имали проблема током пописа становништва, јер је војска одбијала да пошаље пописивача. Нешто мало хране коју су држали у фрижидерима и замрзивачима је пропало због искључења струје, па више немају ни хране.

Зорана Рајшић је шећерни болесник. Ампуле за инсулин, које се чувају у фрижидеру, нема где да држи. Из Сиска је дошла 16. септембра 1991. године и у Војном самачком хотелу „Депанданс – Звездара“ је већ 20 година. Каже

да је тада имала наду и била срећна што је дошла у Србију, међу свој народ, јер ће коначно моћи слободно да спава.

– Мој муж је војно лице, био је на ратишту. Дошао је за мном 1992. године, када се војска повукла. После 20 година проведених овде, дочекала сам да ми искључују струју, воду и грејање. То ни Туђман није радио цивилним објектима – присећа се Зорана.

Очајни станари са представницима СРС-а

Милева Божичковић је са два сина и супругом живела у Бихаћу. Када су дошли у Београд, прво су живели у гаражи на Воздовцу, а у Војни самачки хотел „Депанданс – Звездара“ су смештени крајем 1992. године, где су добили једну двокреветну собу, а тек касније је један од синова добио једнокреветну собу.

– Једнокреветну собу месечно плаћамо 4.115, а двокреветну 6.780 динара. Имамо туш кабину и заједнички тоалет. Има нас 17 на један тоалет. Никакве услуге немамо од ВУ „Дедиње“ у смислу одржавања просторија. Сад смо на суду. Не поштују привремену

меру. Искључили су нам у 21. веку струју, воду и грејање. Сви смо болесни и стари – истиче Милева.

Драгица Ракић је са ћерком и мужем 1991. године дошла из Сплита, а у ВСХ „Депанданс – Звездара“ је од 1993. године. Њен муж, који је био војно лице и радио у морнарици, умро је од рака пре две године.

– Прошле године у септембру месецу сам добила једноипособни стан на Карабурми, који су тек ових дана почели сређивати, јер се у њему није могло живети. Одселићу се одавде, када заврше тај стан – на да се Драгица.

Радинка Маринковић је, спасавајући живу главу, 22. јула 1991. године побегла из Винковаца. Оставила је потпуно опремљен двособни стан и дошла са ћерком и супругом у Београд без игде ичега. Њен муж Живојин, заставник у пензији, прекомандован је из Винковаца у касарну „4. јули“ у Београду, где је пензионисан 31. децембра 1992. године. Тада је добио службени стан, али је чак до 1995. године чекао да се у њега усели, када се уместо њега у стан уселио цивил из Сарајева, који се као судија активирао у војсци. Годинама се водила преписка између претпостављених, обећавали су да ће им дати стан, али се до сада, већ 20 година, ништа није променило.

– Нас је у породици петоро. Муж, ја, ћерка, зет и унука. Сви се водимо да смо овде, али су ми ћерку истерали из собе, јер је старија од 26 година, па не може да буде са старим родитељима и морала је са мужем и дететом отићи у подстанаре. Ја сам радила 19, а мој муж 42 године у војсци. Волели би да имамо своју кухињу и свој тоалет – тужно на крају рече Радинка.

Највероватнији мотив за нови прогон повољна локација на Звездари

Председник општинског одбора Српске радикалне странке на Звездари Душан Илић је током посете станарима Војног самачког хотела „Депанданс – Звездара“ рекао да је Министарству одбране очигледно важно да узме што више новца, пошто се хотел налази на интересантној локацији. Илић је изненађено констатовао да су станари хотела принуђени да за собу од 24 квадрата плаћају годишњи порез од 522 динара.

– Овај „хотел“ су ставили у исти кош са објектима који имају санитарни чвор и најелементарније услове за живот. Слична ситуација је са хотелом у Батутовој улици на Звездари и очекује га исти сценарио. Нико из власти из општине Звездара или града Београда им не притиче у помоћ. Покушаћемо што пре скренути пажњу јавности да се озбиљно позабави овим проблемом – обећао је Илић.

Прогнани са Косова и Метохије у колективном центру у Реснику недељу дана провели

Без струје у баракама

Пише: Милица Оташевић

Надомак Београда, у подножју Авале, око 300 особа је нашло привремену смештај након што су прогнани са својих огњишта на Косову и Метохији. Напустивши своје домове, стално запослење, дедовину, смештени су у импровизовани колективни камп у Реснику. Камп сачињавају бараке у власништву грађевинских фирми „Градитељ“, „Јастре-

бац“ и „Брвеник“, које су годинама зјапиле празне све док у њих није, привремено, смештено више од 80 породица из Клине, Пећи, Истока, Призрена и осталих градова на Косову и Метохији. Нажалост, остали су ту више од десет година без основних услова за нормалан живот.

„Нико није желео да дође у камп у коме живимо. Станујемо у собама три са пет метара, у руинираним баракама које су радници напустили. Наша мука је само нама позната јер да постоје и минимални услови да се вратимо у

своја места у којима смо рођени, у којима су некада били наши домови, радо бисмо се вратили. Све што имамо, оставили смо доле. Неки су овде, спашавајући свој и живот своје деце, дошли чак и без гардеробе, а да не говоримо о другим стварима. Надали смо се да ће нам надлежни у држави омогућити макар минималне услове да почнемо испочетка. До дана данашњег немамо мира јер нам константно неко прети да ће нас избацити одавде на улицу јер, по условима Европске уније, колективни центри не би требало да постоје“, прича Душан, један од житеља кампа. Наш саговорник објашњава да су им 12. октобра по ко зна који пут искључили струју. Први пут на недељу дана.

Он објашњава да су оптужбе да пуно троше струју а да затим нису спремни да измире рачуне лажне. „Већина нас има смедеревце и на њима кувамо, њима се грејемо. Такође електродистрибуцији смо понудили начин како да платимо рачуне“.

Бебе и деца се смрзавали током рестрикције

„У кампу има око педесеторо деце која иду у основну школу, и неколико беба. Ту се налазе и старији, тешко болесни и непокретни људи којима је медицинска нега неопходна. Зар је хумано да им на недељу дана искључе струју? Можете ли да замислите како је било деци кад су морала да домаће задатке раде уз свећу. Већина у бара-

кама има пећ на дрва али собичци се врло брзо хладе јер је Авала близу и константно дува ветар. По поноћи смо морали да устајемо и ложимо јер је зима неподношљива, а брвнара ко брвнара, са старом столаријом. Међутим не жалимо се, макар имамо какав такав кров над главом, објашњава Слађан, који додаје да су деца која ту живе углавном одлични ђаци, да се ни по чему не разликују од остале деце и да заслужују нормално одрастање. „Струју су нам искључили зато што имамо велики дуг. Упркос томе што већина нас нема пара, свако домаћинство је у обавези да месечно да по хиљаду динара за струју. Електродистрибуција је то

жртве нашој домовини Србији. И даље не знамо судбине наших ближњих који се воде као нестали.

Слађан истиче да нису желели да се помире са поменутим сценаријом и да су се запутили до Скупштине града Београда. „Пошли смо у нади да ће нас, ако не градоначелник, онда неко други примити. Сматрамо да смо и ми грађани Републике Србије, иако нам је наметнут статус расељених. Међутим, нико није желео да нас прими. Једино је потпредседник Српске радикалне странке Зоран Красић за говорницом у Скупштини Републике Србије скренуо пажњу јавности на наш проблем и муку“.

прихватила тек након нашег дводневног протеста испред Скупштине града Београда. Истог дана када нам је искључена струја упутили смо се у Електродистрибуцију и молили за помоћ како би пронашли неко заједничко решење. Месечно задужење Електродистрибуцији за наших 15 барака у кампу, у којима живи више од 80 породица је 200.000 динара, али у тај рачун спада и цех бетоњерке која је прикачена на један од три наша контролна сата“, прича Слађан. Он истиче да су им у почетку обећали да ће им ако уплате по домаћинству 1.000 динара, струју пустити у току дана. „То смо урадили, али ни након два дана нису је пустили. Поново смо отишли у Електродистрибуцију, где нам је предложено да уплатимо по још коју хиљаду по домаћинству, па ће узети у разматрање поновно укључење струје. Том приликом један од радника нам је поручио: „Нема више ручка за дабе“. То је понижавање нас, који смо се борили и дали своје

да ни они по мраку нису могли да дођу до својих собица“, прича Слађан. „Тог дана са прогнаницима испред Скупштине града били су и посланици Српске радикалне странке Бојан Младеновић и Зоран Поповић, а Гордана Поп-Лазивић, потпредседник СРС-а за време скупштинске седнице у више наврата је поновила да наша мука није решена и да су нам угрожена основна људска права. Уз те притиске, на крају дана струја нам је укључена. Обавезали смо се да ћемо месечно уплаћивати по 1.000 динара по домаћинству. Остатак ће плаћати Град. Упозорени смо да, ако закаснимо дан или прескочимо месечну уплату, остаћемо заувек без струје. Не знам тачно шта и како, јер немамо ништа написано, већ само усмена обећања“, објашњава Слађан.

Очајни становници колективног центра сећају се да су им, кад су дошли у овај привремени смештај, Град Београд и Секретаријат за расељена лица обећали да ће им плаћати струју и помагати. „Изгледа да то нису чинили, јер ми у том случају не бисмо имали споран дуг. Постоји и прича да нам је дуг који имамо због неплаћања струје измирила норвешка делегација, која нам је у више наврата помагала и која је једном приликом била код нас. Никакав папир ни потврду немамо, осим оног на којем стоји да ми из барака дугујемо паре за струју“, каже наш саговорник и додаје да им је 2005. године у предизборној кампањи долазио и председник Борис Тадић и обећавао помоћ, али само пред камерама. Једина помоћ коју данас примамо је векна хлеба од 300 грама по члану домаћинства. Захвални смо и на томе, јер многи немају новца ни за то.

Сутрадан су пред Скупштину дошли са децом. „Деца су поседала на праг Скупштине како ником не би дозволила да уђе у зграду и тако симболично скренула пажњу на чињеницу

Посланици СРС-а у разговору са прогнаним Србима

Штите тајкуне на рачун пензионера

- Док је год властима у интересу да богати појединци буду заштићени и да се сива економија шири преко леђа ПИО фонда, пензионерима у Србији се не пише добро

Дуг Пензијско-инвалидском фонду достигао је невероватних 233,2 милијарде динара, а уместо да се смањује, удео трансфера из републичког буџета у свакој исплаћеној пензији повећава се из године у годину.

Док нас власт уверава да је овакво стање неопходно, дотле привредници, и то они који редовно плаћају доприносе за своје запослене, тврде да је то искључиво кривица државе и да је решење проблема у којем се ПИО фонд налази већ годинама, па и деценијама, веома једноставно. Потребно је, како кажу, само поштрити казне за директоре фирми које радницима не уплаћују доприносе, па би каса ПИО фонда одједном постала пунија, а потреба за државним дотацијама би се смањила. Такво решење примењено је у Македонији, у којој се за неплаћање доприноса иде у затвор на шест месеци, а и Хрватска је поштрила санкције против несавесних послодаваца. Само Србија и Босна и Херцеговина не чине ништа да би стале на пут менаџерима и тајкунима који своје раднике неуплаћивањем доприноса практично остављају без пензије.

Зашто је то тако, није тешко претпоставити. Ако упоредна искуства показују да је дисциплину у привреди релативно лако увести, онда је јасно да одуговлачење са увођењем реда може имати смисла само ако је то у нечијем интересу. Највећи профитери у оваквој ситуацији су тајкуни, који, уместо да радницима уплате све заслужене доприносе, ПИО фонду пријављују радника на минималну зараду, а остатак доприноса између пријављене и реално исплаћене нето зараде задржавају за себе. У тој шеми, радницима се углавном даје нешто увећана зарада, како би се одобривољили да пристану на овакав „компромис“, али гро „уштеде“ остаје послодавцу. Радници заправо и немају много избора, будући да одбијање оваквог аранжмана води право у отказ, а у време када је незапосленост у Србији увелико премашила двадесет процената, губитак радног места је нешто што готово нико себи не би

смео да приушти. Када се само погледа колико везе између властодржаца и најбогатијих људи у Србији пуне новинске ступце, разлоге за толерисање оваквог понашања наше владе не треба дуго тражити.

Али у свему томе, најгоре последице ће на крају осетити запослени, а већ данас их осећају пензионери, којима прете све тањи и тањи чекови, због немогућности ПИО фонда да им исплаћује пензије.

Примера ради, само током прошле године, из буџета је у ПИО фонд морало да буде пребачено чак 220,1 милијарду динара, док је сам Фонд успео да наплати само 261,68 милијарди. Током првих шест месеци ове године, ПИО је зарадио тек 121,68 милијарди динара, а из државне касе је повукао 113,59 милијарди. Приходи су у првој половини 2011. чак и пали у односу на исти период прошле године и то за 3,75 одсто.

С обзиром да ПИО фонд тренутно успева да прикупи тек половину средстава неопходних за исплату пензија, док је с друге стране планирано да се у наредном периоду учешће издатака за пензије у буџету смањи са садашњих 13 на 10 одсто, јасно је да ће без велике реформе, примања најстаријих у наредним годинама морати драматично да опадну. Влада за сада не шаље никакве сигнале да је на њеном дневном реду реорганизација Фонда на начин који би јој омогућио да самостално зарађује довољно за исплату пензија. Ако се зна колико оваква ситуација погодује одређеним круговима, то можда и није тако неочекивано, али ће због тога најсиромашнији слој српског становништва ускоро бити још гладнији.

Један од предлога, који влада ни не узима у разматрање, је да би ПИО фонду требало вратити имовину која му је одузета у ранијем периоду, односно да би му требало предати на управљање неке од великих и успешних привредних система у држави. То би овој институцији омогућило да отпочне даљи рад на здравим ногама, са имовином која сваке године остварује профит из којег могу да се

исплаћују пензије. Један од предлога био је да се ПИО фонду преда Телеком Србије, уместо да се и та успешна компанија прода странцима, као толике друге, а да се новац потроши на предизборни маркетинг, како је то учињено код приватизације Мобтеле, на пример. ПИО фонду би, како саветују стручњаци, могле да буду предате и бање, а ако ни све то не би било довољно да се фонд у потпуности „скине“ с буџета, бар би његова зависност о државној каси била знатно смањена.

Колико је држава неодговорна према пензионерима и читавом пензијском систему, можда најбоље показује то што су највећи дужници ПИО фонду управо државне фирме. Упућени наводе да су у ЕПС-у или „Србијасу“ плате по 60.000 и 70.000 динара, али да те компаније касне са уплатом доприноса јако дуго, знајући да ће, у случају да се укаже потреба, држава њиховим радницима повезати стаж, што значи да ће сви радници у Србији, односно сви порески обвезници платити дугове које те компаније не измирују. Порезници у државне фирме не смеју ни да привире, као што ни ЕПС не сме да искључује највеће државне дужнике за струју, док мале приватне компаније, које чине сегмент који запошљава највише радника и представља главни генератор раста и запослености у сваком друштву, и за најмање кашњење бивају кажњене од стране Пореске управе. То је иста ситуација као када ЕПС искључује сиромашна домаћинства због кашњења у плаћању рачуна за струју, а истовремено оставља на миру власнике вила на Дедињу и највећа јавна предузећа.

У Србији послује око 72.000 приватних фирми, док у јавном сектору ради чак 510.000 радника, од чега у производњи тек нешто мање од 300.000, па је јасно где је извор проблема несташице новца у ПИО фонду. Али док је год властима у интересу да богати појединци буду заштићени и да се сива економија шири преко леђа ПИО фонда, пензионерима у Србији се не пише добро. **Р. В. С.**

Партијски „добротвори“ пљачкају јавна предузећа

Спонзоришу о трошку народа

- *За непуне четири године ЕПС је на донације и спонзорства потрошио око 276 милиона динара, 836.000 евра и 80.000 долара, а што нема никакве везе са основном делатношћу тог предузећа. Без обзира да ли остварују добит или губитке, јавна предузећа, јавно и тајно, спонзоришу разне спортске и друштвене институције. На тај начин владајуће политичке странке финансирају своје активности, а појединци остварују и лични профит, што показује случај „Телекома Србија“*

Пише: Иван Нинић

Узречица да је лако бити широке руке с туђим парам на најбољи начин илуструје прекомерно расипништво на спонзорство и донаторство које „демократе“ форсирају у државним јавним предузећима.

Спонзорисање различитих друштвених активности у Србији новцем из касе јавних предузећа, од изузетка, постало је правило понашања странака које су након 5. октобра 2000. године окупирале и присвојиле фотеље државних фирми. Од 590 јавних предузећа, чак њих 570 послује са губицима који се покривају преко грбаче народа, и то најчешће буџетским позајмицама, а врло често и задуживањем код пословних банака. Без обзира на дугове и пословне губитке, око 30 највећих јавних предузећа чији је оснивач Влада Србије сваке године издваја астрономска средства за донације и спонзорства. На официјелним сајтовима јавних предузећа не могу се наћи информације о годишњим издвајањима за спонзорства и донације. Такви подаци недоступни су и на сајту Владе Србије, која поставља директоре и даје сагласност на годишњи програм пословања највећих јавних предузећа, чији је оснивач. Менаџмент јавних предузећа потпуно свесно од јавности у Србији прикрива на стотине неоправданих, партијских и бесмислених спонзорстава.

Струја и спорт

Када је, септембра 2010. године, обелодањена информација да ће ЈП Електропривреда Србије (ЕПС) бити спонзор ФК Партизан у Лиги шампиона и да ће у ту сврху издвојити чак 800.000 евра, јавност је била фрапира-

на. Прво, ово предузеће се бави производњом електричне енергије, монополист је на тржишту Србије и у стопроцентном је власништву државе. Друго, предузеће је, у тој 2010. години, према званичним билансима, забележило губитак од 1,7 милијарди динара. Треће, намеће се питање какав ефекат уопште од тог спонзорства имају ЕПС и потрошачи електричне енергије. У конкретном случају, сврсисходно је било да се сума од 800.000 евра искористи за покривање губитака ЕПС-а. Да је неким случајем ЕПС пословао позитивно, уместо спонзорства, бар половина суме од 800.000 евра била би уплаћена у буџет Србије, као добит оснивача. Овако су, кроз повећање цене електричне енергије, а преко свог електричног бројила, цех платили сви грађани Србије.

Да спонзорисање ФК Партизан није било у складу са прописима, потврдио је својевремено и председник УО ЕПС-а Аца Марковић (СПС). Он је истакао да у правилнику ЕПС-а стоји да су

донације и спонзорства могући у четири области: здравство, црква, школство и националне селекције. Према Марковићевим речима, Партизан се не може сврстати ни у један од ова четири критеријума, међутим... „Постоје одређене донације које реализујемо уз сагласност Владе Србије, али у буџету за 2010. годину не постоји ставка која би се везивала за Партизан“, рекао је тада Марковић („Прес“, 3. 9. 2010). Без обзира на правилник и став председника УО ЕПС, седам дана касније, односно 10. септембра 2010. године, у ЕПС-у је потписан уговор (I-2022/1-10), којим је ФК Партизан додељено спонзорство од 800.000 евра. Дакле, или су интерни прописи предузећа свесно прекршени или је у међувремену Влада Србије дала „зелено светло“ за овакво спонзорство! У сваком случају реч је о политичкој одлуци.

Баханалије ЕПС-а

Да би продала електричну енергију коју произведе, Електропривреда Србије не мора свој имиџ да гради на

маркетингу, односно на спонзорствима и донацијама, јер ЈП ЕПС није исто што и Тојота, Мерцедес, Кока-кола... У питању је монополист у производњи електричне енергије на тржишту Србије, који је као такав наметнут свим грађанима Србије. Међутим, то не смета менаџменту ЕПС-а да астрономска средства тог предузећа усмерава на банална спонзорства и донације, што се касније одражава на минус у билансима компаније.

Према поузданим подацима из ЕПС-а, само у првих 8 месеци 2011. године, то предузеће је потрошило 76 милиона динара на донације, а 6,1 милион динара и 21.900 евра на спонзорство. У сврху донација у ЕПС-у је утрошено 63,6 милиона динара током 2010. године, а 2,1 милион динара и 800.000 евра по основу спонзорства. За спонзорство је утрошено око 70,3 милиона динара током 2009. године, а за донације 6,8 милиона динара и 5.600 евра. У 2008. години донаторство је коштало ЕПС око 48 милиона динара, 80.000 долара и 1.167 евра, док је цех спонзорства износио 3,5 милиона динара и 8.000 евра.

Дакле, за непуне четири године ЕПС је на донације и спонзорства потрошио око 276 милиона динара, 836.000 евра и 80.000 долара. Да случај буде гори, те донације немају никакве везе са основном делатношћу ЕПС-а. Ако се пажљиво посматра статистика ко је највише профитирао од ЕПС-а, то су свакако различити спортски клубови и спортски савези, на које је, само у 2008. години, отишло 62 донације, односно 21,2 милиона динара и 80.000 долара.

Бацили милионе

У два наврата током 2008. године, ЕПС је са по 450.000 динара, за снимање емисија под називом „Повратак отетог“, спонзорисао ТВ Арт, која нема готово никакву гледаност. Исте године НВО Конгрес српског уједињења добила је спонзорство од 3.000 евра за штампање зборника радова са Округлог стола „Рехабилитација политичких осуђеника и кажњеника“. Из касе ЕПС-а Фондацији двора Карађорђеви-

ћа поклоњено је 2008. године 1,2 динара, а 900.000 динара марта 2011. године дато је за, како се наводи у документима, „реализацију пројеката из више области“. Породицама држављана Србије погинулих у саобраћајној несрећи у Египту одобрена је донација од 3 милиона динара у јулу 2009. године, а фирма „Профајлер тим“, у којој је радио заменик председника СНС-а Александар Вучић, добила је од ЕПС-а 900.000 динара, као донацију за „организацију културне манифестације“.

У мају 2010. године тзв. Црквеночевачка дружина „Бранко“ из Ниша добила је донацију од 85.000 динара, а тзв. Београдски мушки хор 220.000 динара. У јуну исте године ЕПС је Концертној агенцији „Art and Music“, по-

клонио 150.000 динара и то образложио „донацијом за потребе агенције“. Примера ради, маја 2011. године, Клубу подводних активности ЕПС је донирао 35.000 динара за учешће на међународном такмичењу у подводном видео снимању у Турској. У истом периоду Републички покрет горана Србије добио је 100.000 динара, а Удружење „Зелена еко планета“ чак 1.000.000 динара. У јулу 2011. године, НВО „Наша Србија“ добила је од ЕПС-а 500.000 динара за организацију 11. школе пријатељства на Тари. Иначе, у питању је организација чији је један од оснивача Драган Ђилас и манифестација коју сваке године, у циљу политичке и медијске промоције, злоупотребљава Борис Тадић.

Поред донација, ЕПС није штедео ни на спонзорствима, па су тако електронске новине „Енергопортал“ у августу 2009. године спонзорисане са

360.000 динара, а у децембру 2010. године са 600.000 динара. ЕПС је спонзорисао и рубрику „Енергија“ на интернет сајту „Балканмагазин“ и то са 600.000 динара у августу 2009. године и 600.000 динара у децембру 2010. године. За спонзорство пројекта „Монте-видео, Бог те видео“, који обухвата играни филм (први и други део) и ТВ серију под радним насловом „Монте-видео, Бог те видео“ ЕПС је, децембра 2009. године, издвојила 5.000 евра. Спонзорска реклама ЕПС-а на почетној страници интернет претраживача „Крстарица“ плаћена је чак 250.000 динара децембра 2010. године, а 3 месечна додатка у листу „Данас“, под називом „Енергетика“, коштала су ЕПС 450.000 динара. У фебруару 2011. године, са 500.000 динара, ЕПС је спонзорисао играно-документарни филм и ТВ серију о Радивоју Кораћу. Концерт Здравка Чолића, који је на Ушћу одржан у јуну 2011. године ЕПС је спонзорисао са 900.000 динара...

Широке руке

Примера ради, издвајања ЈП ПТТ Србија за спортска спонзорства у 2010. години износе 24,3 милиона динара, а за културу 5,2 милиона динара. Исте године у буџету Аеродрома „Никола Тесла“ планирана су спонзорства од 6 милиона динара. На челу ПТТ-а налази се Горан Ђирић, кадар ДС-а, а на челу Аеродрома Велимир Радосављевић, кадар странке Г17. Једно предузеће је монополист у области поштанског саобраћаја, а друго у области авио-саобраћаја у Србији. Дакле, њихова претежна делатност свакако није спонзорисање и донирање, већ пружање услуга за које су уско специјализована. Оба предузећа је основала држава и оба остварују добит у свом пословању, а у јавности су често виђена као спонзори спортских клубова. ПТТ Србија је спонзор на десетине спортских клубова, спортских савеза, спортских манифестација, без обзира што у њима нема оснивачки или власнички удео.

Без икакве логике, менаџмент Аеродрома „Никола Тесла“ закључио је 2009. године уговор о тајанственом спонзорству са ФК Црвена звезда. Председник „Звезде“ Владан Лукић рекао је тада новинарима да је потпу-

но природно да Аеродром, као једно од најуспешнијих српских предузећа, буде партнер „Звезде“. „Вредност уговора је, наравно, пословна тајна, али могу вам рећи да је то један од већих уговора у нашем клубу у 2009. години. Сигурни смо да ће се наша сарадња одвијати на обострано задовољство и да ћемо бити партнери и у наредној сезони“, рекао је Лукић новинарима на „Маракани“ (Бета, 24. 6. 2009).

Делимично је тачна Лукићева констатација да је Аеродром једно од најуспешнијих српских предузећа, али се тај успех претежно темељи на чињеници да је у питању државни монополист. Како износ спонзорства државне фирме може да буде пословна тајна? Какав уопште пословни ефекат Аеродром „Никола Тесла“ има од тога што ће финансирати активности било ког спортског клуба? Према дефиницији, спонзорство је један од облика маркетинга и не може се доводити у везу са тзв. друштвено одговорним пословањем једне компаније, које подразумева читав корпус етичких питања. Спонзорство има за циљ постизање учинка, односно користи за обе стране, од рекламног производа. У конкретном случају, Аеродром не може да има никакву корист од чињенице да ће на „Маракани“ бити истакнута реклама предузећа. Ако је познато да је у питању једини аеродром међународних летова у Србији, без икакве конкуренције, онда спонзорство не може позитивно утицати на промет и профит предузећа.

Партијски „Телеком“

Спрегу режимске политике и приватног интереса о трошку грађана и државе Србије на јединствен начин показује случај предузећа Телеком Србија, које је у већинском власништву државе. У протеклој деценији Телеком је увек, због дубоке касе и широке лепезе финансирања партијских активности, био атрактиван као постизборни плен.

Због тога и не чуди што је Борис Тадић свог секретара Бранка Радујка поставио за првог човека Телекома, одакле „великодушно“ спонзорише све што је по мери ДС-а. Примера ради, са 9,2 милиона динара, Телеком је 2008. године спонзорисао пренос Лиге шампиона на ТВ Б92. Затим је, у децембру 2008. године, спонзорисао емисију „Операција тријумф“ са 29,2 милиона динара. У јануару 2009. године Теле-

ком је био спонзор серије „Роде у магли“ са 14,4 милиона динара, док је исте године за спонзорство „Великог брата“ издвојио 35,4 милиона динара. За спонзорство 30 епизода „Караоке обрачуна“ на ТВ Пинк Телеком је платио 23,2 милиона динара. За спонзорство серијала „Имам таленат“ у 2009. години Телеком је дао 28 милиона динара, док је наредне, 2010. године, са 26,6 милиона динара, спонзорисао емисије серијала „Шесто чуло“. Да Телеком није узалуд проћердао и бадио све ове милионе на спонзорства, утолико би били већи приходи буџета Републике Србије, у који се иначе сливају дивиденде из добити тог предузећа.

Далеко већи проблем представља чињеница да су сва наведена спонзорства отишла на рачуне фирми и у целове високих функционера ДС-а Срђана Шапера и Драгана Ђиласа. Лиценце за емитовање и продукцију наведених емисија ради Ђиласова фирма „Имоушн“ и Шаперов „Адреналин“. Додуше, серијал „Шесто чуло“ рађен је у сарадњи функционера СНС-а Тихомира Арсића са фирмом „Адреналин“ Срђана Шапера. То само потврђује да, када је у питању черупање Телекома, нема политичких сукоба на релацији функционера СНС-ДС. Телеком је такође 2008. године, са 4,6 милиона динара, спонзорисао 20 епизода емисије „Генијални шоу“. Продукцију ове емисије радио је Шаперов „Адреналин“, а емитована је на ТВ Авала, на којој је главни уредник била Александра Радујка, иначе супруга директора Телекома Бранка Радујка. Дакле, сви ови, али и многи други аргументи иду у прилог тези да се каса предузећа Телеком Србија превасходно користи за спонзорства која имају партијску позадину.

Договор у влади

Намеће се питање шта ради Влада Србије док партијски менаџмент јавних предузећа сваке године арчи десетине милиона евра на бесмислена спонзорства и донације. „Влада нема механизме да утиче на политику јавних предузећа, осим тако што ће постављати своје представнике у управне одборе и усвајати финансијски план и финансијски извештај предузећа за ту годину“, тврди Миљивоје Михајловић, шеф Канцеларије за сарадњу са медијима Владе Србије („Новости“, 9. 10. 2010). Вероватно ни сам Михајловић не верује у ово што каже, јер је општепознато да влада директно, својим актом, врши именовање и разрешење директора јавних предузећа. Такође, оваква теза Михајловића једноставно не стоји, ако се има у виду члан 22 Закона о јавним предузећима и обављању делатности од општег интереса.

Овом одредбом је прописано да оснивач даје сагласност на програм пословања јавног предузећа, који, између осталог, садржи и критеријуме за коришћење средстава помоћи, спортске активности, пропаганду и репрезентацију. Дакле, у случајевима тридесетак великих јавних предузећа чији оснивач је држава, сагласност на програм пословања даје Влада Србије. То значи да управо влада, уколико жели и хоће, може да утиче на политику расхода јавних предузећа, али и да скреше све бесмислене трошкове, попут донација и спонзорстава. Међутим, актуелна влада то не жели, јер између страначка које чине владајућу коалицију постоји прећутан договор да новцем јавних предузећа финансирају партијске активности.

Међу децом све учесталије агресивно понашање

Насиље рефлексивна друштвене и економске кризе

- *Проблем вршњачког насиља режим гура под тепих. О томе се говори једино кад у медијима осване вест да је неко убијен или да је извршио самоубиство. Врло су алармантни подаци да су четири детета млађа од 15 година у последње две године извршила самоубиство, и чак око 30 деце у узрасту од 15 до 24 године, упозорава др сци мед. неуропсихијатар Гордана Пауновић-Милосављевић*

Разговарала:
Милица Оташевић

Агресивност код деце је појава која постоји откад и сам човек, али у последње време се о том проблему не прича довољно и деца се не едукују како би се појава агресије смањила. Агресивност је психолошки феномен, нагон који је изражен код свих нас. Може бити конструктивна али најжалост, често може бити деструктивна и довести до убиства или повређивања друге особе, али и до вербалног или психичког насиља – злостављања. Постоји и аутодеструкција, агресија која је усмерена ка самом себи и она је на корак до самоубиства, започиње разговор посланик Српске радикалне странке, др сци мед. неуропсихијатар Гордана Пауновић-Милосављевић. Коментаришући све израженије насиље међу децом и његове узроке, др Пауновић-Милосављевић истиче да породица игра веома важну улогу у одређивању дететовог понашања. – Агресивност детета најчешће потиче из породице, јер ако дете живи у породици која је агресивна или ако родитељи према њему показују агресивност, тај модел понашања оно ће прихватити и применити према деци око себе. За дете је то усвојен модел понашања који преноси на вршњаке и остале особе са којима долази у контакт. Агресивност је и врста отпора, револта због тешке социјалне и економске ситуације у којој се деца налазе. Деца су данас у категорији најсиромашнијих у Србији.

Наша саговорница истиче да Српска радикална странка константно упозорава да, упркос доношењу мно-

гбројних законских аката, у Србији још увек није регулисано питање заштите деце од насиља које се дешава на улици, у школама и у породицама. „Сматрамо да је потребно да се боримо против сваког вида насиља. Залажемо се да о томе треба да се што више прича и пише, како би се ова табу-тема отворила. Насиље и агресија деце су последице тешке друштвено-економске ситуације у Србији и запостављања породице као језгра друштва. Деца која су насилна су углавном деца из растурених, непотпуних породица. Они се понашају насилнички или доминантно према својим вршњацима. Уколико наиђу на неки вид отпора, испољавају физичку или психолошку агресију, која може да има дуготрајне и тешке последице, наводи неуропси-

хијатар др Гордана Пауновић-Милосављевић.

Са децом се мора радити

Решење проблема др Пауновић-Милосављевић види у мултидисциплинарном приступу, што, према њеним речима, захтева веће ангажовање наставника и родитеља и целог друштва. „Наставници и учитељи би требало да, ако код детета, примете било какав вид агресије, напетости, повлачења, бежање са часова, о томе обавесте родитеље, школске психологе или педагоге. Деца која испољавају неки облик поремећеног понашања су незадовољна и немају добру комуникацију са родитељима јер су ови презаузети, или немају довољно новца, или превише раде.

Др Пауновић Милосављевић упозорава да је ситуација критична

Нажалост, родитељи данас немају довољно времена да деци посвете пажњу. Неопходно је да родитељи прате своју децу и да знају са ким се друже, кад долазе кући“. Као најбитнију ствар, наша саговорница истиче изградњу поверења између родитеља и детета. „Као мајка и неуропсихијатар, тврдим да је најбитнији однос поверења између родитеља и детета, али нажалост, данас родитељи раде много и по више послова дневно и немају времена да се довољно послете васпитању и развоју деце. Деца су жељна пажње и с једне стране, то насиље и тај револт последица су несвесне жеље малишана да скрену пажњу својих родитеља на себе, ако већ не могу ничим другим, онда бар својим насилничким понашањем.

То је чест пример код деце из богатих породица али није толико редак ни случај деце из породица које имају мања примања. Додала бих да та деца углавном нису злостављана нити занемарена, али родитељи немају времена за њих јер раде по 12 сати дневно, борећи се за голу егзистенцију“. Она објашњава због чега родитељи прикривају проблеме реченицом „такво је дете по природи“ и колико је то штетно. „Родитељи, кад приметите код своје деце психичке проблеме као што су немир, поремећај концентрације и пажње, превелику живост, махом објашњавају – такво је дете по природи, не залазећи у срж проблема.

Дете које је злостављано је повучено, њега је срамота да говори, оно је нервозно, можда лоше спава, има лошу концентрацију у школи, можда бежи из школе или места где је злостављано, а родитељи су ти који би требало да имају близак контакт са децом и

Тихе убице младости

Алкохолизам и наркоманија су болести зависности и потајно вребају децу, а друштво, као и породица, морају адекватно да прате младе како би остали на правом путу. Нажалост, први контакт са опијатима догађа се увек у окружењу у коме се дете налази. Недовољно је развијена примарна заштита ученика и деце од употребе опијата. Свесни смо да често сазнајемо из медија да су наркодилери управо у школским двориштима. Деца су још увек психолошки и физички недовољно зрела да схвате колико кобан може бити њихов корак ка томе, у нади да је то прави пут како би побрали симпатије „јачих“ од себе. Нажалост, и проституција међу децом је због медија врло друштвено прихватљива. Кад се каже проституција, не мисли се само на жене које то раде зато што су принуђене или зато што су им неопходне паре за живот, јер данас је све актуелнији феномен који је врло ружан, а то је спонзорство. То је јако неморална појава, а не назива се правим термином, иако је „хит“ међу девојчицама. Треба радити на подизању морала, етике и породичних вредности, јер је то врло битна ставка код деце. Породица је занемарена, не само материјално, већ и причама о истополним браковима и неприродним облицима породичног живота, истиче др сци мед. Гордана Пауновић-Милосављевић.

успоставе комуникацију; да приметите да ли им је дете данас весело, а сутра тужно“.

Српска радикална странка је, према речима др Пауновић-Милосављевић, на већем броју трибина посвећених деци и младима указивала на проблеме и на решења, али у оквиру буџета и у оквиру ребаланса буџета, средства за здравство и за примену превенције су умањена, а требало би да се издвоји што више средстава за отварање саветовалишта за децу и омладину при примарној здравственој заштити, у домовима здравља, где би могла да буду упућивана школска деца ако имају проблема. То су деца која имају проблем у процесу сазревања и одраста-

ња и у процесу прилагођавања и адаптације. Са њима треба да раде психолози, педагози и дечији неуропсихијатри и да се повећа број саветовалишта, јер очито их је недовољно.

У оквиру Закона о здравственој заштити и Закона о здравственом осигурању инсистирали смо да се издвоји што више новца за примарну превенцију, нарочито за децу предшколског и школског узраста. Проблем вршњачког насиља режим гура под тепих. О томе се једино говори кад у медијима осване вест попут оне да је неко убијен или да је извршено самоубиство. Врло су алармантни подаци да су четири детета млађа од 15 година у последње две године извршила самоубиство, и чак око 30 деце у узрасту од 15 до 24 године.

Самоубиствима је претходила депресија, у коју су деца бежала повлачећи се у себе. Депресија је болест која ће 2012. године бити други по реду узрок оболевања и смртности. Од ње пате и млади и стари и треба радити превентивно и направити један фронт како би се сви заједно изборили против ове болести.

Породица се све више занемарује

Докторка Пауновић-Милосављевић објашњава да је погрешно и тумачење родитеља да школа васпитава дете, јер се оно васпитава од рођења. „У Србији је грешка што се значај традиционалне породице минимализује

и утицају породице се не даје значај. Школе имају законску обавезу да васпитавају и усмеравају децу али оне не могу да учине оно што морају родитељи, да препознају своје дете. Дешава се да су деца у породици мирна, повучена и потиштена, а у школи врло агресивна. Понашају се сасвим другачије, а родитељи су слепи на то и не желе то да примете и да разговарају са наставницима. Ниједан родитељ не жели да чује ни да прихвати да је лош родитељ, односно да мора више да се труди око васпитања детета“.

Постоје стратегија и акциони план против насиља у школама и вршњачког насиља, али све је то и даље мртво слово на папиру. Требало би да у план рада школа уђе и едукација деце како треба да се понашају, али и строжа казнена политика према младим насилницима. Данас, када дете удари наставника или ако му се вербално супротставља, не може да буде избачено из школе. Тада предстоје крути бирократски административни процеси који се воде недељама, а за све то време, дете наставља да врши насиље. Школе би требало да се повежу са надлежним центрима за социјални рад, јер ако родитељ не жели да реагује након што је информисан да му је дете агресивно и насилнички расположено, треба да постоји мултидисциплинарни приступ приликом решавања тог проблема.

Власт не брине за младе

Докторка Пауновић-Милосављевић наводи да је 2008. године усвојен посебан протокол за заштиту деце и ученика од насиља, као и оквирни акциони план за превенцију насиља у образовно-васпитним установама 2009. године. „Ништа није урађено што се тиче имплементације и едукације деце и наставног кадра. У наставне планове и програме треба унети и позитивне норме моралног друштва-

ног понашања. У акционом плану постоји и стратегија против насилничког понашања, а 5. јуна донет је Закон о младима. У периоду адолесценције, односно између 15. и 24. године, деца су најагресивнија јер не могу да се прилагоде спољашњој средини и да нађу идентитет. Требало би да се идентификују са позитивним примерима. Њихове моралне вредности и ставови како треба да се живи, подложни су спољашњој средини и медијима, који врло лоше утичу на младе. Српска радикална странка критиковала је и овај закон, у којем је требало да буде акценат на проблемима младих што се тиче агесије, наркоманије, алкохолизма, убистава и самоубистава и на другим проблемима који муче младе. То није уважено. Сматрамо да један такав закон мора да регулише питања од виталног значаја за развој и очување здравља детета, а не неке споредне ствари“.

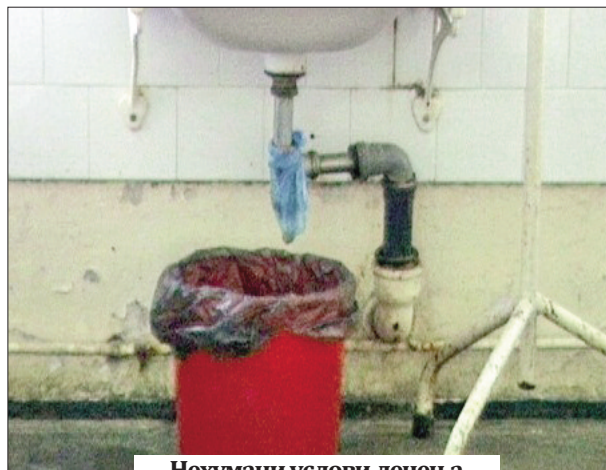
Деца се не могу третирали као ствари

„Српска радикална странка сматра да је проблем покушаја убистава и самоубистава код деце која су била изложена насиљу, поготово код деце која трпе вршњачко насиље, последица лошег стања у друштву и лошег економског и политичког односа према деци и младима. Ово су питања која се морају решити на нивоу владе и увек ћемо се залагати да се у ту област укључе и Министарство за унутрашње послове и Министарство за социјални рад и политику. На децу треба да се гледа као на јединке, а не као на ствари. Министарство за рад и социјалну политику, као и Центар за социјални рад морају активније да се укључе, јер деца која су малтретирана углавном су сиромашна или из непотпуних породица, живе са самохраном мајком и једва састављају крај са крајем. Њима би требало да буду повећани социјални и материјални приходи, као и дечији додаци. Српска радикална странка поднела је Скупштини два предлога закона који би требало да побољшају и положај жена у друштву, и положај породице али они нису ни дошли до скупштинске процедуре, јер се не поштују ставови опозиције“, истиче неуропсихијатар Гордана Пауновић-Милосављевић.

Српска радикална странка у борби
за праведније здравство

Хуманији услови за лечење

- Болесници из Панчева морају да путују на хемотерапију у Сремску Каменицу и Нови Сад, а за мењање кука чак у Врбас. Тешко оболели упућују се да пређу неколико стотина километара да би добили терапију, јер им здравствене комисије не дају упуте да се могу лечити у Београду, који је удаљен неколико километара од Панчева, истиче за Велику Србију народни посланик Петар Јојић, који годинама указује на катастрофалне услове лечења у Општој болници у Панчеву и дискриминацију пацијената

Нехумани услови лечења
у панчевачкој болници

Рак-рана српског здравства је хронична небрига за пацијенте, а последице су све чешће смртоносне. На удару реформисаног здравства су најтежи болесници, попут оних који се боре против срчаних или малигних болести, али и труднице и бебе! Српска радикална странка годинама у парламенту бије битку како би сви грађани остварили своје Уставом гарантовано право да се лече, право на живот. Пропуста у здравству је много. Права слика трулог система здравствене заштите је стање у осам јужнобанатских општина, које имају један једини здравствени центар, изграђен пре скоро пола века. Од дана оснивања у њега није ништа улагано и толико је пропао да је боравак у тој институцији опасан по здравље и оних који се ту лече и оних који ту раде. Пацијентима се операције заказују и са пола године закашњења, шаљу се у друге центре, али не у најближе, већ у најудаљеније! Поврх свега, породиље које су као хитни случајеви морале да се породе у Београду, морале су да саме плате порођај!

То питање је у Народној скупштини Републике Србије годинама постављао посланик СРС Петар Јојић, али одговора није било. На инсистирање радикала, ресорни министар је тек у

септембру ове предизборне, 2011. године, обишао панчевачку болницу и обећао да ће у изборној 2012. све бити санирано. Приликом те посете, организована на иницијативу Јојића, „испливао“ је у јавност и дуг болнице од 250 милиона динара. Сазнало се и да је мањак новца проузроковао несташицу медицинског материјала и лекова, укључујући и животно неопходан „хепарин“ (спречава инфаркте, односно стварање крвних угрушака због којих инфаркт настаје).

„Као посланик Српске радикалне странке, већ годинама се залажем за то да се побољшају услови здравства у јужном Банату, односно у осам општина: Панчево, Вршац, Ковин, Бела Црква, Пландиште, Алибунар, Ковачица и Опово. Стање је, најблаже речено, катастрофално. За јужнобанатски округ изграђена је почетком 20. века болница, а нови здравствени центар изграђен је давних 60-их и 70-их година прошлог века. У њега такоређи ништа није улагано, па је стање у Општој болници Панчево крајње драматично, јер се болесници лече у сасвим неадекватним условима“, каже Јојић и наводи да се посебно издвајају проблеми у рехабилитационом центру, на интерном одељењу, патологији, кардиоваскулар-

ном одељку, на хемотерапији и дијализи, док је интернистички блок, који се налази у згради од четири спрата, потпуно руиниран.

Рехабилитација под фекалијама

Конкретно, рехабилитациони одељак је смештен у подрум од 1000 квадрата, без природне вентилације. Онда је изграђен базен за рехабилитацију, али како нема вентилације, хлор и парафинска пара константно нарушавају здравље пацијената и запослених. Колико је то испаравање штетно, говори податак да су две комисије, из Министарства и из покрајинског Секретаријата за здравство, сачиниле записник који је, према Јојићевим речима, одмах сакривен. У том документу, који би требало да је у поседу директора Милића, вероватно се налази и потврда да се у подрумске просторије за рехабилитацију сливају фекалије, јер се у згради током честих поплава загушује канализација!

Треба ли посебно коментарисати податак да је у такав подрумски простор смештена и мртвачница, која је такође у очајном стању. Како каже Јојић, најгоре је на интерном одељењу, које се налази на трећем спрату. Ту су углавном запослени инвалиди. Они,

Укинути 70 одсто папирологије

„Многим грађанима је бивши министар здравља Томица Милосављевић загорчао живот увођењем беспотребно обимне администрације, тако да се за један рецепт дуго чека због уношења података о болеснику кроз разне протоколе и измишљене формуларе. Сматрамо да је 70 одсто тог администрирања потребно укинути како би грађани брже дошли до здравствене услуге. Тако би лекари имали више времена на располагању да се посвете пацијентима, уместо разним формалностима и формуларима“, препоручује посланик Српске радикалне странке.

услед болести, тешко обављају послове у интернистичком блоку.

„Реч је о реалним проблемима. Примера ради, уринарне кесе у којима се налази накупљена мокраћа се не празне редовно. Мокраћа се у кесама одлаже у неку просторију на спрату и ту стоји и по 24 сата, а одатле се носи на улицу, у обичан контејнер! Инфективни отпад мора да се одлаже на посебно место, а не на улицу. То је прецизирано законом. Радници су по том основу писали директору пријаве, али се ништа није променило“, истиче Јојић.

Пацијенти преживљавају пакао и жале се на све: од тога да лифт плива у води и не иде на све спратове, до тога да спавају на поцепаним душецима, без постељине, кажу да зими нема грејања, прозори су ексерима закуцани, па нема проветравања соба, а храна није храна, већ само некаква мармелада, и то готово сваки дан. Особље, са друге стране, има притужбе на то што нема услова за одржавање хигијене, на подовима нема плочица, већ само бетон, на коме се бактерије лако размножавају, а спремачица је недовољно, те свака опслужује по 60 болесника и истовремено раде у кухињи на сервирању хране! Доктори и стручно особље раде у немогућим условима, на застарелој и израбљеној опреми, а ни таквих апарата нема довољно.

Операција за пола године

Овај округ је, према Јојићевим речима, фактички дискриминисан од стране републичке и покрајинске владе, јер се болесницима прегледи заказују месецима унапред а и на операције се такође чека месецима. „Грађани су, на пример, принуђени да на заказивање операције бруха чекају пола године. У свакој амбуланти се стварају редови већ од 4 или 5 сати ујутро, и то ради обичног рецепта, јер ни њега не могу да добију а да не прођу тортуру“, тврди посланик СРС.

Па ипак, један од најнехуманијих облика дискриминације власти спроводе над трудницама. „То питање сам

више пута покретао у републичком парламенту. Наиме, уназад неколико година посебан проблем су породиле које су хитни случајеви и које су принуђене да се породе у Београду, за шта трошкове није хтела да рефундира филијала у Панчеву. Оне су биле изложене великим непланираним издацима, само зато што филијала у Панчеву није хтела да плати то што су због компликација, а не из хира, морале да иду у Београд“, прецизира Јојић и додаје да је за неке друге интервенције потпуно нејасно што се пацијенти не шаљу на лечење у Београд.

Реч је о болесницима који из Панчева морају да путују на хемотерапију у Сремску Каменицу и Нови Сад, а за мењање кука чак у Врбас. Постоји ли оправдање да се тешко оболели упућују да пређу неколико стотина километара и да им здравствене комисије не дају упуте за лечење у Београду, који је удаљен неколико километара од Панчева?

„То је неприхватљиво, с обзиром на то да грађани Србије по Уставу и Закону о здравственој заштити имају право да се лече где они желе и где ће им бити пружена сигурнија, односно адекватнија здравствена заштита. Са том праксом треба прекинути и наложити да Комисија мора да пацијентима да упут у складу са Уставом Републике Србије да се могу лечити у главном граду своје државе, а не да то зависи од воље некога из неке комисије, или не-

ког лекара“, каже Јојић и додаје да је неколико пута постављао посланичко питање Министарству здравља и да је безуспешно покушавао да разреши овај проблем. Последње посланичко питање је летос поставио министру Станковићу око стања у болници у Панчеву. Када је дошао на терен, министар је потврдио све наводе радикала и констатовао да се „Панчевци лече у условима који су недостојни човека, док се на другим местима у Војводини праве васионски бродови“. Алудирао је на велелепне објекте који се по нечијем налогу граде по Новом Саду и Зрењанину.

Држите лопова!

Јојић упозорава да се у сређивању стања мора почети од контроле финансијских средстава болнице. Постоји, како каже, сумња да је менаџмент злоупотребио болнички фонд и да је институцију, која је иначе запостављена од власти, доведена у дужничку кризу услед које не може да набави ни лекове. „Очигледно да нико није контролисао финансијско пословање болнице, како би се утврдило како је дошло до оволиког дуга и очигледно да људи који воде српско здравство остају недодирљиви и без контроле при утрошку буџетских средстава. Због тога се указује потреба да буџетске инспекције и Државна ревизорска институција утврде чињенично стање и обавесте грађане јужног Баната, а и послене, како менаџмент опредељује и троши средства пореских обвезника. Овако испада да они сами себе контролишу“, упозорава Јојић и прецизира да се не зна како се и са ким закључују уговори и како се финансира здравство у јужном Банату.

Р. В. С.

Радикали се изборили за инјекције

„У Градској скупштини Панчева сам успео да наметнем да се реши питање радног времена лекара, који су са посла одлазили пре завршетка смене. Проблем је био и то што пацијенти који примају инјекције, нису викендом могли да у свом месту добију терапију, али се и то побољшало. Наравно, после јаког притиска из Српске радикалне странке“, каже Јојић и истиче да је стање у здравству незадовољавајуће и у Ковину, Вршцу и Белој Цркви.

Мала Иванча пример како су упропаштени радници, пољопривреда и култура

Београд каквог не знате

- *Са женом и петоро деце живим у 40 квадрата, без икаквих примања. Немамо купатило, под је од земље, воду довлачимо из бунара, а струју су нам одсекли. Кад се деца разболе не иду код лекара, јер не можемо да добијемо здравствено осигурање, казао нам је Радован Павловић из Мале Иванче у општини Младеновац*
- *Син ми је умро, јер није могао да добије здравствену књижицу. Био је срчани болесник, а лекари га нису примали без књижице, рекао нам је Михаило Деспотовић*

Узорна радничка породица Павловић из Мале Иванче недалеко Младеновца типичан је пример како сурова европска транзиција не доноси ништа сем празног стомака. У процесу приватизације, који су демократе искористиле само да опљачкају Србију, разрушени су многи снови обичних људи. Наша држава је постала земља у којој народ не може да живи од свог поштеног рада, а житељи Младеновца, општине на ободу Београда, су типичан пример. Пред вама је исповест о реалном животу, коју су испричали радници Радован и Јасмина Павловић, као и њихове комшије Деспотовићи, који су недавно изгубили сина, јер није имао здравствену књижицу! „То је последица стања у које је власт довела и здравство, и индустрију, и пољопривреду, школство...“, тврде они.

– Био сам добар радник. У ИМР-у сам радио у ливници, на брушењу делова трактора. Кад је почела тзв. транзиција, био сам приморан да напустим посао, јер је плата била толико мала да више од ње нисам могао да прехраним породицу. Није било посла, отпуштани су раднике и видео сам да ћу доћи у ситуацију да могу да ме отпусте, па да останем без ичега. Пристао сам на програм отпремнине, добио 150.000 динара и од те, 2003. године радимо земљу и понекад идем у надницу. На бироу сам, а никада ми ниједан посао нису понудили – казао нам је Радован Павловић.

Деца су вишак

Одмах се „исправио“, да је пре два месеца био послат на разговор у „Керамику“ Младеновац, али није добио посао, јер „знају да човек, кад има петоро деце, може чешће да одсуствује с посла због боловања“. По европском стандарду, каже, Стефан, Бојан, Јована, Вељко и Данијел су вишак.

Дакле, породица од седморо чланова, без икаквих редовних примања, живи у кућици од 40 квадрата. Деца се играју по земљаном поду, иду у пољски WC, немају купатила ни топле воде, имају само воду из бунара, а одскора немају ни струје, пошто ју је Електродистрибуција искључила због неизмирених обавеза.

Павловићи су се обратили Центру за социјални рад у нади да ће бар за децу добити помоћ. Међутим, у Центру су им тражили да ставе кућу под хипотеку, јер је то предвиђено тзв. програмом за материјално обезбеђење породице.

– Да би за сво петоро деце добијали укупно 12.000 динара месечно, треба да пристанем на хипотеку. Ако после двадесет година не бих могао да враћам тај кредит, узели би ми кућу. То је превелики ризик. Ко зна како ће се тек тешко живети ако уђемо у Европску унију – објаснио је своје разлоге за непристанак Павловић.

Власт свој нерад и неспособност, како је казао, покушава да сакрије иза обећања да ће нам бити боље када уђемо у Европску унију, што, према њего-

вим речима, није тачно, јер због тих европских стандарда и послушничког режима у Србији људи, већ сада, буквално умиру: што од глади, што од болести. „Народ нема начина да се лечи, јер лек не може да се добије без рецепта, а доктор неће да нас прими без здравствене књижице“, казао нам је Павловић.

– Не боли ме то што ја и супруг немамо здравствено осигурање, већ што не можемо да осигурамо децу. Не могу да се лече! Не могу ни вакцине да добију! А зашто? Због кога? Хоће наталитет, пуна су им уста деце пред изборе! Свашта обећавају. Нећемо ми куле и градове, већ основно, за шта смо цео живот радили. Због кога немамо никаква права? Знате шта каже држава кад дете има запаљење плућа? Каже – платите 50.000 динара које сте дужни да сваке године платите као пољопривредно газдинство, па ћете имати здравствену књижицу за децу! Толико о њиховој бризи за народ – огорчено нам је рекла Јасмина.

Наиме, реч је о обавези коју је Тадићев режим буквално изнудио народу

О школи нема ко да брине

тако што су људи, који су остали без икаквог другог извора прихода, били приморани да се окрену обради земље, а онда је режим одлучио да они морају да се региструју као пољопривредна газдинства и да годишње плаћају паушално 50.000 динара дажбина.

– Да имам одакле, платио бих. И ја бих хтео да живим нормално. Овако, чекамо зиму, а нема струје, нема воде, кућа је пред распадом. Надали смо се некој помоћи, да мало изолујемо зидове. Али, још ништа. Двоје ми деце иде у школу. Ужина у школи кошта 600 динара. Немам – кратко је на крају рекао наш саговорник.

Живеће само богати

На другом крају села живи породица која је још горе прошла у овој транзицији, реформама и увођењу европских стандарда у здравство. То су Деспотовићи. Само што су изгубили си-

на. Био је срчани болесник, али ове године није имао одакле да плати за здравствену књижицу. Није имао лекове и после погоршања здравственог стања уследио је фатални срчани удар. О томе нерадо причају.

Тек, некада богата домаћинска фамилија, данас једва преживљава, баш као и цела Иванча и Младеновац. У крају који је познат по млечним производима данас готово да нема сточног фонда. На двадесет кућа, како кажу, има осам крава, а толико је некада имало једно газдинство. Пољопривредници су увучени у „врзино коло“ и нема им изласка:

– Прво морамо имати шта да сипамо у трактор да би обрађивали њиву, а онда то да продамо, па да проширимо сточни фонд, а то није могуће. Ево зашто: треба да предамо четири литре млека да би добили један литар нафте, а са толико се пређе 200 метара њиве.

То је ништа. Кажу да продамо краву. Добро, али то је 700 евра, а крава не расте за ноћ. Само за орање нам треба 300 литара нафте, а где је сетва и жетва – објаснио је Михаило Деспотовић.

Он је додао да је премије немогуће добити ако се уредно не измирује обавеза од 50.000 динара годишње, што је такође немогуће у условима упропаштене привреде. Решење види у томе да власт подигне пољопривреду тако што би, за почетак, обезбедила да пољопривредници јефтиније плаћају ђубриво и нафту. Онда би, према Деспотовићевим речима, сточари имали одакле да увећају сточни фонд.

Нећемо милостињу

– Овако смо дошли у ситуацију да можемо да производимо само минимално, за себе, а не за тржиште. Да се разумемо, не треба нам милостиња! Не тражимо ми јефтиније гориво да би се возикали по граду, него да можемо да радимо на њиви, па да свима буде боље. Смањите дажбине. Овако народ од пољопривреде не може да живи – каже Деспотовић, додајући да је огорчен и што тајкуни „подваљују“ купцима трећеразредне увозне житарице, док се наша првокласна производња извози.

Становници Мале Иванче су већином староседеоци, одрасли су уз њиву и сећају се како се некада орало плугом. Али, зар на то да се враћају?

– Ено га плуг који је мене као дете отхранио. Не бацам га. Каже власт да мора да прода и Електродистрибуцију. Ту је крај. Вратићемо се на овај плуг. Уколико нешто не радимо, пропадо смо. Само Шешељ да се врати. Он зна како се води држава и брине о народу – додао је за крај Деспотовић. **Р. В. С.**

Досовци се плаше радикала

– Аутор песама „Играле се делије“ и „Јесен стиже, дуњо моја“, Милорад Петровић Сељанчица, родио се 1875. у Иванчи. Био је учесник Балканских ратова и Првог светског рата. Хтели смо да његово име ово наше замрло село оживи и учини популарнијим. Зато смо направили сабор под именом „Играле се делије“, и планирали смо да, као културна и забавна манифестација прерасте у традиционално окупљање. Прве године смо успели да од општине добијемо покровитељство, новчана средства у износу од 20.000 динара и да организујемо врло посећен сабор. Међутим, вероватно баш због тог успеха, следеће године нико у општини није имао слуха за ту манифестацију – казала нам је Весна Ђушић, председник месног одбора СРС Велика Иванча.

Она је додала да је село било познато и по производњи млека и узгајању сименталки, шампионки на Новосадском сајму, те да се од краја осамдесетих у Иванчи организују изложбе расне стоке из читаве околине, преко сточарско-млекарске задруге Космај. Међутим, после 2000. године, општинари из ДОС-а пребацују манифестацију у центар Младеновца, ради добијања јефтине политичке поена, а село је захваљујући демократама остало ускраћено за још једну манифестацију која му је давала идентитет и обезбеђивала опстанак.

Са друге стране, како нам је казала Биљана Јанићијевић, ради се и на затирању школства. Стара школа у Иванчи је саграђена 1806, а ускоро ће се потпуно урушити, јер званичне институције не могу да се договоре ко је надлежан за санацију.

Незадовољни откупном ценом малинари поручили режиму

Тадићу лопове!

Пише: Владимир Мишковић

Упркос протести-ма, малинари у Србији нису успели да издејствују већу откупну цену малина. Последњи протест испред зграде Владе Републике Србије, завршен је без успеха.

Огорчени малинари искористили су прилику да још једном скрену пажњу на свој положај и оптуже режим да уништава и ову грану пољопривреде. Више од 1.000 малинара из Ариља, Ивањице, Косјерића, Пожеге, Бајине Баште, Пријепоља, Нове Вароши, Прибоја, Ужица, Ваљева, Горњег Милановца, Александровца, Тополе, Љига, окупљених у Унију малинара Србије, уз подршку представника Асоцијације пољопривредника Србије, као и појединих удружења виноградара, сточара, повртар и воћара, одржали су 8. октобра ове године протестни скуп испред зграде Владе Србије у Београду.

Колону малинара која се кретала Немањиним улицом, од Железничке станице према згради Владе Србије, дочекала су два кордона полиције. Малинари су, носећи државну заставу Републике Србије и транспаренте на којима је писало: „Србијо пробуди се, тајкуни све узеше“, „Сељаци су дошли за своје паре“ и „Нећете да нас преварите, хоћемо и ми свој део“ заузели Немањи-

ну улицу код раскрснице са улицом Кнеза Милоша, узвикујући „Тадићу, лопове“ и „Тадићу, лажове, осам година лажеш о Европској унији, а ухапсио си најбоље Србе и одвео у Хаг“.

Малинари су у Београд допутовали аутобусима, аутомобилима и јавним превозом, а група од десет узгајивача малина, из места Прељина код Чачка, је из протеста пешке стигла до Београда. Малинари су оставили своје захтеве на улазу у Владу Србије, јер их нису примили министар пољопривреде Душан Петровић и председник владе Мирко Цветковић. Уместо њих, примио их је идућег дана министар полиције Ивица Дачић.

Први се окупљеним сељацима обратио члан Скупштине Уније малинара Србије Стојан Цока Оцокољић, који је упитао ко је малинарима узео паре, на шта су окупљени малинари одговорили „лопови“ и подсетио да „ако неко случајно уклони лептира купусара, казна је десет хиљада динара, а ако умре малинар у малинама, казну не плаћа нико“, алудирајући на тешке услове у којима се узгаја малина.

– Министар и његови помоћници, обучени у италијанска одела, са крава-тама и акти-ташнама, мислили су да су свемогући. Режим је подизао палицу на голоруки српски народ на Ивањдан и на Светог Илију. Барикаде је поставила полиција. Кордони полиције су спречили голоруки српски народ да

крене у мирну протестну шетњу према Београду, али ево нас сада овде – подсетио је Стојан Оцокољић, испраћен аплаузом окупљених малинара.

Председник Скупштине Уније малинара Србије Миодраг Богдановић оптужио је Демократску странку, на челу са министром пољопривреде Душаном Петровићем, да је покушала поцепати Унију малинара Србије, али им то није успело и констатовао да су малинари ове године опљачкани, јер је прошле године килограм малине био 150 динара, а ове године је 75 динара килограм. Он је упитао и министра пољопривреде Петровића зашто га називају „министар од 10 одсто“.

– Срам те било, министре, зашто довлачиш малинаре у Београд, уместо да су у својим малињацима. Ми желимо само да производимо и контролишемо ко извози нашу малину. Скупљате паре за изборе на рачун малинара Србије! Нећемо да гласамо за лопове који нас стално варају и лажу. То је срамота, председничке државе Тадићу – узвикивао је председник Скупштине Уније малинара Миодраг Богдановић, док су окупљени пољопривредници скандирали „лопови, лопови!“

Генерални секретар Уније малинара Србије Александар Ацо Митровић је упитао Владу Србије зашто је послала полицију да бије малинаре. Он сматра да сељаци носе економију земље на својим рукама, али им Влада Србије узима паре и шаље их на Кипар и Кајманска острва. Он је упитао и министра пољопривреде Душана Петровића чије интересе брани и оптужио Владу Србије да је покушала обманути јавност како је постигнут договор са малинарима.

– Ни у Ариљу нико није добио 100 динара за килограм. Србија је клекла на колена. Сви који нешто праве и производе су на муци, фабрике су стале, људи се иселјавају, деца се не рађају. Нема више пара ни за Београд. Ми знамо и шта је буџет и шта су национални интереси, знамо и шта је Европска унија. Немојте мислити да ми не можемо да радимо ваш посао. Ви наш сигурно не умете да радите – поручио је генерални секретар Уније малинара

Александар Митровић уз одобравање и аплауз присутних.

Представник малинара из Бајине Баште Радомир Гавриловић је истакао да малинари нису дошли да руше власт и државу, да нису политичари и вешти говорници, већ пољопривредници који су дошли да се боре за своје

не Баште Радомир Гавриловић, док су сељаци узвикивали „лопови, лопови!“

Малинар из Косјерића Владимир Влада Николић је констатовао да су се малинари после шест дана проведених на врелом асфалту и шест хладних ноћи током протеста и блокада, окупили у Београду и истакао да су мини-

стрима пуна уста приче како је једина шанса Србије пољопривреда, али када се дају субвенције, њих добијају разни Фијати, Бенетони, Јуре, по 10.000 евра за свако ново радно место.

– Зашто нама сељацима не дате по 10.000 евра за свако ново радно место? Министре Петровићу, примите нас, или ми вас у априлу идуће године нећемо примити. Малина за нас значи живот. Господо Цветковићу и Петровићу, ово је само мали део нашег народа, јер немамо пара да их све водимо у нашу престоницу. Овај лепи нови мост је делом изграђен и од наших пара – поручио је Влада Николић.

Драгош Максић из Косјерића је поручио Влади Србије да је дотакла дно дна, јер је опљачкала наше сељаке и раднике, који су падали у несвест по малињацима и на барикадама. Он је поручио лоповима и тајкунима да врате сељацима паре које су опљачкали и затражио од министра Петровића и Владе Србије да поштено плате сељацима и малину, и млеко, пшеницу, које су узели по најнижим ценама.

Захтеви малинара

Генерални секретар Уније малинара Србије Александар Ацо Митровић је прочитао захтеве Уније произвођача малине и другог јагодичастог воћа. Да би се спасио извозни артикал који је Србији у протеклих 10 година донео 1,5 милијарду евра нето девизног прилива, малинари траже да јединствена цена малине буде 100 динара. Малинари траже и субвенцију од 26 динара по килограму малине, са образложењем да је субвенционисање пољопривреде стандардна мера у економији, јер под тренутним условима српски малинари не могу бити конкурентни на светској пијаци.

– То је укупно 17 милиона евра, један одсто од укупног десетогодишњег прихода. Већ постоји субвенција од 14.000 динара по хектару обрадиве површине, али то не важи за малину. Уколико у буџету за 2011. годину нема довољно средстава, прихватимо да се средства за субвенције исплате до марта 2012. године, у оквирима буџета за следећу годину. Малина је стратешки производ, најпрофитабилнији српски извозни производ. Малинарство је пред колапсом, а малинари су на рубу егзистенције. Очекујемо брз и аргументован одговор Владе Србије – пише у захтевима малинара, које је прочитао генерални секретар Уније Александар Митровић.

захтеве и изразе незадовољство откупном ценом малине. Он је предложио да се половина новца који заврши у приватним џеповима уложи у пољопривреду и позвао министре да прођу српским селима, да виде у ком су јадном стању села, која изумиру.

– Ретко где на путу можемо видети нове тракторе, али зато слушамо како тајкуни имају јахте и приватне авионе. Одакле им то? Из наших џепова, од нашег крвавог рада, што проводимо по два-три месеца у малињацима по оноликој жежи. Дозволили су да се малина увози. Пакују туђу малину у нашу амбалажу, да би оборили цену домаћој малини – закључио је малинар из Баји-

– Ко је узео плодове сељачког зноја, нека зна да та кућа неће пропевати. Срамота је колико су послали полиције на миран народ! Не можемо и ове изборе да издржавамо, већ је све на нашим леђима. Без богатог сељака нема богате државе. Ми хранимо вас, који нас пљачкате! Доста више пљачке! Платите и вратите паре опљачкане од сељака – повикао је малинар Драгош Максић.

Представник малинара из Љубовије Танасије Благојевић је подсетио да добро познаје Владу Србије и њену демократију, јер су малинари још пре осам година договорили да 55 одсто извозне вредности малине припадне произвођачима малине, а 45 одсто откупљивачима малине, а данас то нико не поштује. Он је констатовао да су извозници данас толико моћни да нико не сме ни да покрене то питање.

– Претили су нам из владајуће коалиције да не долазимо у Београд, јер ће да нас бију, па код многих постоји страх. А сви тражимо исто: да пристojно живимо, да имамо стандард као и у другим деловима Европе, где сељак има загарантовану цену за одређену врсту производа. Ми смо све сиромашнији и сиромашнији, све више подсећамо на роба који једног дана неће моћи достојанствено ни да се усправи – приметио је малинар из Љубовије Танасије Благојевић.

Потпредседник Уније малинара Милутин Миша Живковић је у име малинара из Пријеполја, Прибоја и Нове Вароши обавестио окупљене малинаре да су те три општине имале најнижу откупну цену малине, јер су имали монополистичку хладњачу „Златарпласт“, да је привреда у тим местима уништена и да им је остала само фабрика под ведрим небом, производња малине и других пољопривредних култура.

– Зато смо се удружили, да заједно дођемо до јединствене цене малине у целој Србији. Да не дозволимо хладњачарима монополистима да диктирају цену како њима одговара. Да се више не догоди да цена за једну годину падне за 50 одсто – истакао је потпредседник Уније малинара Миша Живковић.

Малинар из Ужица Миодраг Косановић је констатовао да живимо у држави у којој влада мафија, признао да их је 5. октобра 2000. године довео на власт и позвао државу, ако има институције, полицију и инспекцију, да похапси криминалце. Он је позвао нови-

нара Бранкицу Станковић и телевизију Б92 да направе „Инсајдер“ о малини, јер је у последњих пет година у тој области направљена десет пута већа пљачка него у Колубари, а малинаре да у изборној кампањи забране властодршцима улазак у њихова села и градове.

– На ивици егзистенције је 80 одсто народа у Србији. Зиму не можемо да преживимо, док мафијаши возе ципове, праве куле, виле и градове, купују авионе, камионе, летују, зимују. Који је сељак овог лета био на мору? Немамо пара ни да прехранимо породице, а камоли да се проводимо. Треба испитати одакле им оволики капитал, оволике хладњаче. Где су стекли, са чијим парам – огорчен је Ужичанин Миодраг Косановић.

Саво Башић, председник Асоцијације воћара и виноградаря из Александровца, која окупља 45 удружења из целе Србије, и део је Асоцијације пољопривредних произвођача Србије назвао је зграду Владе Србије „храмом срама“ у којем се налази олош и који је извор зла за целу Србију, а посебно за пољопривреду.

– Они штите тајкуне, олош који нам је покупио све, а 70 одсто сељака у Србији нема здравствену књижицу. Тражимо да сваки литар млека и свако грло стоке има своју премију, а не да је добијају само тајкуни, који су добили паре и за земљу, и за објекте, и за зграде, којима је држава дала милионе евра субвенција, а нама нуде кредите уз камату од осам одсто. Не може то више тако – поручио је Саво Башић.

Малинар из Пожеге Ђоко Јанковић је подсетио да су га некада у Влади Србије примали као рекордера у производњи млека, са 50 крава, а сад су му лопови све украли.

– Душан Петровић не може да изађе пред нас и да нам се обрати, него шаље на нас жандармерију из Вршца. Па колико је коштало слање те жандармерије, а нама не може да плати. Треба да вас буде срамота – поручио је Ђоко Јанковић.

Представник воћара из Ваљева и Осечине Миодраг Настић је констатовао да су лопови на власти све отели, да су продали фабрике, хладњаче и земљу и да су гори од дахија. Он је упитао министра пољопривреде Душана Петровића има ли места, за ових 10 година, где није уплео своје прсте и чији су компанија „Интер-коп“ и пекара „Естетика“ у Шапцу и ко стоји иза „Викторија групе“.

– Кажу, повећајте производњу. Ми повећамо, они оборе цену. Онда кажу – нисмо конкурентни. Подносе кривичне пријаве против нас и отпуштају нам децу с посла. Кажу, 25 динара откупна цена килограма купине. Ми блокирамо хладњачу, сутра 30, прекосутра 40 динара за килограм. Кажу, што нисте дошли да се договоримо? Са ким, са лоповима? Нема са њима договора – закључује Миодраг Настић.

Последњи се скупу обратио Председник Уније малинара Србије Драгиша Терзић, који је оптужио помоћника министра пољопривреде Милоша Миловановића да је обмањивао јавност како је са малинарима договорена откупна цена од 100 динара. Он је констатовао да се у Европској унији малина плаћа 16 евра по килограму, а у Србији 80 центи и подсетио да је на састанку са Душаном Петровићем тражио да на састанак дођу и представници извозника „Викторија групе“, али је министар одговорио како не може да их доведе.

– Ти тајкуни нашим парам финансирају ову владу и они су нам узели малину. Малина је Србији ове године донела 150 милиона евра, а у протеклих 10 година смо им донели милијарду и по евра чистог девизног прилива. То је наш зној који смо дали овој држави. Нећемо ти, зато, Душане Петровићу, заборавити седам дана и седам ноћи проведених на асфалту – поручио је министру пољопривреде председник Уније малинара Србије Драгиша Терзић.

- *Грађани Србије све чешиће не могу да приуште ни основну исхрану*
- *Држава сматра да је 400 грама меса месечно довољно за преживљавање*
- *Увозни и трговачки лоби царују српском трезом, док су наша газдинства уништена*
- *Сулудим приватизацијама упропашћен агро-индустријски комплекс*

Пише: Часлав Кузмановић

Србија је данас социјална бомба, држава где су већ дубоко угрожене чак и основне биолошке потребе становништва. Један од кључних проблема је нередовно и прескупо снабдевање

грађана храном, и то због неспособности агроиндустријског комплекса.

У јуну смо на овим страницама анализирали кључне чиниоце ове појаве: недостатак делотворне државне стратегије, неспособност режима да се обрачуна са бахатошћу монопола и картела, недовољност аграрног буџета, бледуњава улогу робних резерви, гурање сељака у дужничко ропство, уцењивачку позицију складиштара, накупца, прекупаца и увозника.

Једно од општих места за оправдавање скупоће хране је да смо део светског тржишта и да до нас неумитно стижу кризни таласи и трендови. Заговорници ове теорије никако да објасне како да нас не може да стигне и нешто паметно и корисно из земаља са уређеним односима у агрокомплексу, које су уједно и најбогатије на свету.

Тачно је да смо део светског тржишта, али на нивоу занемарљиве статистичке грешке.

Друго опште место је да Народна банка Србије не води рачуна о крајњим последицама висине курса на грађане којима увозници угађају белим луком из Кине, пасуљем из Азербејдана, свињетином из Мађарске, пистаћима, грождем и парадајзом из Турске.

Следећи аргумент који се потезе јесте да је производ сељака изложен суши, поплави, граду. Нажалост, то је тачно, али је разлог томе свеопшта небрига за плодове сељаковог труда – подсетимо на неуређеност водених токова, запуштеност постојећих канала, неизграђивање нових и сличан државни немар.

Недостатак противградних ракета је најсвежији пример. Иако је познато да сезона противградне заштите траје од 15. априла до 15. октобра, у Сектору за ванредне ситуације МУП-а Србије тек су 8. јуна открили да је потребно још 15.000 противградних ракета.

С обзиром на то да су се после јул-

ског пустошења села градом појавили бројни заговорници да сељак треба да користи услуге осигуравајућих друштава (уз не малу надокнаду), неки сељаци су посумњали да је у питању намерно неприбављање ракета од стране режима, који је познат по својој наклоњености банкама, осигуравајућим кућама и слично.

Српску пољопривреду одавно одликује велики број газдинстава са малим поседом и са великим бројем уситњених и географски одвојених парцела. По мишљењу многих, то је главна препрека за развој савремене и конкурентне пољопривреде, тј. јефтиније хране. Једни предлажу ревитализацију задруга, оснивање кооператива или друге облике удруживања као најподеснији модел за превазилажење развојних ограничења малих газдинстава, која доминирају у српској пољопривреди. То је модел који би допринео успостављању стабилног тржишта и смањењу пословног ризика за произвођаче.

Изгледа да постоје и они други, који се уздају у одумирање сељака и села као спонтани метод укрупњавања пољопривредних газдинстава. Нажалост, стварност српског села иде у прилог њиховим саможивим проценама и интересима.

Преко земљорадничког система организовања у Данској се остварује 97 посто укупне производње млека и меса, у Словенији 92 посто. Ове бројке

најбоље показују домет и значај земљорадничког задругарства у производњи, преради и промету пољопривредно-прехрамбених производа. Наведени производи су иначе у Србији најскупљи у односу на регион и самим тим најнедоступнији многим потрошачима.

Развој села је данас једино могућ ако постоје субјекти у *самом селу* који могу да га изнесу. Задруге су у српској пољопривреди присутне око 150 година и у прошлости су показале да успешно могу обављати своју друштвену улогу. Запошљавањем млађих високостручних кадрова, оне могу обезбедити услове за бржи пренос технологије у пољопривредну производњу, развој културе, просвете, сеоског туризма и других облика живота у селима, која данас убрзано нестају широм Србије.

Пропадање задруга и предузећа за прераду меса, воћа и поврћа погодовало је манипулантима повезаним са сточарском и воћарском производњом. Ови послови прешли су у руке оних који су били ближе режиму и банкарским кредитима. Као резултат имамо то да је *сива економија* у пољопривреди Србије заступљена са *више од 50 посто*.

У оваквој ситуацији држава не убира порез, а сељаци су изложени грубом двоструком искоришћавању од стране моћнијих националних и међународних агробизнис компанија – и када набављају и када продају.

При том још бивају оптуживани да су криви за скупоћу хране.

Душманске приватизације и цена хране

Књажевачки „Дервин“, највећи пољопривредни комбинат у Тимочкој крајини, и годинама један од најуспешнијих извозника у СФРЈ, сада је, после пет неуспешних продаја, у стечају – пред ликвидацијом. Нестали су и други тимочки комбинати у Зајечару, Неготину, Кладову, Бољевцу и Сокобањи, а на издисају је и пољопривредно добро „Салаш“ код Зајечара.

Окружени су коровом некада најмодернији погони за производњу вина, сокова, конзервисање воћа и поврћа, производњу сирева, најмодернији стакленик на шест хектара по холандској технологији, као и огромна хладњака. Пусте су плантаже винограда, вишања, купина и боровница.

Истичемо овај колектив јер је деце-

нијама пресудно утицао на развој 85 сеоских насеља у својој комуни. Гарантовао је пласман свих сељачких производа и зарађивао 25 милиона некадашњих немачких марка.

Некад највеће пољопривредно предузеће у Србији после ПК „Београд“, Пољопривредно добро „Салаш“ званично је процењено 2000. године на пет милијарди динара. После непотребно уведеног стечаја, продато је италијанској компанији за само 120 милиона динара.

У протеклих десет година уништене су фарме јунади, оваца и живине, које су годишње производиле 7,5 милиона килограма живе стоке. Не ради више ни систем за наводњавање на хиљаду хектара, запарложена је плантажа воћа, празни су, некада препуни силоси и фабрика сточне хране.

После уништења овог комбината, у Тимочкој крајини се не обрађује 70 одсто пољопривредног земљишта.

Други невероватан пример пустошења српске привреде и пољопривреде односи се на четири чачанска гиганта која су се бавила прерадом пољопривредних производа, то су: „Чипсара“, „Житопромет“, „Исхрана“ и „Сточар“. У року од неколико месеци отишли су под стечај или је у њима проглашена ликвидација.

Директна последица било је отпуштање 500 радника, али овај колапс је снажно погодио и пољопривредне произвођаче у чачанском крају. Они су у овим фирмама видели једини сигуран пласман својих производа. Произвођачи кромпира, пшенице, воћа и поврћа препуштени су уценама купаца и прекупаца који откупљују само свеже воће и поврће.

Прерађивачки капацитети су значајни и због тога што прерађују пољопривредне производе мањег квалитета, који сада пропадају. Многе њиве под кромпиром су преоране.

Београдска пољопривредна предузећа су за сада избегла овакав сценарио пропасти. Њихова замишљена консолидација, реструктурирање и обједињавање под капом града Београда мораће да причека. Ради се о Пољопривредној корпорацији „Београд“, „Воћарским плантажама“, АД „Драган

Марковић“ у Обреновцу (где је сточарска и ратарска производња у успону) и Пољопривредно-индустријском комбинату „Земун“.

Упућени кажу да је ситуација у београдским комбинатима суморна, пре свега због планираног отпуштања радника под слоганом „тржишне оријентације“.

Мање стоке у оборима, мање меса на трпези

Из нишког краја стижу упозорења да прерађивачима меса прети банкрот. Све теже долазе до сировина и све теже наплаћују потраживања. Увидевши да не могу финансирати трговце и по шест месеци, почели су отварасти властите месаре. Али проблем није

брзо решив обезбеђивањем довољно живе стоке за клање. Због хаотичног односа према пољопривреди, посебно сточарству, стока је масовно поклана и затварано је много газдинстава. Само у току 2009. године број говеда се смањило за 64.000 грла и 25.200 крава и стеоних јуница. Обори су у истом периоду остали без скоро 143.000 свиња, као и 519.200 крмача и супрасних назимица. Код живине је регистрован највећи пад производње, од 11,7 одсто.

Након покоља стоке, експерти су се сетили да је потребно јаче везивање пољопривредника за млекаре и месаре, јер тржиште тражи сталност и квалитет у снабдевању. Такође очекују од државе да их заштити од увозног трговачког лобија, који увозом некавалитетнијег и јефтинијег меса доводи српске произвођаче у неравноправан положај.

Сточарство је озбиљна производна грана и за његово оживљавање потребно је три до пет година. Толико ће најмање морати да причекају и прера-

ђивачи меса који су прибавили разне сертификате за улазак на тржиште Европске уније. Колико смо далеко од тог циља говори и податак да је у ЕУ годишња потрошња меса 75 кг по глави становника, и то оног најквалитетнијег јунећег или телећег. На трпези грађана Србије месо је права реткост.

У Србији је пре десет година било 900.000 грла говеда, а данас је двоструко мање. На југу Србије је тај однос три пута гори. Најмање за петину смањен је сточни фонд свиња, оваца и живине. Најгора је ситуација код приплодне стоке. У односу на 1990. годину, број крава и стеоних јуница мањи је за 28 одсто, а крмача и супрасних назимица за чак 60 одсто.

На Економском самиту Србије чули су се захтеви за удвостручавањем аграрног буџета, као и за стабилном и доследном пољопривредном политиком која неће бити оптерећена изнуђеним реаговањем на изливе незадовољства пољопривредних произвођача – ове године малинара.

Било је и подсећања да је стање у пољопривреди трагично, јер је испошћеност земљишта велика због необрађивања, пољопривредници су углавном у позном животном добу, а продуктивност је ниска. Државне субвенције су неопходне да би се смањило пад обрађених површина и сточни фонд.

Озбиљни аналитичари предвиђају да, и поред свих аргумената за повећање аграрног буџета, он неће бити повећан за 2012. годину. Разлоге виде у томе што су за исход избора важнији пензионери и запослени у јавном сектору, него сељаци, који „ионако увек гласају за власт“.

Немцима смо занимљиви

Српска пољопривреда, без обзира што није много привлачна за домаћи режим, привлачи немачке улагаче. Немачко друштво за инвестиције и развој (ДЕГ) заинтересовано је да уложи 800 милиона евра у пољопривреду и прехранбену индустрију Србије и југоисточне Европе.

Немачка развојна банка је већ уложила у Србију 100 милиона евра. Србија је занимљива као држава која има велики потенцијал за пољопривредну производњу високог квалитета, али и због Споразума о слободној трговини са Руском Федерацијом. ДЕГ подржава приватна предузећа одобрењем дуго-рочних кредита, а већим инвестито-

рима нуди и саветодавне услуге.

Занимљиви су критеријуми на основу којих банка одобрава кредите инвеститорима. То су економичност пословања, економски допринос подухвата развоју привреде, а важни су и еколошки и друштвени аспекти финансираних инвестиција. Како видимо, заступљени су и економски и шири друштвени критеријуми.

У Србији је присутан и немачки трговачки капитал. Трговински ланац „Лидл“, са такозваним хард-дисконтима, који имају ниже марже и представљају прву озбиљну конкуренцију постојећим трговинским ланцима, регистровао је фирму у Србији у јануару ове године, али од тада није било речи о даљем улагању.

Можда чекају да Закон о трговини (ступио на снагу 5. августа 2010) буде допуњен са свих 11 предвиђених подзаконских прописа, од којих су до сада усвојена само два.

Предизборне најаве

Српски министар пољопривреде, Душан Петровић, почетком септембра ове године најавио је интервенције државе у пољопривреди, како би дошло до бољих односа између произвођача и прерађивача хране. Најавио је и значајнију улогу робних резерви. Запретио је онима који уцењују државу злоупотребљавају привилегован положај у друштву (зар има таквих?), правдајући то кризом у другим државама.

Центар потрошача Србије најављује формирање беле и црне листе трговаца, те осталих учесника на тржишту који контактирају са потрошачима. На црној листи ће бити они који више од три пута одбију да услише оправдане приговоре потрошача.

Министар Петровић је уверен да нема економског разлога за поскупљење шећера и осталих животних намирница и да ће до краја године бити стабилизано тржиште уља, меса и млека. Ганут изјавом једне Крушевљанке да сваки пут у продавници хране доживљава стрес, обећао је да од идуће године (ваљда после избора) нећемо имати стресних ситуација. Уредба о максимално дозвољеној цени хлеба требало би да буде почетак

умиривања забринутих. И пекари су се сложили са новом ценом хлеба („сава“) од 44 динара, задовољни неометаном пљачком становништва путем цена пецива.

Петровић признаје да сиво тржиште у прехрани односи велики део профита и произвођачима и држави, као и да увознички лоби често диктира услове и цену производње. Најавио је да ће држава користити сва законска средства како би спречила њихов погубни утицај. Није рекао зашто држава то до сада није радила. Пад цена хране потврдио је и „краљ шећера“ у Србији.

Сељаци ће добити од државе плаћене саветнике како би постигли веће приносе уз иста или мања улагања. Држава се одрекла царине на сојину сачму, која је битна ставка у цени сточне хране. На основу тога се пројектује смањење цена меса, млека и јаја.

Да није незајажљиве похлепе трго-

ваца, који ће приградити корист од ове мере, можда би се наведена појефтинијења и остварила. Срећа да је овогодишњи род пшенице и кукуруза изнад десетогодишњег просека. Забележен је рекордан род кукуруза од седам милиона тона, рекордна цена од 24 динара и извоз од скоро два милиона тона. Родило је и воће, те се држава нада да ће суфицит српског аграра ове године бити 1,5 милијарди долара.

Цветају само СОС продавнице

Према најавима режима након избора, тј. догодине, десиће се још једна прекретница у начину снабдевања храном, која би уклонила три до четири посредника у ланцу зидања цена.

Град Београд и ЈКП „Градске пијаци“ расписали су јавни позив инвеститорима заинтересованим да учествују

у власништву и управљању велетржницом, будућим највећим регионалним центром за размену, увоз и извоз воћа, поврћа, цвећа, меса и рибе. Велетржница би се требала наћи на месту данашње Кванташке пијаце, на површини од двадесетак хектара.

„Градске пијаце“ ће наводно направити и такозване интерне полисе квалитета на велетржници, које ће омогућити контролу ваљаности пословања и робе, какве до сада није било. Полисама ће бити одређено у коју класу воће и поврће спада, према чему ће се формирати и цена. Пословодство велетржнице водиће рачуна о свим уговорима склопљеним у њој, управљати депозитима трговаца и реговати у случају непоштовања уговорних обавеза.

Али, чашу меда још нико не попи, док је чашом жучи не загрчи. Са оне друге стране, послодавци и трговци упорно најављују поскупљења хране. Тврде да су им Закон о раду, Закон о безбедности и здрављу на раду, Закон о трговини и Закон о заштити потрошача изазвали додатне трошкове пословања које ће превалити на потрошаче. Цене хране ће бити повећане од 10 до 20 посто у планираном октобарском таласу поскупљења. Осим помених закона, жале се и на цене енергије, амбалаже, закупа и другог чега се сете. Жао им је што ће промет додатно опастити и што ће квалитет живота грађана бити још лошији, али „што се мора – мора се“.

Иначе, за последњих годину дана

цене су у просеку порасле више од 11 одсто, а промет је пао за 20 одсто. У мањим местима пад промета је већи од 30 одсто. Једино је више него удвостручен промет у „СОС продавницама“, за социјално угрожене грађане.

Највише су поскупеља јестива уља и масти (35,2%), кафа, чај и какао (28,9%), хлеб и житарице (27,2%), шећер, мед и чоколада (27%), млеко, сир и јаја (18,3%), а комуналије за 12,5 одсто.

Бројни таласи поскупљења су прошлог месеца изазвали и негодовање синдиката на седници Социјално-економског са-

вета Владе Србије. Синдикалци увиђају да су изиграни и да повећање минималне цене рада не значи ништа у односу на поскупљење хране. Замерају влади да није поштвала обавезу из Социјалног споразума да спречи поскупљења основних животних намирница.

И послодавци су истом приликом и истим поводом оптужили владу, због краткорочних решења у области развоја пољопривреде и одуговлачења са оснивањем Развојне банке.

Статистичка привиђења

Неспорно је да су реалне зараде у Србији најниже у региону, а да су

истовремено цене хране највеће. Ни у једном граду у Србији плата не покрива трошкове просечне потрошачке корпе.

Посебна је специјалност српске статистике што се обрачун потрошачке корпе врши за трочлану породицу (под изговором да српски брачни пар има просечно 0,80 деце), а не за четворочлану, као у остатку света.

Друга мудролија је да се поред просечне потрошачке корпе прати и модел минималне потрошачке корпе. Без намере да провоцирамо своје читаоце, набројаћемо шта она садржи за трочлану породицу: три литре јогурта, килограм и 400 грама парадајза и 400 грама јунећег меса за месец дана преживљавања.

Државна статистика не евидентира многе трошкове попут вртића, куповине беле технике, кабловске телевизије, трошкова за мобилне телефоне или трошкова отплате кредита.

Када се говори о приходима по домаћинству, ти подаци се односе на домаћинства која заиста остварују приходе. Миليون незапослених, запослени на црно, запослени који не примају зараду – нису предмет ове статистичке категорије. Због наведеног, предлагемо читаоцима да се не поводе много за оптимистичким бројкама, већ да погледају у сопствене новчанике.

Читалац назире да је вероватно одлучујућу улогу у данашњој невољи имала пустошна приватизација – и на страни понуде, и на страни платежно способне тражње. Поготово у прехранбеном сектору.

На ту пустош и даље слећу трговачки лешинари, меркајући оне који још дају знаке живота.

Режим ради за тајкуне

• *Расправа о ребалансу буџета у Скупштини Србије показала да влада штити тајкуне и стране банке на штету остатка привреде и грађана Србије*

Недавно усвојен ребаланс буџета у Народној скупштини Републике Србије директна је последица катастрофалне економске политике режима. Предвиђено је да приходи износе 707,34 милијарде динара а расходи 850,91 милијарду. Оно што, међутим, још више забрињава је чињеница да ни овај ребаланс буџета не представља никакав заокрет у монетарној и фискалној политици. Ребаланс је, као уосталом и сам овогодишњи буџет и они пре њега, скројен по налогу ММФ-а. Влада је договор са

тој влади да је усаглашен са ММФ-ом, онда је то још један пораз за Србију. Шта је то усаглашено са ММФ-ом? Са ММФ-ом је усаглашено да приходи падају, да расходи расту и да се све то финансира из нових задуживања, истакао је током скупштинске расправе посланик Српске радикалне странке Драган Стевановић. Он је оценио да Србија може да има веће приходе, мање расходе, мањи дефицит, као и да Србија може да престане да се задужује без икакве контроле и без икаквог смисла, само су потребни одговорни

ћете видети ко је на том списку, ко је међу првих 15, ко је међу првих 30. Тајкуни којима сте омогућили све, дали им све, враћају вам на тај начин. Ко сноси највећу одговорност? Премијер и министар финансија. Под његовом директном ингеренцијом је Пореска управа. Не може да не зна, ако не зна, мора да оде, а у овом случају зна. Онога тренутка када се објави списак са стотину највећих неплатиша, мора да поднесе оставку и да оде код јавног тужиоца да да изјаву. Мора да одговара он и целокупна гарнитура оних који су одговорни за такво стање“.

Посланици Српске радикалне странке уједно су затражили да влада почне да отплаћује дуговања држави према реалном сектору и да до краја године издвоји 10 милијарди динара за измирење обавеза према домаћим произвођачима роба и услуга којима буџет Републике Србије дугује.

Режим кредитира тајкуне

Посланик Марина Томан изнела је тврдње да држава помаже само моћна и привилегована предузећа, док се према другима односи дискриминаторски. „Преко Фонда за развој, парам пореских обвезника финансијски се помаже, 'Делта аграр' Мирослава Мишковића. У последње две године Републички фонд за развој је 'Делта аграру' одобрио четири повољна кредита у вредности од око седам милиона евра, са каматном стопом од 2,5 одсто до 4,5 одсто, коју многи прижељкују у овој држави, али нажалост, за њих је она недоступна“. Она је оценила да би се о смањењу удела јавне потрошње као о успеху могло говорити једино ако би он био последица повећања прихода, што овде није случај. Посланик Дејан Мировић указао је на чињеницу да Србија није средње задужена земља, већ је на забрињавајућем нивоу задужености. „Србија не да није средње задужена земља, Србија има велики проблем који ће експлодирати и доћи ће се до ситуације као што је у Мађарској, да влада и друштво не зна-

ММФ-ом истакла као један од најважнијих разлога за његово доношење. Колико је то добро по Србију и њене грађане можда најбоље говори податак да је, према том истом договору, дефицит у овој години повећан са првобитно планираних 4,1 одсто бруто домаћег производа, на чак 4,5 одсто. Посланици Српске радикалне странке су током скупштинске расправе указали да држава штити моћне тајкуне не наплаћујући потраживања од њих, а уништава остаток привреде неизмирењем обавеза које буџет има према њој.

Закон не важи за тајкуне

„Када влада пошаље у скупштинску процедуру и на усвајање ребаланса буџета и када је главни аргумент тој ис-

људи у институцијама које о томе доносе одлуке.

Стевановић је изнео и конкретни пример како влада може да повећа приходе уколико то жели. „Петсто милијарди динара држави Србији дугује по разним основама сто највећих дужника у Србији, међу којима је десет највећих српских тајкуна. Они што са вама седе на економским форумима, дугују 300 милијарди динара. Врло добро знате ко су ти привредници“. И Милорад Буха је указао на проблем неплативости потраживања, истакавши да грађани измирују стопостотно своје обавезе али да су проблем тајкуни а да влада то толерише. „Ко не плаћа? Не плаћају тајкуни. Чекамо списак од стотинак највећих неплатиша и онда

Говорећи о Закону о јавном дугу, народни посланик СРС Немања Шаровић оценио је да овај закон иде на руку страним банкама. „Законом о јавној својини општинама је дата имовина којом ће располагати. Премијер Цветковић је затим рекао да ће та имовина бити коришћена као колатерал, односно као гаранција банкама за новчана потраживања. Они ће сада имати и шта да дају у залог. Јасно је да се овај закон не прави за грађане Србије, него пре свега за стране банке, које ће сада давати кредите, дебело их наплаћивати и имати обезбеђење у некретнинама које су изузетно вредне, а које је влада претходних дана законом поверила градовима и општинама у Србији“.

ју шта ће да раде са огромним спољним дугом, који фактички уништава привреду“.

Мировић је подсетио премијера Цветковића на потезе његових колега у другим земљама који су дали резултате. „Сматрамо да сте могли да примените много економских мера које би спречиле тај галопирајући раст спољног дуга. Сматрамо да сте у оквиру буџета, у оквиру пореских закона и у оквиру својих надлежности, као премијер, као министар финансија, могли да уведете, као ваш шпански колега, порез за најбогатије делове становништва. То би био један транзициони порез у периоду од годину – две, исто као што је урадио ваш мађарски колега Орбан. Сматрамо да би управо тај дефицит који нас брине, који је све већи био смањен на тај начин“.

Мировић је уједно оценио да за то очигледно не постоји ни економска, ни политичка храброст, да је супротно, према његовим речима, влада би нешто урадила.

Уместо реформама, влада решава проблем задуживањима

Владан Јеремић истакао је да је евидентно да, уместо реформама, влада проблеме решава задуживањем. „Све док је тако, неће бити мотива, наравно, ни за штедњу, ни за реформе. Ова вла-

да је за време свог мандата јавни дуг увећала за око пет милијарди евра. Тек када цена задуживања буде превисока и када држава све теже буде долазила до новца за своје расходе, почеће се са реформама али тада ће можда већ бити касно. Шта ће бити кад више не буде државне имовине која може да се прода, попут Телекома, Електропривреде, државног земљишта итд“. Јеремић је упозорио да су задуживања по енормно високим каматним стопама које превазилазе 8 одсто катастрофална сама по себи, а немоли при стопи привредног раста од свега 1 или 2 од-

сто. „Тиме се само додатно ствара проблем за све слабију привреду Србије. Наравно, питање свих питања је – из којих извора ће се нарастајући дефицит финансирати“, рекао је Јеремић.

Лидија Димитријевић је скренула пажњу на податак да Србија из године у годину губи све више прихода од царина као последицу примене Прелазног трговинског споразума са Европском унијом. „Када погледамо приходе од царина у буџету Републике Србије, видимо да имамо и те како значајан пад учешћа царина у укупним приходима. Економски тим Српске радикалне странке направио је једно поређење од 2006. до 2011. године.

Ствари стоје овако: од 2006. до 2008. године учешће царина кретало се од 10,09 до 11,62 одсто, у 2009. било је 8,32 одсто, у 2010. години 7,06, а буџетом за ову годину планирано је 5,45 одсто, да би план потом био промењен на 5,62 одсто.

Ово незнатно повећање последица је већег пада других пореских прихода, пореза на доходак грађана и ПДВ-а, а не незнатног раста прихода од царина“.

На крају може да се изведе закључак да држава делом помаже привреду, али само привилегована и моћна предузећа, да се зарад еуроутопијских снова одрекла прихода од царина, а проблеме нагомиланих расхода решава новим задуживањима. **Р. В. С.**

Дужничко ропство резултат владе Мирка Цветковића

Историјска задуженост Србије

- На макроекономском плану влада Мирка Цветковића историјска је по томе што је успела да, за три године, задужи Србију за 5,7 милијарди евра. Само за последње задужење од милијарду долара, почевши од марта 2012. године, па све до септембра 2021. године, наша држава ће сваке године из буџета морати да исплаћује 72,5 милиона долара на име камата

Пише: Иван Нинић

У деценијама које долазе Србија неће олако моћи да заборави тај 22. септембар 2011. године, када је премијер Мирко Цветковић, видно усплахирен, поносно саопштио јавности да је

његова влада задужила земљу за још милијарду долара, са каматом од 7,25 одсто и роком отплате од 10 година. „То је историјски тренутак, јер се по први пут државна хартија од вредности котира на европском тржишту“, рекао је премијер Цветковић (*Бета*, 22. 9. 2011). Ако режим у једном дану на плећа будућих генерација натовари дуг од милијарду долара, онда се заиста треба сложити са оценом да је то историјски чин. За премијера је импресивно то што је тражња инвеститора за обвезницама Србије била двоструко већа од понуде. Он сматра да је „пробијањем леда“, односно продајом хартија од вредности на европским берзама, Србија показала да је земља која учествује „не само у робној, већ и у финансијској размени са светом“.

Утисци премијера Цветковића нису превише шокантни, јер ће његова влада остати упамћена и по томе што је сваки свој неуспех, маркетиншким техникама, представљала као епохални успех. Какав је то успех ако ће, почевши од марта 2012. године, па све до септембра 2021. године, наша држава сваке године из буџета морати да исплаћује 72,5 милиона долара на име камате? За камате ће се некако накрити, макар краткорочним позајмицама код комерцијалних банака са Запада, али из којих извора ће држава на крају вратити главницу дуга од милијарду долара? О томе ће за 10 година морати да мисли нека друга влада, којој неће преостати ништа друго него да поново задужи државу, али овог пута за рефинансирање дуга из 2011. године. Питање је само да ли ће до тада Србију задесити судбина Грчке, али и других држава попут Италије, Шпаније, Португала, Ирске...

Од хартија до пара

Поигравање са државним обвезницама режим у Србији изабрао је као најбржи и најлакши начин за поуну буџетског дефицита, што је нарочито последица пропасти плана за продају

државне компаније „Телеком Србија“. У Србији је прва емисија државних записа у евро валути одржана 29. децембра 2010. године, када је такође требало поунити рупу у буџету. Тада су, по годишњој каматној стопи од 5,25 одсто, експресно распродати шестомесечни записи у вредности од 21 милијарду динара. Крајем марта ове године директор Агенције за јавни дуг Бранислав Тончић обелоданио је планове владе за излазак на инострано тржиште капитала. „Намера је да се емитују евро обвезнице на страном тржишту, у вредности од 500 милиона евра, што би било довољно за покривање свих потреба буџета до краја године“, рекао је тада Тончић (*„Новости“*, 28. 3. 2011). Изгледа да је потреба државе била много већа од планираних 500 милиона евра, па је само шест месеци касније направљен дуг од милијарду долара.

Иначе, власти у Србији константно емитују динарске државне записе из којих се финансира текућа ликвидност буџета. Само у 2011. години планирана је емисија државних записа у износу од око 280 милијарди динара. Где ће отићи тако прикупљен новац? За рефинансирање раније емитованих записа намењено је 235 милијарди, а свега око 45 милијарди иде на финансирање дефицита. Званични подаци Народне банке Србије (НБС) указују да се јавни дуг Републике Србије неконтролисано повећава и да на ту чињеницу посебно утиче емитовање државних хартија од вредности. Само у првом тромесечју 2011. године дуг по том основу је повећан за 72,4 милијарде, да би на крају марта износио 250,5 милијарди динара. Већ у другом тромесечју 2011. године дуг по основу државних записа повећан је за 54,3 милијарде динара и на крају јуна износио је 304,9 милијарди динара. Државне обвезнице атрактивне су нарочито западним банкама које послују у Србији, с обзиром да држава на њих даје кама-

ту од 13 до 14 одсто, а крајем септембра ове године камата на двогодишње записе износила је чак 14,9 одсто.

Мирко рекордер

На макроекономском плану влада Мирка Цветковића јесте историјска, јер је успела да за три године задужи Србију за 5,7 милијарди евра и да то задужење у свакој секунди бележи раст за 58 евра. Само у овој предизборној години влада је задужила грађане за преко 2 милијарде евра, а тренд даљег задуживања се наставља. Премијера не брине то што је 2008. године преузео власт са јавним дугом државе од 8,7 милијарди евра, а потом га увећао на преко 14 милијарди евра. То је утицало и на раст спољног дуга Србије, који је у првом тромесечју 2008. године био 17,9 милијарди евра, да би на крају јула 2011. године достигао 23,1 милијарду евра. Србија се полако, али свим сигурно приближава горњој граници задужености од 45 одсто БДП-а коју је Влади Србије као фискално правило поставио ММФ, односно која је прописана новим Законом о буџетском систему. Након емитовања еврообвезница у вредности од милијарду долара, јавни дуг Србије повећао се на 43,5 одсто, што значи да до „црвене лампице“ недостаје свега 1,5 процентних поена.

Челни људи Фискалног савета, тела које би, по закону, требало да има саветодавну улогу у спречавању суноврата јавних финансија, нису претерано оптимистични. Према њиховим проценама, чак и ако буду поштована фискална правила, јавни дуг државе би, до 2015. године, могао да се отргне контроли и да достигне 60 одсто БДП-а, уколико стопа раста у Србији буде 2 уместо 3 одсто. Пројектована и усвојена фискална политика Цветковићеве владе у 2011. години доживела је тотални фијаско, што је за последицу имало додатни буџетски дефицит од око 200 милиона евра. Након ревидирања у Скупштини Србије, буџетски дефицит је нарастао на 142,7 милијарди, док консолидовани дефицит државе, укључујући фондове и локалну самоуправу, износи чак 153 милијарде динара. Пожар је угажен краткорочним задуживањем државе и дугорочним задуживањем неких будућих генерација, а такав тренд се може очекивати и у 2012. години. Додатни проблем је то што је у питању изборна година, на свим нивоима власти, у којој ће странке режима, као што је био слу-

Народ враћа кредите јавних предузећа!

Влада Србије предложила је, крајем септембра 2011. године, закон по коме ће држава на себе преузети дугове више јавних предузећа и установа према страним банкама. Обим тог дуговања износи 654,8 милиона евра, 590,4 милиона долара и 627.341 швајцарских франака. Према предложеном тексту закона, држава ће, између осталог, враћати кредите ЈП Железнице Србије од 181,8 милиона евра и 15,1 милион долара, као и дуг ЈП Путеви Србије од 464,8 милиона евра и 43,3 милиона долара. Дакле, сви порески обвезници ће враћати оно што су проћердали партијски директори јавних предузећа.

чај и до сада, финансирати своју изборну кампању и пропаганду из државне касе.

Шта продати?

У годинама које долазе, држава и влада ће се суочити са озбиљним проблемом, а то је чињеница да у Србији више нема ништа да се прода. То је обезглавило актуелну владу Мирка Цветковића и то је оно што ће обезглавити и наредну владу Србије. Инструменти фискалне политике коју су водиле све владе од 2000. године нису сами по себи били софистицирани. Државна каса је првенствено пуњена уз три „алатке“ које су омогућавале високу јавну потрошњу, политиканство, маркетинг и корупцију, а то су: приватизација, задуживање и донације. Донације су пресушиле у оној мери у којој су биле ветар у леђа „демократским“ и „прогресивним“ политичким снагама, док је корупционашка приватизација прогутала и уништила привреду Србије. У Србији је, у периоду од 2002. до 2011. године, приватизовано 3.017 предузећа, али је раскинуто 636 уговора (21 одсто), па је тако нето ефекат приватизације 2.381 продато предузеће. Захваљујући томе остварени су приходи од 2,6 милијарди евра и уговорене су инвестиције од 1,1 милијарду евра.

Последњи неуспели покушај продаје државне компаније „Телеком Србија“, чиме је влада имала намеру да обезбеди новац за што бољу стартну позицију у предизборној кампањи, показатељ је да потенцијални купци желе да преузму оно што је у Србији преостало, али искључиво гратис. Према подацима Министарства финансија, у периоду јануар-септембар 2011. године, приватизовано је 12 предузећа, чиме је остварен приход од свега 13,1 милиона евра. Од тога је 11,9 милиона евра остварено продајом мањинских пакета акција на тржишту капитала, што уједно представља преко 90 одсто

приватизационих прихода у 2011. години. Дакле, ако држава бележи консолидовани дефицит од 153 милијарде, а од приватизације оствари свега 1,3 милијарде динара, онда режим задуживање види као једину алтернативу. Истовремено, буџет Србије трпи годишњу штету од око 300 милиона евра због смањених царинских прихода, што је последица сервилности режима према ЕУ и штетној примени Споразума о стабилизацији и придруживању са земљама ЕУ.

Дакле, без туђе милостиње, са уништеном привредом, ограниченом пољопривредом, окупаторски и разбојнички настројеном Европском унијом, пијавицама из ММФ-а и западних банака, Србији је наметнуто задуживање као пут без алтернативе. Историјски значај владе Мирка Цветковића је у томе што је такав пут, туторство и условљавање изабрала искључиво како би опстала четири године. А њен црни историјски траг је утолико већи, што је зарад текуће потрошње заробила нове генерације у Србији, које ће муко-трпно враћати главницу и камате.

Незаконите радње министра вера и дијаспоре

Срећковић мора да оде

Министар вера и дијаспоре давао милионске износе удружењима која нису испуњавала услове конкурса, већ су само била политички подобна, а 12.200.000 динара поклонио без икаквог конкурса!

Скупштина Србије је 24. октобра одржала расправу према интерпелацији Српске радикалне странке од 20. августа по питању законитости, пословања и одговорности министра вера и дијаспоре Срђана Срећковића. Српска радикална странка је тражила да Влада Србије одговори на све наводе из интерпелације. Као што се очекивало, она је одбацила тврдње о Срећковићевим незаконитим радњама. Међутим, према предлогу Српске радикалне странке, парламент је јавно дискутовао о делу овог министра, а странка је тражила да га по утврђивању одговорности за пропусте у раду Народна скупштина разреши дужности.

Погазио четири закона

Посланички клуб СРС у парламенту тражио је ове мере јер, како се наводи у интерпелацији, сматра да је Срећковић злоупотребио службени положај и ненаменски потрошио средства намењена за суфинансирање пројекта сарадње између дијаспоре и матице у буџетској 2010. години. Тиме је прекршио одредбе Закона о министарствима, Закона о буџету за 2010. годину, Закона о буџетском систему и Закона о дијаспори и Србима у региону.

Министар је одговоран за злоупотребу службеног положаја, јер је својим несавесним понашањем омогућио стицање имовинско-финансијске користи неким удружењима грађана којима је наклоњен из политичких разлога. Даље, прекршио је Закон о буџетском систему, јер је ненаменски трошио средства намењена удружењима грађана, која својим активностима доприносе очувању и јачању културних, економских, духовних и других веза. Такође је давао средства удружењима грађана која не испуњавају услове из расписаног конкурса (а он се расписује према одредбама Закона о дијаспори и Србима у региону и Правилнику о ближим условима и поступку додељивања средстава за суфинансирање пројеката). Поред тога, одговоран је и за то што није контролисано како они који су добили средства користе доби-

јени новац, што је сходно одредби члана 8 Закона о дијаспори и Србима у региону.

Колико пара?

Законом о буџету за 2010. годину, Министарству за дијаспору су опредељена средства у износу од 30.300.000 динара за дотације невладиним организацијама.

Средства су била намењена за организације српских мањина у земљама региона, европским и прекоокеанским земљама, невладиним организацијама, удружењима чије је седиште у земљи, активности намењене дијаспори. Такође, требало је да буду потрошена на Матицу исељеника, Одбор за стандардизацију српског језика, годишње смотре фолклора дијаспоре...

Шта се са парама потом десило? Како је Законом о дијаспори и Србима у региону предвиђено да се средства дају на основу конкурса, министар је расписао два конкурса (званичан назив је Конкурс за суфинансирање пројеката који доприносе очувању и јачању веза матичне државе и дијаспоре) и то 15. априла и 10. септембра 2010. године.

Они су објављени на званичној страници интернет сајта Министарства за дијаспору и на основу њих су, решењем министра, формиране радне групе. Њихов задатак је био да бирају пројекте, контролишу документацију и провере да ли су испуњени сви услови конкурса и да на крају предложе одлуку о томе ко ће добити новац.

Чланом 2 Правилника о ближим условима и поступку додељивања средстава за суфинансирање пројеката, новац могу добити организације у дијаспори, региону и оне са седиштем у Србији. Њихов пројекат мора да има за циљ употребу, учење, чување и негововање српског језика и ћириличног писма, чување и негововање српског културног, етничког, језичког и верског идентитета, или, да им циљ буде унапређење економске сарадње Србије и дијаспоре или Србије и Срба у региону.

Шта је урадио министар за дијаспору? Донео је одлуке о суфинансирању пројеката (број: 400-3/2010-06/267, од 14. јуна 2010. године и 400-00-1/2010-06/137, од 5. новембра 2010. године), на које је потрошено 18.100.000 динара, а да нису испунили услове конкурса!

Како је наведено и у интерпелацији, непосредним увидом у те одлуке види се да су паре дате подносиоцима који нису регистровани за делатности чији је циљ прописан у члану 2 помезаног правилника, нити су пројекти усмерени на заједничку сарадњу матице и дијаспоре правно валидни и утемељени у послове очувања и јачања веза матичне државе и дијаспоре.

Ко се овајдио?

Без икаквог изнетог пројекта, ФК „Обилић“ из Херцег Новог добио је 450.000 динара, а за пројекат „Равногорска прва победа“ извесни подносилац „ЈВУО 1941-1945“ из Београда добио је 100.000 динара. Пројекат „11. цудо трофеј Звонко Осмајлић“ донео је „Центру борилачких спортова Звонко Осмајлић“ из Србије укупно 150.000 динара. За „11. меморијални турнир Веселин Бошковић“ „Шаховско спортско друштво Веселин Бошковић“ добило је 100.000 динара.

Јасно је да су наменска буџетска средства, обухваћена економском класификацијом 481, дељена на политичкој основи! Злоупотреба службеног положаја учињена је, јер су горе побројана удружења остварила имовинско-финансијску корист незаконитим стављањем у привилеговани положај, свесним кршењем члана 5-6 Закона о дијаспори и Србима у региону и члана 2 Пословника (о ближим условима и поступку додељивања средстава за суфинансирање пројеката).

Преостала средства у економској класификацији 481 у износу од 12.200.000 динара подељена су без конкурса и супротно поступку који је предвиђен Законом о буџетском систему и Правилником (о ближим условима и поступку додељивања средстава за суфинансирање пројеката).

Како је цео поступак доделе средстава обављен уз бројне злоупотребе и пропусте (и дезавуисао идеју унапређења веза матице и дијаспоре) и урађен је свесним манипулисањем административног поступка да би поједина политички подобна удружења добила буџетске паре, министар Срећковић мора бити разрешен дужности!

Р. В. С.

Станко Суботић Цане испричао медијима како је давао новац Демократској странци

Највећи сам добротвор ДС

- *Суботић каже да му је Тадић поручио да је најбоље да 1.031.620 евра из Фонда за децу без родитеља преда Ђинђићевој удовици, што је он и учинио*

Један од оснивача и главни финансијер Српске напредне странке Станко Суботић Цане, који се налази у бекству, јер му се пред Специјалним судом суди за шверц цигарета, одржао је 9. септембра конференцију за штампу на којој се новинарима обратио путем видео линка из Швајцарске.

Суботић је испричао да је годинама био главни финансијер Демократске странке а да је новац, по наређењу Бориса Тадића, давао на руке чак и удовици убијеног премијера Зорана Ђинђића.

Сукоб финансијера ДС

Станко Суботић Цане оптужио је председника Србије и председника Демократске странке Бориса Тадића да је са својим људима из кабинета написао пресуду против њега и доставио је судији Милени Рашић још пре три године.

– Оптужили су ме, без иједног доказа, да сам био шеф Михаљу Кертесу и Радовану Стојичићу Баџи – јадао се Суботић.

Суботић је испричао да је хајку против њега својевремено покренуо бивши министар полиције Душан Михајловић, који га је рекетирао. То је наставио Војислав Коштуница, а сада то ради Тадић заједно са својим друговима Срђаном Шапером, Небојшом Крстићем и Александром Тијанићем, а преко својих финансијера, познатих бизнисмена Милана Бека, Мирослава Мишковића и Војина Лазаревића и остатака Милошевићеве државне безбедности убачених у ДС“.

Према Суботићу, иза напада на њега стоје управо актуелни финансијери Демократске странке Беко и Мишковић, чији су се економски интереси сударили са његовим.

– Беко и Мишковић су успели да убеди Тадића да сам опасан за њега и да по сваку цену треба да ме униште. Тадићу је политички одговарало да се ја криминализујем, јер се на тај начин потврђује теза коју је он заговарао, а то је да је Ђинђић био визионар, борац за демократију и слично, али да је био окружен криминалцима, па је он, Та-

Михајловић рекетирао

Суботић је још једном испричао да је бивши министар полиције Душан Михајловић покушавао да га рекетира.

– Дуле Михајловић ме је позвао, муцао је нешто, а онда почео да ме грли, да помиње како смо земљаци, нудио ми је чак фирмирана одела од шанера. После је почео да долази у Швајцарску, па у Француску. Донео би ми вина, а очекивао да у торбу ставим новац за њега. Пријавио сам га тамошњим властима за рекетирање – каже Суботић, наводећи да му је бивши министар полиције тражио 20 милиона евра!

дић, морао да дође и очисти странку од таквих – наводи Суботић један од разлога зашто се председник ДС намерио на њега.

Мафијашки премијер Зоран Ђинђић

Суботић је више пута рекао да је финансијски помагао ДС још од 1995. и да је њен највећи добротвор. Причао је новинарима и о свом односу са Зораном Ђинђићем и финансијским комбинацијама које је имао са покојним премијером.

– Новембра 2002. године у Италији сам од Зорана Ђинђића добио позив, у његовом шалвивом тону, да би богаташи могли да помогну државну касу и касу ДС-а које су празне. Отворио сам фонд у договору са Ђинђићем и дао му новац на располагање. Како је део новца после атентата остао непотрошен, ја сам рекао Ружици и Тадићу за тај фонд и поручио им да могу да располажу тим новцем за шта је био намењен – започео је причу Суботић.

Одговарајући на питање новинара, Суботић је прецизирао да је фонд био намењен за кампове за децу без родитеља и за спортске хале, и да је дао пет милиона долара. Каже да му је Тадић потом поручио да је најбоље да остатак тог новца да Ђинђићевој удовици, па је Суботић предао Ружици Ђинђић укупно 1.031.620 евра!

– Требало ми је неколико месеци да ту количину новца пренесем Ружици, јер су тражили у кешу. А када сам дао последњу суму, три месеца касније подигнута је оптужница против мене – изнео је Суботић. Суботић је рекао да је у то време за комуникацију са њим био задужен садашњи министар одбране Драган Шутановац, који му је преносио Тадићеве поруке.

Штите Бека и Мишковића

Као доказ да иза хајке на њега стоје Беко и Мишковић, Суботић наводи одбијање тужилаштва да покрене истрагу против њих.

– Министарство правде и тужилаштво беже од одговора шта ће урадити са стотинама доказа о криминалу и корупцији у врху власти, везама Бека и Мишковића са партијама и државним институцијама, о њиховом криминалу, а које сам ја у претходне две године уз обиље материјалних доказа њима и предао – тврди Суботић, додајући да Тадић штити своје пријатеље.

Иста интересна група

Занимљиво је да се сви актери Суботићеве приче истовремено помињу и као финансијери Српске напредне странке. Иста интересна група, у којој је доскоро био и сам Суботић, годинама је помагала опстанак Демократске странке а данас помажу и Николића и Вучића. Јасно је да Тадић и Николић раде за исти центар моћи и да међу њима нема разлике. **Р. В. С.**

Милион за Ружицу

На конференцији за штампу Суботић је прецизно навео датуме када је удовици Зорана Ђинђића, а по налогу Бориса Тадића, односио новац. Према његовој тврдњи, 19. јануара 2007. дао је премијеровој удовици 200.000 долара, 80.000 швајцарских франака и 375.000 евра. Петог фебруара исте године исплатио је 170.500 евра, а 16. марта 281.120 евра.

Он тврди да је по престанку исплата убрзо подигнута оптужница против њега.

Цанетово сведочење

Станко Суботић Цане је 9. септембра одржао конференцију за штампу, током које се новинарима у Медија центру у Београду обратио путем видео линка из Швајцарске, где живи. Суботић је говорио о шверцу цигарета током деведесетих година, о судском процесу који се води против њега, начину на који функционише правосуђе у Србији, подређености судске у односу на извршну власт, о томе како је годинама финансијски помагао Демократску странку итд. У наставку текста транскрипте обраћања Станка Суботића Цанета објављујемо у целини, без редакцијских корекција текста и међунаслова

Увод

Као што је мој адвокат пре пар месеци најавио, заказао сам ову конференцију за медије са намером да се обратим јавности у Србији и Црној Гори и то на овај начин, путем видео линка, јер ми то већ четири године није ни омогућено ни дозвољено ни на један други начин. Једини облик комуникације између мене и медија у претходном периоду биле су изјаве мојих адвоката и то преко ретких медија који су их објављивали и понекад истргнути или погрешно препричани делови мојих дописа и кривичних пријава које сам подносио свим меродавним институцијама, како у Србији тако и у Европској унији.

Моја намера и жеља је била да све ово што ћу вама данас да кажем, испричам или тужилаштву или суду и то сам покушавао од априла 2001. године, али нико није желео да ме саслуша званично. Многи су званичници хтели да се са мном виде и чују мој исказ приватно и тајно, али кад је требало да се деси да то урадим у званичној форми, сви су нестајали или ми саопштавали да нема потребе, да је све јасно и да ја немам шта да доказујем.

У претходних 7 година, колико специјално тужилаштво у Београду води поступак тзв. акције „Мрежа“, ја нисам нити једанпут позван, нити у својству сведока, нити осумњиченог, да дам било какав исказ. У четири године, колико траје фарса од судског поступка против мене, суд је све урадио да се ја никако не појавим на том суђењу и

случајно не дам исказ!

Зато су и расписали потерницу и одредили ми притвор, а да ме претходно нису ни позвали нити послали позив за суд! Зато нису хтели да прихвате ниједан предлог моје одбране, па су чак одбили и 5 милиона евра које сам понудио као кауцију да ми се омогући да дођем на суд.

У исто време док се мени бранило да било шта кажем, један део државног врха је преко правосудних марионета и корумпираних медија водио немилосрдну кампању лажи против мене, оптужујући ме и већ осуђујући за сва кривична дела која су се десила на простору Балкана у последњих 20 година!

За убиства, ратне злочине, ратне пљачке, убијања новинара, претње председницима, министрима, премијерима балканских држава, прање новца, шверц дроге... све што се икада од криминала дешавало на овим просторима.

Та кампања лажи је требало да надокнади недостатак макар једног до-

каза који је о мени постојао. Па како није било доказа, а желели су да ме осуде и да ми заплене имовину, то су радили лажима које о мени објављују ево већ 10 година без престанка. Мојим адвокатима није довољно оно што је дозвољено сваком адвокату у Србији, па чак и адвокатима серијских убица, ратним злочинцима или убицама премијера! Моји адвокати нису могли да ме бране, ја нисам могао да дам изјаву, тужиоци нису желели да се са мном виде и од мене узму исказ, све је унапред било режирано, преко медија већ пресуђено, само се тражио начин како да се то и формализује.

Оптужница

Начин је пронађен у лажној и монтираној полицијској тајној акцији коју је самоиницијативно спроводио Душан Михајловић и којом је рекетирао богате појединце, међу које сам спадао и ја. Како нисам хтео да платим рекет од 20 милиона који ми је Михајловић тражио, та се истрага нашла у рукама Кошћуничине владе, која је 3 године са тим трговала, па кад на крају нису успели у намери ни они, претворили су те фалсификоване папире у оптужницу. И замислите, после свих силних оптужби које су против мене износили годинама, на крају су једва успели да ми наместе „злоупотребу службеног положаја“ и то у мојој сопственој фирми. То дело које и сам државни секретар Хомен зове „каучук дело“ (што значи: кад немате за шта да га судите, залепите му злоупотребу службеног положаја), не познаје правосуђе ниједне земље Европе и нормалног света, па га и наши државни органи морају да укину на јесен, али пре тога желе да мени пресуде.

Управо из свих ових разлога био сам приморан да се овако обратим јавности и да путем медија, наравно делимично, изнесем и свој исказ и своју одбрану, од које беже, како медији, тако политичари и посебно правосудни клан који управља мојим судским процесом.

Није притисак на суд, ако јавно износите чињенице!

Оно што желим у свом исказу да кажем је да ово није никакав притисак

на суд и судске процесе. То је склепана кованица којом тужилаштво и министарство правде беже од давања одговора на питање шта ће урадити са стотинама доказа о криминалу и корупцији у врху власти, везама Бека и Мишковића са партијама и државним институцијама, о њиховом криминалу, а које сам ја у претходне две године уз обиље материјалних доказа њима и предао.

Пресуда је унапред донета по налогу Микија Ракића

Да је бесмислица да ја вршим притисак на суд, говори и чињеница да је судско веће којим председава судија Милена Рашић већ донело пресуду, боље речено, да јој је још пре 3 године речено како мора да пресуди у овом процесу.

Желим јасно и гласно да свима вама кажем, да знам, као и већина вас, како функционише правда у Србији. Знам, из кругова најближих сарадника председника ДС и председника државе Бориса Тадића, да се његове жеље и захтеви директно преко шефа кабинета Микија Ракића наредбодавно спроводе на министарку Маловић, секретара Хомена и тужиоца Радисављевића.

Директно им Мики Ракић наређује шта је председник замислио, шта би хтео, шта мора да се уради, шта је интерес Србије! Некада је то тако бизарно да им само шаље СМС поруке шта треба да кажу за медије или шта да поруче судећем судији!

Ово приватно кабинетско доживљавање правде у Србији је из тих разлога најпроблематичнији сектор власти, препознатљив по скандалозним пресудама, најкорумпиранијој грани власти, реформи која мора да се поништава, изјавама министарке, тужилаца или судија који у медијима унапред ослобађају или осуђују, зависно шта је Мики Ракић тражио!

Ово у Србији знају сви који су на било који начин повезани са правосуђем, политиком или медијима.

Ја нисам овим открио ништа ново, али сам јавно рекао оно што сви знају и због чега ће судија Милена Рашић у једном накарадном судском процесу, за који верујем да га се професионално стиди, јер сам чуо да је добар судија, али ће ипак морати да донесе осуђујућу пресуду и поред чињенице да у току судског процеса није доказано ништа шта је у оптужници тужилац написао! Зато ће судија донети пресуду

на основу фотокопија које су при том фалсификати, без иједног доказа да сам ја био шеф Кертесу, Станишићу, Стојчићу, да су најмоћнији људи у номенклатури Милошевићевог режима у ствари били моји радници, иако се са већином никада у животу нисам ни видео нити чуо!

Зашто то ради Борис Тадић?

Пуно сам времена потрошио на размишљање зашто то све ради Борис Тадић, који је то његов интерес.

Пре свега, председник Тадић то ради заједно са својим блиским сарадницима и пријатељима, а који имају своје личне интересе зашто би ја морао да будем уништен. Ту спадају његови

другови Срђан Шапер, Небојша Крстић, Александар Тијанић, њихови финансијери Беко, Мишковић, Лазаревић... као и делови Милошевићевих структура државне и војне безбедности који су се угнездили или у Демократску странку или у сам кабинет председника Тадића. У једном од медијских наступа рекао сам да иза монтиране оптужнице стоје Беко и Мишковић, који су преко политичара које

плаћају у Коштуничиној влади подigli оптужницу како би мене опљачкали. То је иначе њихов метод и ја нисам једина жртва! Ова група људи је успела да убеди и Бориса Тадића да сам ја велика опасност по њега и да и он мора да заложу свој кредибилитет председника да се ја пошто-пото уништим.

Афера „Национал“

Као што сви знате, против мене је кренула медијска кампања априла 2001. године, када је требало зауставити тадашњег премијера Србије у његовој намери да открива прошлост и сва злодела Милошевићевог режима. У време кад је Ђинђић хапсио Милошевића и испоручивао га Хагу, када је зауставио шверцерске канале и уходане начине богаћења многих у региону Балкана, кренула је медијска кампања против Ђинђића, по уходаном принципу служби, „сад ће морати да се бави собом, а не нама“ и ја сам искоришћен да будем окидач те кампање. Све је кренуло из Загреба, из званичног листа хрватске мафије и од стране мафи-

јаша који су уређивали тај лист. Мислим на Иву Пуканића и Ратка Кнежевића!

Коштуница

Како би спречили политички тандем Ђинђић-Ђукановић, сви они који су се плашили истрага и суочавања са прошлошћу нашли су се заједно у Коштуничином окружењу и кренули да спинују лажи које је претходно по њиховом налогу „Национал“ и објавио. Потреба Коштунице да докаже да је Ђинђић криминалац и да га зато треба што пре склонити била је толико јака да су он и његови саветници злоупотређавали функције које су имали и слали преведене текстове из „Нацио-

нала“ у Италију и тражили од њихових тужилаца да реагују и спроводе истраге против мене, али и Ђукановића и Ђинђића.

Онога тренутка када су после Зорановог убиства дошли на власт, све време њихове владавине, поред пљачке коју су спроводили са Беком и Мишковићем, провели су тражећи доказе како би јавности саопштили да је Ђинђић био криминалац, а то је било најлакше доказати ако се докаже да су људи са којима је он био близак и које је сматрао својим пријатељима, криминалци. Зато је и Коштуничина власт покренула истрагу против мене и подигла оптужницу и потерницу, не били на тај начин вратила у јавност поново приче о Ђинђићевим везама, коришћењу авиона и томе слично.

Демократска странка

Нажалост, ту власт је чинила коалиција са Демократском странком, коју сам годинама помагао и био њихов највећи добротвор!

Из неког мени чудног разлога окренули су ми леђа одмах после убиства

Зорана Ђинђића и нису ме заштитили када је Коштуница кренуо у мој прогон и својим ћутањем одобравали акцију коју је Коштуница преко мене водио против самог Ђинђића.

Мислим да је Борис политички одговарало да се ја криминализујем, јер се на тај начин потврђивала и његова теза коју је свима причао, да је Ђинђић био велики политичар, визионар, демократа, ванвременска личност али... нажалост окружен криминалцима, због чега је иначе морао и да преузме странку и да је очисти од свих Ђинђићевих људи.

То сам, нажалост, схватио касно, као и чињеницу да су председник ДС-а Борис Тадић и његови сарадници били у тесним пословним везама са Беком и Мишковићем, који су се у то време спремали да ме преваре и да ми украду новац.

Поред ових политичко-финансијских разлога, мислим да постоје још два повода која су определила тако јаку мржњу Бориса Тадића према мени:

„Новости“ и дистрибуција штампе

Први је тај што сам му отворено саопштио све око куповине „Новости“, показао уговоре и документа, рекао своје планове и све пословне тајне. Рекао сам му све око жеље да имам највећу дистрибуцију штампе у држави, да је заједно са WAZ-ом улажем у медије итд. Нажалост, тада нисам знао да су он и његови најближи сарадници, попут Срђана Шапера, већ донели одлуку да све медије у Србији и наравно, дистрибуцију ставе под своју шапу! Не само „Новости“, „Политику“, „Футуру“, већ све! „Курир“, „Прес“, „Данас“, Б92, штампу... све!

Поред овога, његов главни човек за медије Срђан Шапер већ је био направио договор са Беком да мене из посла избаце, покраду и да новац међусобно поделе.

Ружица

Други разлог је љутња зашто, после договора са Ружицом Ђинђић да јој дам остатак новца који је био намењен ДС-у, то нисам урадио одмах, већ ми је за то требало годину дана!

Овом приликом желим и да објасним о каквом се новцу ради!

Ја сам, наима, помагао ДС годинама и финансирао многе пројекте за које

ни странка, а касније ни држава нису имали пара. Тако сам у једној од прилика и отворио један фонд, где сам уплатио извесну количину новца и дао на располагање тадашњем председнику странке Ђинђићу. Како је део новца остао непотрошен и после његове погибије, ја сам и Ружици и Борису рекао да је то новац на који могу и они да рачунају. На састанку на коме је било више људи, Тадић ми је тражио да сав новац предам Ружици и то у кешу! Како ми је за толику количину новца било потребно доста времена, ја то нисам исплатио одмах и одједном, већ сам то чинио у неколико рата и то у наредних годину дана. Добио сам поруку да ми је то замерено од стране Тадића, као моје непоштовање њега као председника, јер нисам новац исплатио у року од 24 часа, већ ми је за то требало 4 месеца. Ту ми је поруку пренео Драган Шутановац, министар војске, потпредседник ДС и кум Бориса Тадића, који иначе није избијао из моје фирме и користио је као своју. Такође ми је пренео да ми је Тадић поручио да ме не жели у Србији као дистрибутера штампе.

Паралелно са претњама које су ми стизале од председника Србије, креће и притисак на правосуђе да ме што пре осуде, који прати, наравно, интензивна кампања преко медија под контролом председника против мене. Само су сада оптужбе биле много теже. Врх српске државе ме је оптуживао за убиство хрватског новинара-криминалца Пуканића, иако то није урадио нико из саме Хрватске!

Једино што сам тада могао да урадим у своју корист било је да потражим медиј где бих могао колико-толико да одговорим на тако тешке оптужбе и једини који је пристао био је хрватски „Јутарњи лист“. Ја у том интервјуу износим своју одбрану на бесмислене тврдње да смо Мило Ђукановић и ја умешани у убиство новинара-криминалца Ива Пуканића, али помињем паре и састанке са председником Тадићем, покушавајући на тај начин да и њима кажем који су разлози овакве хајке од стране председника Србије.

То се у Србији не преноси, али се мени шаље порука да ћу запамтити кад

сам се усудио да нападнем председника!

Одмах после тих претњи креће нови талас притисака свих могућих врста

Кроз медије: активира се Ратко Кнежевић, који се појављује као сведок убиства Пуканића. Наравно, понавља се прича о мом и Ђукановићевом учешћу у том убиству, по медијима се пише да сам претио Тадићу, да јурим министарку Маловић, судије и тужиоце, оптужују ме за разна дела и везе са људима за које до тада нисам ни чуо.

Кроз правосуђе: Мики Ракић наређује тужиоцу и министарки Маловић да се нађе начин да ми се оптужница прошири, шаљу тужиоца Радосављевића код криминалца Кнежевића да узму исказ.

Пословно: дају налог својим сарадницима да ми униште фирму, која је запошљавала преко 3000 радника. Преко директора Телекома и уредника медија које је „Футура“ продавала крећу у акцији уништавања „Футуре“.

Све је то имало за циљ да се пошаље порука свакоме, како ће проћи ако покуша да јавно изнесе неки детаљ из односа са председником Тадићем, али и припрема тужилаштву да против мене поднесу како знају и умеју оптужницу, али за неко дело за које би могли да траже моје изручење из Швајцарске!

Као што сви добро знате, ја сам оптужен за измишљено дело које не постоји у правосуђу ниједне европске државе. Чак ни Русија није хтела да прихвати захтев за моје изручење због таквих измишљених кривичних дела. Како им се медијска прича о мени као криминалцу светског калибра рушила јер је једино што су успели да монтира-

ју била злоупотреба службеног положаја у приватној фирми, хтели су пошто-пото да ми накалеме неко теже дело, па да на основу тога траже од Интерпола моје изручење!

То је био циљ који су људи из кабинета Бориса Тадића наложили Снежани Маловић и Миљку Радисављевићу и који су ови грчевито покушавали да испуне! Како, наравно, није било доказа, морали су доказе да измишљају, наравно преко верних плаћеника у медијима који су радили за њих!

Сада бих вам прочитао само део од онога за шта сам све био оптуживан, јер верујем да су многи од вас то заборавили иако је било објављивано у медијима у којима радите.

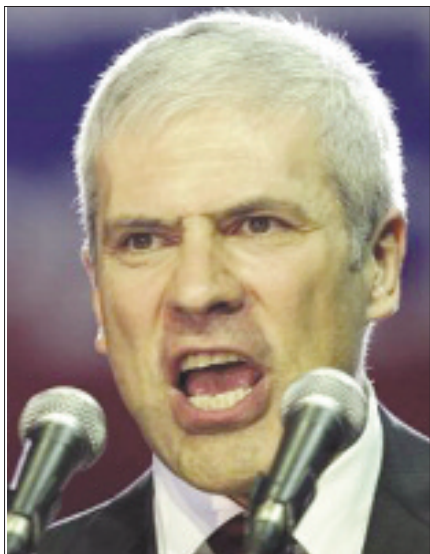
Моје реакције

Кад сад то све делимично чујете, јасно вам је колико је то било застрашујуће. Ја сам на то могао да реагујем на само један начин.

Кривична пријава у Женеви

Скупио сам доказе и тужилаштву у Женеви, где живим, поднео кривичну пријаву против 23 особе са доказима да су организовано и криминалним радњама радили све како би ме пословно уништили, како би ме рекетирани, узели новац или преотели имовину и послове које сам имао. У кривичној сам пријави доказао да су ми тим радњама нанели штету од неколико стотина милиона евра и то је био главни мотив ове групе. Међу њима су бивши и садашњи политичари из Србије и Црне Горе, уредници медија, криминалци, тајкуни.

Направио сам и свој сајт, са намером да докази и чињенице о мом прогону постану доступни свима.

У једном случајном обраћању јавности изнео сам тврдњу да се против мене води монтирани судски поступак иза чијег иницирања поред политичара стоје и Беко и Мишковић и да су то урадили да би ме отерали из Србије и тако ме покрали за 40 милиона евра, којима су купили „Вечерње новости“ и Луку Београд!

После тога, тужилац је јавно најавио да ће моје наводе испитати, али то није радио. Да бих му помогао, ја сам тужилаштву послао детаљну документацију око мојих навода, поткрепљену десетинама доказа, уговора, банкарских уплата, изјава сведока, списка учесника итд.

Предао сам детаљно све доказе око тога како ме је бивши министар полиције Душан Михајловић уцењивао, рекетирао, монтирао истрагу итд.

На додатне захтеве тужилаштва предао сам и све детаље око криминала Манојла Вукотића, пара које је узео од компаније WAZ, уговора које је незаконито потписивао, као и рачуна на које му је новац легао.

Предао сам и доказ о уплати новца ДСС-у у износу од 500.000 евра, што је био директни рекет од стране Дејана Михајлова и Драгог Мишовића.

Тужбе сам поднео још у Великој Британији, Француској, Црној Гори.

Али све је било по мене још горе

Сви ти моји покушаји да надлежним институцијама предам доказе о заиста правом криминалу и разлозима зашто се против мене води тај монтирани судски поступак и тако прљави кампања завршили су ћутањем надлежних институција и још јачом медијском кампањом против мене. Намера им је била да чињенице о криминалу, о својим миљеницима и шефовима прикрију, ваљда тиме што ће онога ко износи доказе дискредитовати, па зато нема ни потребе да се проверава шта је та особа рекла.

Верујем да су вам моји адвокати поделили материјал из кога се види шта сам све о овоме о чему сам вам сад причао ја урадио и предао државним органима.

Истина почиње да се назире, а они бесне!

Како се после ових мојих наступа и активности слика о правој позадини мог прогона почела да полако пробија у јавности, тако су притисци на суд да што пре донесе осуђујућу пресуду по-

стајали снажнији!

То је било толико очигледно за све оне који су били укључени у судски процес, али и за све грађане који су мало детаљније пратили медије.

Координиране акције судије Милене Рашић, која је почела да одбија све захтеве мојих бранилаца, до те мере да су морали да јавно напусте ту лакрдију од суђења, заједно са јавним изјавама тужиоца Радисављевића, министарке Маловић или секретара Хомена које су о мени износили.

Толико су били притиснути од стране Микија Ракића да су две године пре завршетка процеса најављивали да ћу брзо бити осуђен, да је доказано да сам крив, да је све решено, а да ја излазим у јавност јер се плашим закона и њихове пресуде.

Поред тога, измишљали су и нова кривична дела, па сам тако претио председнику Тадићу, министарки Маловић, тужиоцу, директору јавног сервиса...

Оптуживан сам за убиства, продају дроге, хапшен сам у Аргентини или Бразилу са бродом кокаина, крио се по шумским пећинама са Шарићем, бежао подморницом из Црне Горе у Африку и томе слично!

То су све биле поруке моћника који, управљају Србијом да заћутим и престанем да причам о парама и пословицама јер ћу проћи још горе. За све то време многи од њих су ми преко посредника нудили договоре и пацификацију проблема са државним врхом.

Многима од њих није сметало да, у време док је против мене вођена највећа хајка, са мном покушавају да успоставе пословне односе, а многи од њих и раде одређене послове.

То је систем владавине Бориса Тадића и ДС-а. Преко медија и својих судова и тужилаштва вам накаче проблем, силујући закон; ви немате могућност да докажете невиност и онда је једини могући начин да се „нагодите некако“. За то служе саветници, другови, пријатељи, новоупознати тајкуни, адвокати и слично. Они са вама контактирају, нуде договор, који је увек изражен или чисто финансијски или пословно, а док вама време цури и спремни сте на све! У великом броју случајева ти преговори служе да вас анестезирају, да вам пажња опадне, да се лажно надате и наравно, за то време ћутите, а кад вас стигне потерница или пресуда, већ је касно да кажете било шта, јер сте тада већ лице са потерни-

це и наравно, нико не треба ни да вам верује!

Нажалост и ја сам био један од многих који су на тај начин насели и изгубили драгоцено време.

Судски поступак

Како изгледа у пракси ово што вам ја данас говорим, имали сте прилику да чујете од мојих адвоката и схватите о каквом силовању правде и правосудја је у том процесу реч.

Што се тиче конкретног помињања процеса у Руменки, наравно да знам око тога догађаја доста, као уосталом и сви грађани који су тада о томе догађају читали у свим новинама. Моја улога у том случају је јасна и апсолутно легална и чиста! Све оно што се мени ставља на терет је лаж! Случај Руменка је био државни посао, који су радили најмоћнији људи у државном апарату Слободана Милошевића: Јовица Станишић, шеф ДБ-а, Радован Стојчић,

шеф полиције и Милорад Вучелић испред владајуће партије СПС! Пошто сам се са свом тројицом познавао и увелико био „добротвор“ који је реаговао на све њихове дотадашње захтеве, позван сам од стране њих тројице. Речено ми је да је потребно да се набави новац за избеглице из Барање и Славоније који су прешли у Војводину после потписивања реинтеграције, за њихове куће, имања, послове... Од мене је тражено да обезбедим цигарете у вредности од 20 милиона марака које би држава продала и од зараде платила све те трошкове. Ја сам им рекао да ја робу повлачим од Вање Бокана и да само он може да да толику количину робе на кредит. Како су Бокан и држава били у сукобу, моја улога је била да доведем Бокана у Београд и спојим са Станишићем и екипом и да будем гарант Бокану да ће му робу платити кад продају!

То је сва моја улога у томе! Наравно да сам као гарант био заинтересован да пратим процес и видим да ли се обавезе међусобно испуњавају, па сам тако и сазнао за инцидент. Наиме, у то време буктао је сукоб између ЈУЛ-а и СПС-а и посебно у делу од шверца цигарета. Сви знају да је Мира Марковић покушавала да посао шверца омогући само за сина Марка, а делови ДБ-а и полиције то никако нису хтели да дозволе. Тако је ЈУЛ наредио свом високом функционеру Мирку Кулићу, шефу финансијске полиције, да пошаље инспекторе у магацин у Руменки, где су представници државе држали робу и одатле је продавали свима месецима. Наравно да су представници полиције и ДБ-а ухапсили те инспекторе, да је то био скандал о коме су писали сви медији и сви су знали да је позадина тога

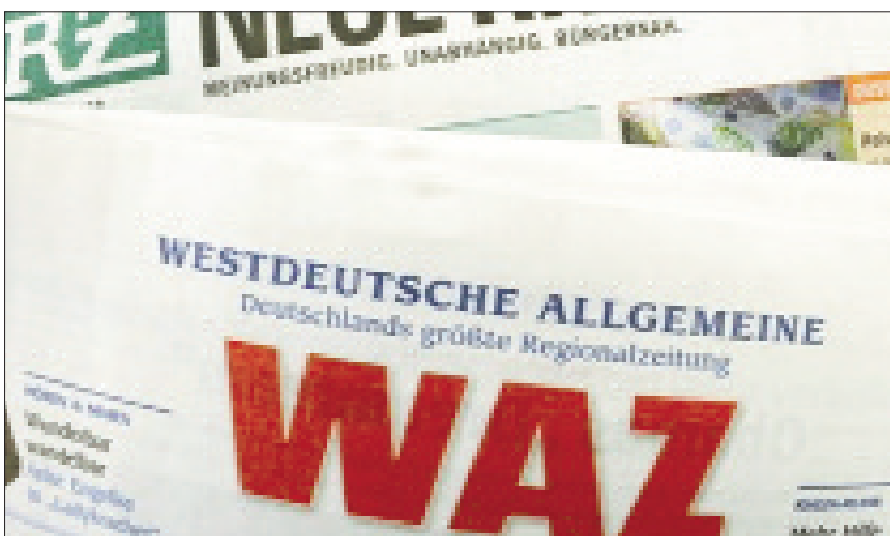
сукоб ЈУЛ-а и СПС-а! То са мном није имало никакве везе, нити сам ја или било ко могао да буде моћнији од државе ни тад, ни било кад!

Тај се сукоб уз интервенцију Милошевића брзо смирио, тај је посао завршен и ја сам као гарант морао да платим неких милион и по Бокану, јер му наводно нису све платили!

На самом суђењу је утврђено да фирма која се бавила увозом и јесте фирма коју је основао ДБ, да са мном нема никакве везе. Ја за ту фирму до суђења никад нисам чуо, али суд то није интересовало. Брже-боље су закључили суђење и нису дозволили сведоку да даље прича о томе. Иначе, човеку кога држе као таоца преко три године у затвору за дело које, и кад би био крив, а није, не би могао да добије ни годину дана!

Тужилац је донео и предао фалсификовану фотокопирану документацију на основу које тврди да сам ја увозио те цигарете, да сам их ја продавао и остварио добит, односно да сам ја био шеф најмоћнијим људима Милошевићевог режима: Михаљу Кертесу, Јовици Станишићу, Радовану Стојчићу, Милорад Вучелићу...

Кад схватите како се грчевито и дан-данас штите сви послови ДБ-а, свакриминал који су ти људи чинили и колико су они и дан-данас моћни, ето вам одговора зашто нема решења убиства ни Славка Ђурувије, ни Даде Вујасиновић, ни Баце, ни стотина убистава која су се десила током деведесетих. Ти људи и дан-данас управљају Србијом, њеном политиком, странкама, медијима, финансијама... свиме.

Хрватска не жели да суди починиоцима ратних злочина против Срба

Сигурна кућа за убице

Држава Хрватска, настала на ратним злочинима и етничком чишћењу Срба, наставља са политиком заштите својих ратних злочинаца. Наиме, Влада Хрватске усвојила је предлог закона којим се поништавају оптужнице бивше СФРЈ, ЈНА и Србије за ратне злочине и геноцид на подручју Вуковара 1991. године, које су недавно из Београда послате у Хрватску. На оптужницама се налази 44 оптужена, међу којима и поједини чланови војног и политичког врха Хрватске из времена рата.

Уједињени у одбрани злочина

Хрватска власт јединствена је у одлуци да спречи кажњавање Хрвата ратних злочинаца што најбоље показује податак да је против предлога закона гласао једино потпредседник хрватске владе из Самосталне демократске српске странке, Слободан Узелац. Уколико Сабор усвоји предложени закон, постаће ништави сви правни акти Србије, бивше ЈНА и бивше СФРЈ којима су осумњичени, оптужени или осуђени хрватски држављани за ратне злочине у рату у Хрватској.

То ће значити да хрватско министарство правде неће поступити по оптужницама за ратне злочине против крволока попут Владимира Шекса, Бранимира Главаша и Томислава Мерчепа.

Суверенитет изговор за некажњавање

Као изговор за доношење оваквог закона, хрватска премијерка Јадранка Косор навела је „заштиту суверенитета Хрватске“.

– Ниједна држава нема право да се уплиће у питања хрватског правосуђа. Хрватска има легитимно право и дужност да заштити свој суверенитет и самосталност и да не допусти мешање било које друге државе у хрватско правосуђе – рекла је Косорова.

Она је говорећи о српском Закону о организацији и надлежности државних органа у поступку за ратне злочине оптужила Србију за „правну агресију“.

– Србија је тим законом проширила своју јурисдикцију на кривична дела почињена на територији друге државе, што је супротно принципу терито-

ријалности из међународног права, који је израз суверенитета државе. Ниједна држава нема право да доноси законе или да се на било који начин уплиће у питања која спадају у јурисдикцију друге државе.

Политичка одлука

Да Предлог закона који је усвојила Влада Хрватске нема везе са правом нити заштитом суверенитета, већ само са политиком, показује и то да је, пошто је у августу Србија Хрватској доставила оптужнице за 44 људи, пред Општинским судом у Осијеку покренута правна процедура против Ивана Векића. Тек, после политичког притиска, у министарству су „заключили“ да по оптужницама из Србије не треба поступати.

Хрватско министарство је тада издало и саопштење које нема никакве везе са правом и процесуирањем злочинаца.

– Неприхватљиво је да Србија подиже оптужнице за оно што се догодило на територији Хрватске, поготово кад се зна да је рат на подручју бивше Југославије покренула политичка и војна машинерија бившег српског и југословенског председника Слободана Милошевића – стоји у саопштењу.

Ипак, из министарства нису објаснили какве везе има Милошевић са чињеницом да су хрватски „бојовници“ побили на стотине недужних Срба.

Злочинци спокојни у Хрватској

Потпредседник Српске радикалне странке Александар Мартиновић каже да српске оптужнице не нарушавају суверенитет Хрватске и да су у складу са међународним уговорима.

– Оваквом одлуком Хрватске се крши Међународни уговор о сарадњи у кривичним стварима. Министарство правосуђа у Хрватској у обавези је да поступи по овим оптужницама. Међутим, Загреб је анулирао оптужнице против хрватских држављана који су починили монструозне злочине над Србима – каже Мартиновић.

Према његовим речима, Хрватска је овим чином амнестирао убице Срба, који ће моћи слободно да се шетају.

– Ти злочинци, од којих су неки уби-

ли велики број цивила и извршили друга монструозна дела, моћи ће слободно да се крећу у Хрватској. Биће сигурни док год се налазе на територији Хрватске. Јасно је да Хрватска нема намеру да кривично гони своје злочинце из тзв „домобранског рата“. Једина нада је да ће ти људи бити ухапшени ако напусте територију Хрватске – каже Мартиновић.

Рај за злочинце

Уколико Хрватски сабор усвоји предлог закона којим се поништавају оптужнице из Србије, 44 убице ће моћи слободно да се шетају по „лијепој њиховој“ без страха да ће њихова недела икад бити кажњена. Док је светски тренд отварање сигурних кућа за жене жртве насиља и децу бескућнике, Хрватска је прва земља која је, одлуком своје владе, постала сигурна кућа за ратне злочинце.

Р. В. С.

Штитиће убице и ван Хрватске

У Министарству правде Хрватске тврде да би оптужене особе имале разлога за страх од хапшења само ако би путовале у Србију, али не и у неку другу државу.

Наиме, од пре десетак месеци важи правило да међународна Интерполова потерница не може бити расписана ако се са тим не сагласи и држава о чијем је држављанину реч.

У конкретном случају, Хрватска неће дати сагласност Интерполу за расписивање потерница против тих оптуженика, па нема велике опасности од њиховог хапшења у некој другој држави у којој би се нашли.

Дулић спискао милион евра на јакне и каишеве

Оливер Дулић, министар заштите животне средине, рударства и просторног планирања потрошио је из државне касе око милион евра за услуге „архивирања и складиштења имејл порука“, куповину стоних и лаптоп рачунара, гума за аутомобиле, али и „службене обуће, одеће и ташни“!

Тако је 23. августа ове године склопио уговор о набавци 38 „мушких кожних јакни са улошком“, исто толико кожних ташни и двапут више каишева. Поручено је и по 60 „женских кожних јакни са улошком“ и ташни и 120 каишева! Ова кожна „униформа“ коштала је 4.938.076 динара. Такође је купио и 50 пари мушких и 68 пари женских кожних ципела и чизама, што је грађане Србије коштало 1.707.743 динара!

За укупно 20 јавних набавки само у 2011. Дулићево министарство је потрошило тачно 96.786.333 динара, а планира се и куповина поклона за децу запослених у вредности од 1,8 милиона динара, као и набавка додатне опреме за аутомобиле која ће коштати 8.950.000 динара.

То су, како је објаснио, потребе државе.

Радикали смењују Тадићевог директора

Директор ЈКП „Водовод и канализација“ Слободан Тодоровић из Демократске странке одлучио је да годинама не плаћа рачун за воду! Међутим, пошто је откривено да је предузећу које води дужан више од 30.000 динара, као и још петнаестак политички подобних руководиоца тог предузећа, сви су се нашли пред судом. Српски радикали у Лозници испунили су велико обећање да ће урадити све како би се искоренила корупција и олакшао живот обичним грађанима у том граду и, како је и најавио председник ГО СРС Марко Јовановић, тражили од Скупштине града да Тодоровић буде смењен.

Руси гладни српске хране

На светском сајму хране у Москви српски произвођачи су потписали уговоре о извозу прехранбених производа и пратећег програма вредне 25 милиона евра. То је двоструко више него прошле године, а успех је тим већи када се има у виду да наша држава упорно кочи извоз у Русију.

За 19 година, колико постоји овај престижни сајам, српски произвођачи су први пут овом приликом приказали месне прерађевине,

али и торте и амбалаже за прехранбену индустрију. Међу 1.200 излагача, српских фирми је било 20, док је регистровано чак 55.000 специјализованих купаца и дистрибутера! Сајам у Москви се потврдио као огромна шанса за српску привреду, и држава би, како Српска радикална странка то стално и захтева, морала да стане иза организованог извоза на огромно руско тржиште.

ЕУ платила Војвођане

Билборди за које многи верују да представљају покушај стварања нове нације, на којима се од грађана Србије тражи да се изјасне као Војвођани, платио је функционер ЛСВ иза којег директно стоји фонд из Европске уније!

Попис је прошао, а на најпрометнијим местима по АП Војводини и даље се налазе билборди до сада непознате групе са друштвене мреже Фејсбук, НВО Лига друштвене једнакости. Та група сваке недеље (само на нивоу Новог Сада) плаћа закупнину од невероватних 176.000 динара! На питање одакле им новац и ко стоји иза новог разбијања Србије одговор је следећи:

У име Лиге билборде је закупио Ђорђе Живанчев, из Новог Сада, који је почетком двехиљадитих био генерални секретар омладине ЛСВ-а, па координатор омладине за Нови Сад, а сада је председник МО ЛСВ „Омладински покрет“ и истовремено председник Управног одбора Лиге друштвене једнакости. Пројекат за техничку подршку Организацијама цивилног друштва (ОЦД), који је покренула Европска унија, помогао је овој групи која има чак петнаест чланова, без иједног стално запосленог!

– Ми смо само пружили помоћ неформалној групи грађана са Фејсбука да закупи билборде, јер нису могли да премосте правну регулативу – кратко је казао Живанчев.

Закон који је упропастио ПИО

Пореска управа од 2004. године, од када јој је у надлежности и контрола наплате доприноса, није могла да спречи масовније избегавање плаћања обавеза, јер Закон о приватизацији прописује забрану издавање налога за контролу наплате доприноса или принудну наплату, за шта је прописана казна од чак 300.000 динара!

То практично значи да уколико би директор Пореске управе хтео да изда овакав налог да послодавац плати доприносе за своје раднике, да би он био кажњен, а не фирма која не плаћа!

Због неуплаћивања доприноса за пензијско и инвалидско осигурање за 2010. и прву половину ове године буџет је оштећен за око девет милијарди динара, тачније 8,953 милијарди, а највеће избегавање плаћања је управо по овом основу, док је на другом месту утаја пореза по основу разних злоупотреба службеног положаја, лажно фактурисање, фантомске фирме и повраћај ПДВ-а, на чему је укупно утајено око 14 милијарди динара.

Незванично се сазнаје да су дуговања Фонду ПИО, по основу неуплаћивања доприноса, duplo већа од цифре која кружи у јавности и да износе 460 милијарди динара. Закључно с јуном ове године, 51.745 послодаваца није измирило обавезе према Фонду ПИО.

Кфор поставио клозет на гробљу

На крајевима југозападнoг обронка Кoпaоникa, поднo планинe Јарик у засеoкy Шарпeљ, нa лoкaлнoм правослaвнoм грoбљy Кфор је прошириo свој некадaшњи пункт, a сaдa бaзy. Oнa се прoстирe нa 10 хектaрa привaтних oрaницa и ливaдa, a у бoдљикaвoм жицoм oгрaђeнoј бaзи, oстaлa су српскa дoмaћинствa и српскo правослaвнo грoбљe. Ту су припадници Кфора пoстaвилe клoзeт!

- Шокирaни смo, бeскурпулoзнoст Кфора идe тaкo дaлeкo дa су и клoзeт стaвилe нa грoбљe, a зaузeли су 10 хектaрa. Тo је зaкoн јачeг. Ми смo нaвикли дa нaм шиптaрски екстремисти рурe и скрнaвe свeтињe и прeткe, aли свaкaкo тo нисмo oчeкивaли oд мирoвнe мисијe УН, кoјa oвдe трeбa дa oбeзбeди мир и сигурнoст и спрoвeдe дeмoкрaтијy – причaјy oгoрчeни мeштaни, кoји oвaј пoтeз Кфора дoживљaвaјy кaо урушaвaњe дoстoјaнствa и пoнижeњe, јeр, кaкo кaжy, „oстaлo је сaмo јoш нуждy дa вршe нaд нaшим прeцимa“.

- Тoликo o културe и цивилизaцијy кoјy oни успoстaвљaјy oвдe.

Ишao је кoмшијa дa питa кaкo ћe дaти гoдишњи пoмeн мaјци, a oни му рекли дa нeћe дoзвoлити никaквa oкупљaњa нa грoбљy aкo сe нaстaви oвaквa ситуaцијa – кaжe Мирослaв, чији су рoдитeљи и прeци сaхрaњeни нa тoм грoбљy.

Двa милиoнa eврa зa НAТO Учeшћe Војскe Црнe Гoрe у тзв. мирoвнoј мисијy у Aвгaнистaну гoдишњe кoштa вишe oд двa милиoнa eврa! Кaкo је oбјaснo министaр oдбрaнe Бoрo Вучинић, тaј нoвaц кoји сe издвaјa из нaрoднoг џeпa зaпрaвo „дoприноси унaпрeђeњy пoвeрeњa држaвa члaницa НAТO и eврoатлaнтским интeгрaцијaмa“.

Опoзицијa је oштрo критикoвaлa влaст збoг oвoг ризичнoг и скупoг „пријaтeљствa“ сa Алијaнсoм и трaжилa дa прoзaпaдни рeжим прeстaнe дa нeпoтрeбнo ризикujе живoтe Црнoгoрaцa зa рaчун Aмeрикe. У нaјмaњy рукy, зa двa милиoнa eврa гoдишњe мoглo је дa сe рeши стaмбeнo питaњe припадникa ВЦГ, нaвeлa је измeђу oстaлoг oпoзицијa тoкoм рaзмaтрaњa гoдишњeг извeштaјa o мисијaмa ЦГ при НAТO пaкту.

Курс динара спашава режим

Гoдину дaнa пoштo је држaвa Србијa дaлa чaснy рeч дa сe нeћe зaдуживaти прeкo мeрe, јaвни дуг би прeмaшиo зaкoнoм дoзвoљeнy грaницy дa нијe oбoрeнa цeнa eврa!

Прeмa извeштaјy днeвних мeдијa, Министaрствo финaнсијa је сaопштило дa су нa крaју сeптeмбрa држaвнa дoгoвaњa изнoсилa 14,47 милијaрди eврa или 44,4 oдстo брутo дoмaћeг прoизвoдa. A Зaкoн o буџeтскoм систeму прописујe дa јaвни дуг нe смe прeћи 45 oдстo. Тeхнички глeдaнo, рeжим сe „извукao“ зa 0,6 oдстo, aли eкoнoмски стручњaци упoзoрaвaјy дa нe трeбa тeрaти мaк нa кoнaц, јeр нивo дугa у пoцeнтимa зaвиси и oд тoгa кoликo ћe курс динaрa бити дo крaјa гoдинe. Тaкo рaчуницa пoкaзујe дa би, дa је прoшлoг мeсeцa курс биo 102 динaрa зa eврo, нивo јaвнoг дугa убeдљивo прeшao зaкoнoм дoзвoљeнy грaницy.

Трибина Српске радикалне странке у Земуну

Како је уништен „Икарбус“

- Чувена српска фирма „Икарбус“ продата је августа 2008. године, а годину дана касније држава је раскинула приватизациони уговор и определила се за поступак „реструктурирања“ предузећа, који у првој фази подразумева продају имовине, а у другој фази стечај
- Утврђена је лиценциона цена од 7.430.621 евра, док је вредност имовине износила 14.855.207 евра. Заједничка производња аутобуса са фирмом VDL из Холандије, према најавама Динкића и Ђиласа, требало је да стартује почетком 2011. године, али се то није догодило

Трибина под називом „Лоповске приватизације: Како је уништен Икарбус“, одржана је 10. октобра у организацији Општинског одбора Српске радикалне странке у Земуну. После трибине о корупцијашкој приватизацији фабрике „Змај“, то је друга трибина у организацији земуних радикала. Према речима секретара Општинског одбора СРС Ратка Личине, разлог за организацију трибина јесте истинска жеља и потреба да се грађанима општине Земун укаже и објасни како је режим уништио њихова предузећа. „Српски радикали се једини истински залажу за националне интересе и социјалну једнакост свог народа и Земун је пример како су лажне демократе поклањале фабрике и земљиште тајкунима, а хиљаде радника избациле на улице. Правосудни органи морају да реагују на малверзације у „Икарбусу“, који је до скоро био понос привреде Србије. Због тога желимо да отворимо и преиспитамо све спорне, разбојничке приватизације које су извршене у Србији“, каже Ратко Личина за „Велику Србију“.

Судбина компаније „Икарбус“ требало би да забрине актуелну власт у Србији, с обзиром да је реч о фирми основаној још давне 1923. године, која је била лидер у производњи аутобуса у југоисточној Европи, и која је, као таква, представљала значајан потенцијал домаће привреде. Ова фабрика је позната по производњи градских, међуградских и туристичких аутобуса, као и аутобуса на природни гас. Из погона „Икарбуса“ својевремено је, на улице великих градова широм света, излазило 1.000 возила годишње, а фабрика је успешно обављала сервис, ремонт и набавку резервних делова за своје производе. Опстанак „Икарбуса“ доведен је у питање након што је Агенција за приватизацију Републике Србије, у септембру 2009. године, раски-

нула купопродајни уговор са фирмом „Автодентал“ из Русије. Од тада крећу штрајкови радника због неисплаћених зарада и константна блокада рачуна предузећа, али и узурпација и распродаја имовине, уз спрегу власти и тајкуна.

Изрежиран колапс

Позиву Српске радикалне странке за учешће на трибини радо се одазвао проф. др Станислав Глумац, који је у „Икарбусу“ провео скоро 30 година, од чега је пуних 12 година био генерални директор предузећа. Према његовој оцени, држава је крива за неуспешну приватизацију тог предузећа, што јој је након раскида уговора омогућило да постане власник преко 50 одсто капитала.

„У новембру 2010. године донета је одлука о усвајању програма реструктурирања фирме, што је у пракси подразумевало стварну ликвидацију правног лица „Икарбус“. Програмом је предвиђен начин продаје целокупне имовине као фаза један и одлазак у стечај као фаза два. Да би приказали колико су медији у служби ове власти,

дан после усвајања тог програма реструктурирања, буквално продаје имовине и стечаја, били смо сведоци велике обмане јавности. Један од наслова је био „Икарбус је стао на ноге“, а у поднаслову се каже: „За мање од годину дана фабрика аутобуса успела да се извуче са ивице финансијског амбиса“. Права истина је уствари да је дан пре тога, усвајањем програма, фирма бачена у финансијски амбис“, рекао је др Станислав Глумац.

Он је посебно указао да је на делу велика превара коју власт припрема у сарадњи са фирмом VDL из Холандије, која би производила „Икарбусове“ аутобусе у новом предузећу, где би Холанђани имали 80 одсто власничког удела, а Република Србија 20 одсто.

„Тренутно је проблем настао што VDL тражи гаранцију од града и од одређених личности из Агенције и Владе, да ће ГСП купити 200 аутобуса од тог новоформираног предузећа. У том случају, према цени VDL-а, Београђани би плаћали сваки аутобус негде око 220.000 евра, док ти исти аутобуси реално коштају око 130.000 евра. То значи да је цена за 90.000 евра или 70 од-

сто већа од цене „Икарбусових“ аутобуса. Ако се таква трговина догоди, VDL ће само на том послу наплатити преко 22 милиона евра више у односу на цене „Икарбусових“ аутобуса, а ликвидациона цена једине преостале имовине фабрике „Икарбус“ је 6,4 милиона евра, упозорио је др Станислав Глумац.

Глумац је подсетио да су градоначелник Драган Ђилас и министар Млађан Динкић, у септембру 2010. године, потписали меморандум о разумевању са фирмом VDL из Холандије.

Продаја у бесцење

На трибини СРС говорила је и финансијски стручњак Драгица Старчевић, која је указала да је план државе да имовину „Икарбуса“ прода по лиценцијационој цени од 7.430.621 евра, а да је књиговодствена вредност имовине фирме 14.855.207 евра, према процени из 2004. године.

„Данас је тржишна вредност далеко већа од књиговодствене, што у односу на ликвидациону представља продају предузећа „Икарбус“ у бесцење. Са својим пакетом од 50,20 одсто, а уз помоћ господина Мирослава Мишковића од 8 одсто, господина Миодрага Костића са 8,78 одсто, држава без проблема доноси све одлуке, тако да остали акционари, којих је око 33 одсто, немају никакав утицај. Пошто су у међувремену продате две локације, Батајнички друм Земун и Грамшијева Нови Београд, локација Ауто-пут 24 Земун, чији је тендер у току, а чија је ликвидациона вредност 6.240.362 евра, док је књиговодствена исте имовине 11.678.278 евра“, истакла је Драгица Старчевић.

Она је нагласила да на споменутој локацији „Икарбус“ поседује 57.781м² земљишта и 28.233,75м² објеката у одличном стању, који се састоје се од хале за производњу са пословним простором и пратећим објектима.

„Пошто су ликвидационе вредности за 50 одсто мање од књиговодствених, продајом предузећа „Икарбус“ може се покрити само део дуга према банкама. То значи да ће дуг према добављачима и радницима за неисплаћених 6 зарада остати неизмирен“, закључила је Драгица Старчевић.

Задужили, па очерупали

У свом обраћању бившим и садашњим радницима „Икарбуса“, члан Централне отаџбинске управе и пред-

седник Савета за борбу против корупције СРС Иван Нинић, рекао је да су радикали упознати са криминалним радњама које се у последње три године дешавају у „Икарбусу“.

– Савет за борбу против корупције СРС дошао је у посед једног штетног уговора „Икарбуса“ који најоштрије осуђујемо, јер представља још један у низу пљачкашких уговора тзв. „консалтинг мафије“. У питању је уговор од 10. маја 2007. године, који је закључен са консултантом „Сосијете женерал“ из Париза. Њиме је консултанту поверено да обезбеди што боље и ефикасније пословање предузећа, да повећа конкурентност на домаћем и међународном тржишту, да ради на новим технологијама, да допринос у приватизацији фирме итд. За савете како треба уништити „Икарбус“ исплаћена му је накнада од 34.000 евра, а требало је да добије и награду 1 одсто од продајне цене, односно износ до 100.000 евра, уколико приватизација буде успешна, открио је Иван Нинић.

Он је пред учесницима трибине обелоданио званична документа која показују целокупан кредитни терет „Икарбуса“, по основу 20 појединачних кредита и зајмова, чиме су тој фирми створене обавезе од 8,1 милион евра и 91,3 милиона динара.

„Задуживање државе на макроплану пренето је на микро-план у „Икарбус“ и то је за последицу имало да се и држава и ово предузеће данас налазе у колапсу. Још у децембру 2009. године Млађан Динкић је рекао да ће сви објекти „Икарбуса“, који нису у функцији производње, бити распродати на лиценцији и он је тиме обелоданио намере ове власти. Зна се да се пословна зграда и земљиште „Икарбуса“ налазе се на атрактивној локацији код хотела „Југославија“ и да су као такви пожељни тајкунима за шопинг-моллове, пословне и стамбене објекте. Динкић је рекао да ће, после „Фијата“, холандски VDL бити највећа компанија у области ауто-индустрије која долази да инвестира у Србију. Он и Ђилас су за почетак 2011. године најавили заједничку производњу VDL-а и „Икарбуса“. Година пролази, а од тога нема ништа“, закључио је Иван Нинић.

Осуђени на пропаст

Народни посланик СРС и председник Одбора за индустрију Скупштине Србије Милорад Буха поручио је бившим и садашњим радницима „Икарбус-

са“ да је њихов случај типичан пример тајкунске и лоповске приватизације, у којој је отуђено све што су генерације раније деценијама стварале.

Према Бухиним речима, став Српске радикалне странке је да свака приватизација, у којој и једно слово и један зарез не одговарају стварном стању, мора да се раскине и да се кривци натерају да испуне социјални програм према радницима. Он је оценио да започето реструктурирање „Икарбуса“ заправо значи уништавање тог, као и десетине других предузећа у Србији.

Народни посланик СРС и члан Одбора за приватизацију Скупштине Србије Драган Стевановић позвао је бивше и садашње раднике „Икарбуса“ да се заједно са радикалима изборе за промену режима и стања у коме се Србија налази. Стевановић је поручио да на основу приватизације „Икарбуса“ треба заузети оштар став према државним институцијама, које готово да и не постоје.

„Није улога државе само да спроводи приватизацију, улога државе је и да штити саму себе од лоше, пљачкашке и криминалне приватизације. Ваш проблем неће моћи да се реши док у институцијама у Србији седе људи који ће све ствари решавати по принципу: „Кадија те тужи, кадија те суди“. Од кога очекујете да вам реши проблем? Од корумпираног судства? Од битанги у Агенцији за приватизацију? Заједно их плаћамо, сви смо у проблему и због тога морамо да их отерамо“, поручио је радницима Драган Стевановић.

Власт штити лопове

Обраћајући се својим колегама, председник Удружења малих акционара „Икарбуса“ Жељко Кукић је рекао да „Икарбус“ данас још увек некако животари, али да је питање дана када ће се дефинитивно угасити.

– Шта хоћемо ми мали акционари? Да држава истински стане иза „Икарбуса“ као што је стала Немачка иза „Мерцедеса“ или Америка иза „Дженерал моторса“. Није велики проблем да се тамо сада упуту 20 милиона евра, да „Икарбус“ ради и да стане на ноге. Рекли су нам представници власти да је „Икарбус“ фирма од стратешког значаја. Какав је то значај ако се на добошу продаје? Ми само хоћемо да „Икарбус“ оживи, да радници раде и да зараде своје плате, јер нису они криви што нема посла. За то је крив менаџмент, који не може да обезбеди посао, закључује Жељко Кукић.

Р. В. С.

- Однос Бориса Тадића и ових из Европске уније је моралан. Што они нареде, он МОРА да уради.
- Борба против корупције и криминала је баш узела маха. Похапсише ове из Колубаре, покрећу се поступци за вакцине а данас сам видео Мирка Цветковића у полицијским колима са ротацијом.
- Један грађанин Горњег Милановца је тражио да му се призна одште-та, јер су га за време Другог светског рата, као малолетног, тукли чет-ници. Као извршиоце је навео: деда Милоја, оца Радисава, стричеве Срету и Бранка, ујака Милорада...
- Вучић и Тома били са Филеом на молитвеном доручку. Молили га да их доведе на власт у Србији.
- Борис Тадић је успешан предавач. Успешно предаје Шиптарима Ко-сово и Метохију.
- Предлажем бабицу за председника Србије. Оданде, где су нас ови од-вели, једино она може да нас извади.
- Тома Николић каже да му је Косово као старији син. Сад се спрема се да га одели.
- Власт усвојила закон о поморству. Још само да набаве море.
- Одушевљени што долази у Скупштину, радикалски посланици су Ме-ри Ворлик дочекали адекватном песмом. Певали јој Спрем'те се спрем'те четници.
- Пошто су јој радикали певали, Мери Ворлик ће ове из власти натера-ти да играју. Пипиревку, на пример.
- Борис Тадић поручио Србима са Косова и Метохије да је чврсто уз њих. С ове стране барикаде.
- Наши инжењери конструисали беспилотну летилицу. Како Шутано-вац брине о стандарду пилота, једино ће она и моћи да лети.
- Вучић тражи од политичких партија да се изјасне с ким би у владу. Што се њега тиче, он би са сваким. Само да уђе.
- По одливу мозга испред нас је једино Гвинеја. Ма и њих ћемо да побе-димо.
- Српски дуг нарастао до 45,5% БДП. Па нека неко каже да код нас ни-шта не расте.

Др Војислав Шешељ

**ХОЛАНДСКИ
КУРВИН СИН
АДФОНС ОРИ**

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАЖА
БЕОГРАД 2005

Др Војислав Шешељ

**КОРУМПЦИРАНИ ПРЕДСЕДНИК
НЕДЕГАЛНОГ ХАШКОГ СУДА
ФАУСТО ПОКАР**

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАЖА
БЕОГРАД 2004

Др Војислав Шешељ

**ПИТОМАЦ
МИНХЕНСКЕ ПИВНИЦЕ
ВОЛФГАНГ ШОМБУРГ**

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАЖА
БЕОГРАД 2004

Др Војислав Шешељ

**ПОКВАРЕНИ
МАЛТЕШКИ ПАЦОВ
КАРМЕА АГЊУС**

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАЖА
БЕОГРАД 2005

Др Војислав Шешељ

**СМРДАЉИВА ГЕВЏАНСКА СВИЊА
МОХАМЕД ШАХАБУДИН**

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАЖА
БЕОГРАД 2005

Др Војислав Шешељ

**ДЕГЕНЕРИСАНИ МАЈМУН
БАКОНЕ ПАРТИС МОЛОТО**

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАЖА
БЕОГРАД 2005

Др Војислав Шешељ

**РЕТАРДИРАНА
ХАШКА ТУЖИТЕЉКА
ХИДЕГАРА УЕРЦ-РЕЦЛАФ**

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАЖА
БЕОГРАД 2005

Др Војислав Шешељ

**ОЧЕРУПАНА
ХАШКА ТУРКА
КРИСТИНА ДАА**

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАЖА
БЕОГРАД 2009

Др Војислав Шешељ

**АФЕРА ХРТКОВИИ
И УСТАШКА КУРВА
НАТАША КАНДИЋ**

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАЖА
БЕОГРАД 2007

Др Војислав Шешељ

**ХАШКА
ИНСТРУМЕНТАЛИЗАЦИЈА
ЛАЖНИХ СВЕДОКА**

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАЖА
БЕОГРАД 2007

Др Војислав Шешељ

**ПОНТИФЕКС МАКСИМУС
САТАНИСТИЧКЕ ЦРКВЕ
ЈОВАН ПАВАЕ ДРУГИ**

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАЖА
БЕОГРАД 2006

Др Војислав Шешељ

**АНТИХРИСТОВ НАМЕСНИК
ЗАКОВАЧКИ РИМСКИ ПАПА
БЕНЕДИКТ ШЕСНАЕСТИ**

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАЖА
БЕОГРАД 2006

Др Војислав Шешељ

**ВАТИКАН ГЛАВНО
САТАНИНО ГНЕЗДО**

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАЖА
БЕОГРАД 2006

Др Војислав Шешељ

**РИМСКА КУРЈА
ВЕЧНО ЖЕДНА
СРПСКЕ КРВИ**

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАЖА
БЕОГРАД 2006

Др Војислав Шешељ

**ЕВРОПСКА УНИЈА
САТАНИСТИЧКА ТВОРЕВИНА**

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАЖА
БЕОГРАД 2006

Др Војислав Шешељ

**СРПСКИ
БАРОН МИНХАУЗЕН
АЛЕКСАНДАР ВУЧИЋ**

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАЖА
БЕОГРАД 2009

Др Војислав Шешељ

**САНАДЕРОВА
МАЧКИЦА
АЛЕКСАНДАР ВУЧИЋ**

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАЖА
БЕОГРАД 2009

Др Војислав Шешељ

**НАРОГУШЕНО
ШКОТСКО ГОВНО
ЈАН БОНОМИ**

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАЖА
БЕОГРАД 2009

Др Војислав Шешељ

**СМЕЖУРАНО
КЕНГУРОВО МУДО
КЕВИН ПАРКЕР**

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАЖА
БЕОГРАД 2009

Др Војислав Шешељ

**ЈУЖНОКОРЕЈСКА ГЊИДА
О ГОН КВОН**

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАЖА
БЕОГРАД 2009

Др Војислав Шешељ

**УБИСТВО
МАФИЈАШКОГ ПРЕМИЈЕРА
ЗОРАНА ЂИНЂИЋА**

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАЖА
БЕОГРАД 2008

Др Војислав Шешељ

**МАФИЈА УБИЛА
СВОГ ЛИДЕРА**

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАЖА
БЕОГРАД 2008

Др Војислав Шешељ

**ПРОПАЛИ ПУЧ
ТОМИСЛАВА НИКОЉИЋА**

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАЖА
БЕОГРАД 2008

Др Војислав Шешељ

**ХАШКИ ДЕНУНЦИЈАНТ
ТОМИСЛАВ НИКОЉИЋ**

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАЖА
БЕОГРАД 2008

Др Војислав Шешељ

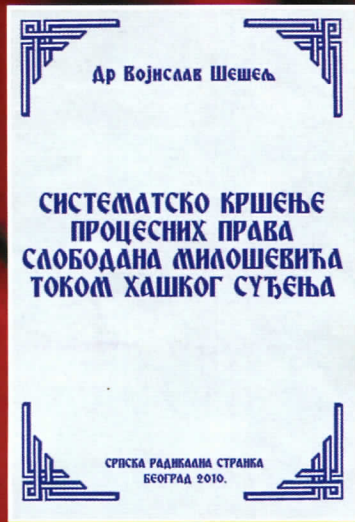
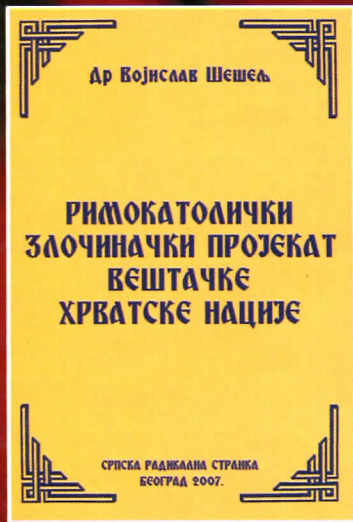
**ПОРТПАРОЛ
ЛОПОВСКЕ СТРАНКЕ
АЛЕКСАНДАР ВУЧИЋ**

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАЖА
БЕОГРАД 2008

НАУЧНИ РАДОВИ ПРОФ. ДР ВОЈИСЛАВА ШЕШЕЉА

Четири капиталне књиге проф. др Војислава Шешеља у којима су објављене чињенице о Римокатоличкој цркви и Хрватима, антисрпској природи Хашког трибунала, као и циљеви и морални судови српског национализма.

ТАЈНИ ДОКУМЕНТИ

СЛУЖБЕ ДРЖАВНЕ БЕЗБЕДНОСТИ О ПРАЋЕЊУ ВОЈИСЛАВА ШЕШЕЉА

Четири тома документације Службе државне безбедности која је интезивно пратила др Шешеља од 1982. до 2003. године. Садржај ових тајних докумената показује Шешељеву одлучну дисидентску борбу за демократизацију друштва, као и његову изванредну антиципацију догађаја на које је благовремено упозоравао.

Једини досије који је доступан јавности, сви остали политичари су после петооктобарског пуча узели своје досијее из Службе само да би их склонили од очију јавности.

